

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

**Strasburg, 14 grudnia 2022 r.
(OR. en)**

**2021/0104 (COD)
LEX 2203**

**PE-CONS 35/1/22
REV 1**

**DRS 34
EF 193
ECOFIN 681
SUSTDEV 119
CODEC 1030
IA 107
COMPET 548
EMPL 276
SOC 410**

**DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
W SPRAWIE ZMIANY ROZPORZĄDZENIA (UE) NR 537/2014,
DYREKTYWY 2004/109/WE, DYREKTYWY 2006/43/WE ORAZ DYREKTYWY 2013/34/UE
W ODNIESIENIU DO SPRAWOZDAWCZOŚCI PRZEDSIĘBIORSTW
W ZAKRESIE ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU**

**DYREKTYWA
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2022/...**

z dnia 14 grudnia 2022 r.

**w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 537/2014, dyrektywy 2004/109/WE,
dyrektywy 2006/43/WE oraz dyrektywy 2013/34/UE w odniesieniu do sprawozdawczości
przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 50 i 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

¹ Dz.U. C 517 z 22.12.2021, s. 51.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 10 listopada 2022 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 28 listopada 2022 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W komunikacie z 11 grudnia 2019 r. zatytułowanym „Europejski Zielony Ład” (zwanym dalej „Zielonym Ładem”) Komisja Europejska zobowiązała się do dokonania przeglądu przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE dotyczących sprawozdawczości niefinansowej¹. Zielony Ład to nowa strategia na rzecz wzrostu gospodarczego Unii. Jej celem jest przekształcenie Unii w nowoczesną, zasobooszczędną i konkurencyjną gospodarkę o zerowym poziomie emisji gazów cieplarnianych netto do 2050 r. Jej celem jest również ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli Unii przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. Celem Zielonego Ładu jest oddzielenie wzrostu gospodarczego od wykorzystania zasobów naturalnych i zapewnienie, aby wszystkie regiony i wszyscy obywatele Unii uczestniczyli w sprawiedliwej społecznie transformacji w kierunku zrównoważonego systemu gospodarczego, w którym żadna osoba i żadne miejsce nie zostały pominięte. Przyczyni się on do osiągnięcia celu, jakim jest budowanie gospodarki służącej ludziom, wzmocnienie społecznej gospodarki rynkowej Unii i dopilnowanie, aby była ona gotowa na przyszłość oraz zapewniała stabilność, miejsca pracy, wzrost gospodarczy i zrównoważone inwestycje.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

Cele te są szczególnie ważne, jeżeli wziąć pod uwagę szkody społeczno-ekonomiczne spowodowane pandemią COVID-19 oraz potrzebę zrównoważonej i sprawiedliwej odbudowy sprzyjającej włączeniu społecznemu. Na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119¹ cel polegający na osiągnięciu neutralności klimatycznej do 2050 r. jest wiążący dla Unii. Ponadto w komunikacie z 20 maja 2020 r. zatytułowanym „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 - Przywracanie przyrody do naszego życia” Komisja zobowiązuje się do zapewnienia odbudowy, odporności i odpowiedniej ochrony wszystkich światowych ekosystemów do 2050 r. Celem tej strategii jest wprowadzenie bioróżnorodności w Europie na ścieżkę odbudowy do 2030 r.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

- (2) W komunikacie z 8 marca 2018 r. pt. „Plan działania: finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego” (zwany dalej „Planem działania w zakresie finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego”) Komisja określiła środki służące osiągnięciu następujących celów: ukierunkowaniu przepływów kapitału na zrównoważone inwestowanie celem osiągnięcia zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu, zarządzaniu ryzykiem finansowym wynikającym ze zmiany klimatu, wyczerpywania się zasobów, degradacji środowiska oraz kwestii społecznych, a także wspieraniu przejrzystości i podejścia długoterminowego w działalności finansowej i gospodarczej. Warunkiem wstępnym osiągnięcia tych celów jest ujawnianie przez określone kategorie jednostek istotnych, porównywalnych i wiarygodnych informacji na temat zrównoważonego rozwoju. Parlament Europejski i Rada przyjęły szereg aktów ustawodawczych w ramach realizacji Planu działania w zakresie finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088¹ reguluje sposób, w jaki uczestnicy rynku finansowego i doradcy finansowi mają ujawniać informacje na temat zrównoważonego rozwoju inwestorom końcowym i właścicielom aktywów.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 1).

Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852¹ ustanowiono system klasyfikacji zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej, aby zwiększyć skalę zrównoważonych inwestycji i przeciwdziałać pseudoekologicznemu marketingowi produktów finansowych, co do których istnieją bezpodstawne twierdzenia o zrównoważoności. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2089², uzupełnionym rozporządzeniami delegowanymi Komisji (UE) 2020/1816³, (UE) 2020/1817⁴ i (UE) 2020/1818⁵, wprowadzono wymogi dotyczące ujawniania informacji z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego (ESG) w odniesieniu do administratorów wskaźników referencyjnych oraz minimalne standardy dotyczące konstruowania unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do Porozumienia paryskiego.

-
- ¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).
 - ² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2089 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1011 w odniesieniu do unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego, a także ujawniania informacji dotyczących wskaźników referencyjnych w związku z kwestiami dotyczącymi zrównoważonego rozwoju (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 17).
 - ³ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1816 z dnia 17 lipca 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 w odniesieniu do wyjaśnienia w oświadczeniu dotyczącym wskaźnika referencyjnego precyzującego, w jaki sposób czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego znajdują odzwierciedlenie w każdym opracowanym i opublikowanym wskaźniku referencyjnym (Dz.U. L 406 z 3.12.2020, s. 1).
 - ⁴ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1817 z dnia 17 lipca 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 w odniesieniu do minimalnej zawartości wyjaśnienia, w jaki sposób czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego znajdują odzwierciedlenie w metodzie wyznaczania wskaźnika referencyjnego (Dz.U. L 406 z 3.12.2020, s. 12).
 - ⁵ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1818 z dnia 17 lipca 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 w odniesieniu do minimalnych norm dotyczących unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego (Dz.U. L 406 z 3.12.2020, s. 17).

W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013¹ zobowiązano duże instytucje, które wyemitowały papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, do ujawniania informacji na temat ryzyk środowiskowych, społecznych i z zakresu ładu korporacyjnego od dnia 28 czerwca 2022 r. Ramy ostrożnościowe dla firm inwestycyjnych ustanowione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033² oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034³ zawierają przepisy dotyczące wprowadzenia przez właściwe organy wymiaru ryzyk środowiskowych, społecznych i z zakresu ładu korporacyjnego do procesu przeglądu nadzorczego i oceny nadzorczej oraz zawierają wymogi dotyczące ujawniania przez firmy inwestycyjne informacji na temat takich ryzyk, mające zastosowanie od dnia 26 grudnia 2022 r. 6 lipca 2021 r., w nawiązaniu do Planu działania w zakresie finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego, Komisja przyjęła również wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiej normy dotyczącej obligacji ekologicznych.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 575/2013, (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 806/2014 (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 1).

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniająca dyrektywy 2002/87/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE i 2014/65/UE (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 64).

- (3) W komunikacie z 17 czerwca 2019 r. pt. „Wytyczne dotyczące sprawozdawczości w zakresie informacji niefinansowych: Suplement dotyczący zgłaszania informacji związanych z klimatem” (zwanym dalej „Wytycznymi dotyczącymi zgłaszania informacji związanych z klimatem”) Komisja zwróciła uwagę na korzyści dla przedsiębiorstw przekazujących informacje związane z klimatem, w szczególności przez zwiększenie świadomości ryzyka i możliwości związanych z klimatem w przedsiębiorstwie oraz ich lepsze zrozumienie, zróżnicowanie bazy inwestorów, obniżenie kosztu kapitału oraz bardziej konstruktywny dialog ze wszystkimi zainteresowanymi stronami. Ponadto różnorodność w zarządach spółek może wpływać na podejmowanie decyzji, ład korporacyjny i odporność.
- (4) W konkluzjach z 5 grudnia 2019 r. w sprawie pogłębienia unii rynków kapitałowych Rada podkreśliła znaczenie wiarygodnych, porównywalnych i odnośnych informacji na temat ryzyk dla zrównoważoności, możliwości w zakresie zrównoważoności oraz jej skutków, a także wezwała Komisję, by rozważyła opracowanie europejskiego standardu sprawozdawczości niefinansowej.

- (5) W rezolucji z 29 maja 2018 r. w sprawie zrównoważonych finansów¹ Parlament Europejski wezwał do opracowania dalszych wymogów sprawozdawczości niefinansowej w ramach dyrektywy 2013/34/UE. W rezolucji z 17 grudnia 2020 r. w sprawie zrównoważonego ładu korporacyjnego² Parlament Europejski z zadowoleniem przyjął zobowiązanie Komisji do dokonania przeglądu dyrektywy 2013/34/UE i podkreślił, że konieczne jest ustanowienie wszechstronnych unijnych ram sprawozdawczości niefinansowej obejmujących obowiązkowe unijne standardy sprawozdawczości niefinansowej. Parlament Europejski wezwał do rozszerzenia zakresu wymogów sprawozdawczych na dodatkowe kategorie jednostek oraz do wprowadzenia wymogu audytu.

¹ Dz.U. C 76 z 9.3.2020, s. 23.

² Dz.U. C 445 z 29.10.2021, s. 94.

- (6) W rezolucji z 25 września 2015 r. pt. „Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030” (zwanej dalej „Agendą 2030”), Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) przyjęło nowe globalne ramy zrównoważonego rozwoju. Podstawowymi elementami Agendy 2030 są cele zrównoważonego rozwoju ONZ i obejmuje ona trzy wymiary tego rozwoju: gospodarczy, społeczny i środowiskowy. W komunikacie Komisji z 22 listopada 2016 r. pt. „Kolejne kroki w kierunku zrównoważonej przyszłości Europy – europejskie działania na rzecz zrównoważonego rozwoju” powiązano cele zrównoważonego rozwoju ONZ z unijnymi ramami polityki w celu zapewnienia, aby we wszystkich unijnych działaniach i inicjatywach politycznych, realizowanych zarówno w Unii, jak i poza nią, od samego początku uwzględniano te cele. W konkluzjach z 20 czerwca 2017 r. „Zrównoważona przyszłość Europy: działania UE w odpowiedzi na agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030” Rada potwierdziła, że Unia i jej państwa członkowskie są zaangażowane we wdrażanie Agendy 2030 w pełni i w sposób spójny, kompleksowy, zintegrowany i skuteczny, w ścisłej współpracy z partnerami i innymi zainteresowanymi stronami.

- (7) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/95/UE¹ zmieniła dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji niefinansowych przez niektóre duże jednostki oraz grupy. Dyrektywą 2014/95/UE wprowadzono wymóg przekazywania przez jednostki informacji dotyczących co najmniej kwestii środowiskowych, społecznych i pracowniczych, poszanowania praw człowieka, przeciwdziałania korupcji i łapownictwu. W odniesieniu do tych kwestii w dyrektywie 2014/95/UE zobowiązano jednostki do ujawniania informacji w następujących obszarach sprawozdawczości: model biznesowy, polityka, w tym procesy należytej staranności, wynik tych polityk, ryzyko i zarządzanie ryzykiem oraz kluczowe wskaźniki wyników związane z daną działalnością.
- (8) Wiele zainteresowanych stron uważa termin „niefinansowy” za niedokładny, w szczególności dlatego, że implikuje on, iż dane informacje nie mają znaczenia pod względem finansowym. Coraz częściej jednak tego rodzaju informacje mają takie znaczenie. Wiele organizacji, inicjatyw i praktyków w dziedzinie sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju mówi o informacjach „na temat zrównoważonego rozwoju”. W związku z tym lepiej posługiwać się terminem „informacje na temat zrównoważonego rozwoju” zamiast „informacje niefinansowe”. Należy zatem zmienić dyrektywę 2013/34/UE w celu uwzględnienia tej zmiany terminologii.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/95/UE z dnia 22 października 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji niefinansowych i informacji dotyczących różnorodności przez niektóre duże jednostki oraz grupy (Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 1).

- (9) Ostatecznymi beneficjentami lepszej sprawozdawczości jednostek w zakresie zrównoważonego rozwoju byłiby indywidualni obywatele i oszczędzający, w tym związki zawodowe i przedstawiciele pracowników, którzy byłoby odpowiednio informowani i mogliby lepiej uczestniczyć w dialogu społecznym. Oszczędzający, którzy chcą inwestować w sposób zrównoważony, będą mieli taką możliwość, wszyscy obywatele natomiast skorzystaliby na stabilnym, zrównoważonym i sprzyjającym włączeniu społecznemu systemie gospodarczym. Aby osiągnąć takie korzyści, informacje na temat zrównoważonego rozwoju ujawniane w sprawozdaniach rocznych jednostek muszą najpierw dotrzeć do dwóch głównych grup użytkowników. Pierwsza grupa użytkowników to inwestorzy, w tym podmioty zarządzające aktywami, którzy chcą lepiej zrozumieć ryzyka i możliwości związane z kwestiami zrównoważonego rozwoju dla swoich inwestycji, a także skutki tych inwestycji dla ludzi i środowiska. Druga grupa użytkowników to podmioty społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacje pozarządowe i partnerzy społeczni, które chcą pociągać jednostki do większej odpowiedzialności za ich wpływ na ludzi i środowisko. Inne zainteresowane strony również mogą korzystać z informacji na temat zrównoważonego rozwoju ujawnianych w sprawozdaniach rocznych, w szczególności w celu wspierania porównywalności między sektorami rynkowymi i w ich obrębie.

Partnerzy biznesowi jednostek, w tym klienci, mogą opierać się na informacjach na temat zrównoważonego rozwoju, aby zrozumieć ryzyka dla zrównoważonego rozwoju i skutki związane ze zrównoważonym rozwojem, a w razie potrzeby zgłaszać je za pośrednictwem własnych łańcuchów wartości. Decydenci i agencje ochrony środowiska mogą wykorzystywać takie informacje, w szczególności w ujęciu zbiorczym, aby monitorować tendencje środowiskowe i społeczne, wносить wkład w rachunki środowiska oraz kształtować politykę publiczną. Niewielu obywateli i konsumentów indywidualnych bezpośrednio zapoznaje się ze sprawozdaniami rocznymi jednostek, ale mogą korzystać z informacji na temat zrównoważonego rozwoju pośrednio, np. gdy rozważają porady lub opinie doradców finansowych lub organizacji pozarządowych. Wielu inwestorów i wiele podmiotów zarządzających aktywami nabywa informacje na temat zrównoważonego rozwoju od dostawców danych będących osobami trzecimi, którzy gromadzą informacje z różnych źródeł, w tym z publicznych sprawozdań przedsiębiorstw.

- (10) Rynek informacji na temat zrównoważonego rozwoju gwałtownie rozwija się, a rola osób trzecich będących dostawcami danych zyskuje na znaczeniu z uwagi na nowe obowiązki, które muszą spełnić inwestorzy i podmioty zarządzające aktywami. Ze względu na zwiększoną dostępność zdezagregowanych danych informacje na temat zrównoważonego rozwoju powinny być dostępne po bardziej rozsądnych kosztach. Zmiany dyrektywy 2013/34/UE przewidziane w niniejszej dyrektywie zmieniającej mają zwiększyć porównywalność danych i zharmonizować standardy. Oczekuje się, że praktyki osób trzecich będących dostawcami danych zostaną udoskonalone oraz że w obszarze tym zwiększy się wiedza ekspercka, co będzie wiązać się z potencjałem w zakresie tworzenia miejsc pracy.

- (11) W ostatnich latach miał miejsce bardzo znaczny wzrost zapotrzebowania na informacje na temat zrównoważonego rozwoju przedsiębiorstw, zwłaszcza ze strony społeczności inwestorów. Ten wzrost zapotrzebowania wynika ze zmiennego charakteru ryzyk dla jednostek i rosnącej świadomości inwestorów na temat konsekwencji finansowych tych ryzyk. Dotyczy to w szczególności ryzyk finansowych związanych z klimatem. Rośnie również świadomość ryzyka i możliwości dla jednostek i inwestycji wynikających z innych kwestii środowiskowych, takich jak utrata różnorodności biologicznej, oraz kwestii związanych ze zdrowiem i społecznymi, w tym związanych z pracą dzieci i pracą przymusową. Wzrost zapotrzebowania na informacje na temat zrównoważonego rozwoju wynika również ze wzrostu w dziedzinie produktów inwestycyjnych, które wyraźnie wiążą się ze spełnieniem określonych standardów zrównoważonego rozwoju lub osiągnięciem określonych celów zrównoważonego rozwoju i z zapewnieniem spójności z poziomem ambicji porozumienia paryskiego w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu przyjętego w dniu 12 grudnia 2015 r. (zwanego dalej „Porozumieniem paryskim”), Konwencji o różnorodności biologicznej i strategii politycznych Unii. Wzrost zapotrzebowania jest po części logiczną konsekwencją wcześniej przyjętych przepisów Unii, w szczególności rozporządzenia (UE) 2019/2088 i rozporządzenia (UE) 2020/852. Zresztą wzrost ten częściowo i tak by zaistniał ze względu na szybko zmieniające się czynniki, takie jak świadomość obywateli, preferencje konsumentów i praktyki rynkowe. Pandemia COVID-19 jeszcze bardziej przyspieszyła wzrost potrzeb użytkowników w zakresie informacji, w szczególności dlatego, że ujawniła podatność pracowników i łańcuchów wartości jednostki. Informacje na temat wpływu na środowisko są również istotne w kontekście łagodzenia przyszłych pandemii, gdyż zaburzanie ekosystemów przez człowieka jest w coraz większym stopniu powiązane z występowaniem i rozprzestrzenianiem się chorób.

- (12) Same jednostki mogą odnieść korzyści dzięki prowadzeniu wysokiej jakości sprawozdawczości w kwestiach związanych ze zrównoważonym rozwojem. Wzrost liczby produktów inwestycyjnych, które służą osiągnięciu celów zrównoważonego rozwoju, oznacza, że dobra sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju może zwiększyć dostęp jednostki do kapitału finansowego. Sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju może pomóc jednostkom w identyfikacji własnych ryzyk i możliwości w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz w zarządzaniu nimi. Może ona stanowić podstawę lepszego dialogu i komunikacji między jednostkami a zainteresowanymi stronami, a także pomóc jednostkom w poprawie ich reputacji. Ponadto spójna podstawa sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w formie standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zapewniała by dostarczanie odpowiednich i wystarczających informacji, a tym samym znacznie zmniejszała liczbę wniosków o udzielenie informacji ad hoc.
- (13) W sprawozdaniu Komisji z 21 kwietnia 2021 r. w sprawie klauzul przeglądowych zawartych w dyrektywach 2013/34/UE, 2014/95/UE i 2013/50/UE oraz towarzyszącej mu ocenie adekwatności unijnych ram dotyczących sprawozdawczości publicznej przedsiębiorstw (zwanej dalej „sprawozdaniem Komisji w sprawie klauzul przeglądowych i towarzyszącą mu oceną adekwatności”) wskazano problemy dotyczące skuteczności dyrektywy 2014/95/UE. Istnieje wiele dowodów na to, że wiele jednostek nie ujawnia istotnych informacji dotyczących wszystkich głównych kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, w tym informacji związanych z klimatem, takich jak wszystkie emisje gazów cieplarnianych i czynniki wpływające na różnorodność biologiczną. W sprawozdaniu wskazano również jako istotne problemy ograniczoną porównywalność i wiarygodność informacji na temat zrównoważonego rozwoju. Ponadto wiele jednostek, od których użytkownicy potrzebują informacji na temat zrównoważonego rozwoju, nie jest zobowiązanych do zgłaszania takich informacji. W związku z tym istnieje wyraźna potrzeba solidnych i przystępnych cenowo ram sprawozdawczości, którym towarzyszyć będą skuteczne praktyki kontrolne, aby zapewnić wiarygodność danych i uniknąć pseudoekologicznego marketingu i podwójnego rozliczania.

- (14) Oczekuje się, że w przypadku braku środka z zakresu polityki zwiększy się rozbieżność między potrzebami użytkowników w zakresie informacji a informacjami na temat zrównoważonego rozwoju przekazywanymi przez przedsiębiorstwa. Rozbieżność ta ma znaczące negatywne konsekwencje. Inwestorzy nie są w stanie w wystarczającym stopniu uwzględniać w decyzjach inwestycyjnych ryzyk i możliwości związanych ze zrównoważonym rozwojem. Kumulacja wielu decyzji inwestycyjnych, w których nie uwzględnia się w odpowiedni sposób ryzyk związanych ze zrównoważonym rozwojem, może stwarzać ryzyka systemowe zagrażające stabilności finansowej. Europejski Bank Centralny (EBC) i organizacje międzynarodowe, takie jak Rada Stabilności Finansowej, zwróciły uwagę na te ryzyka systemowe, w szczególności w odniesieniu do klimatu. Inwestorzy są również w mniejszym stopniu w stanie kierować środki finansowe do takich jednostek i na takie rodzaje działalności gospodarczej, które niwelują problemy społeczne i środowiskowe, a nie zaostrzają je – zagraża to osiągnięciu celów Zielonego Ładu, Planu działania w zakresie finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego oraz Porozumienia paryskiego. Organizacje pozarządowe, partnerzy społeczni, społeczności, na które wpływa działalność jednostek, oraz inne zainteresowane strony są w mniejszym stopniu w stanie pociągać jednostki do odpowiedzialności za ich wpływ na ludzi i środowisko. Powoduje to deficyt rozliczalności i może prowadzić do obniżenia poziomu zaufania obywateli do przedsiębiorstw, co z kolei mogłoby mieć negatywne skutki dla efektywnego funkcjonowania społecznej gospodarki rynkowej. Brak ogólnie przyjętych wskaźników i metod pomiaru i wyceny ryzyk związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz zarządzania nimi również stanowi przeszkodę dla starań, które jednostki podejmują w celu zapewnienia zrównoważonego charakteru swoich modeli biznesowych i działalności. Brak informacji na temat zrównoważonego rozwoju dostarczanych przez jednostki ogranicza również zdolność zainteresowanych stron, w tym podmiotów społeczeństwa obywatelskiego, związków zawodowych i przedstawicieli pracowników do nawiązywania dialogu z jednostkami w kwestiach związanych ze zrównoważonym rozwojem.

- (15) W sprawozdaniu Komisji w sprawie klauzul przeglądowych oraz towarzyszącej mu ocenie adekwatności zwrócono również uwagę na znaczny wzrost liczby kierowanych do jednostek wniosków o udzielenie informacji na temat kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, co świadczy o próbach zaradzenia istniejącej luce informacyjnej między potrzebami użytkowników a dostępnymi informacjami przedsiębiorstw na temat zrównoważonego rozwoju. Ponadto obecne oczekiwania wobec jednostek, że będą one stosowały szereg różnych ram i standardów, prawdopodobnie utrzymają się – a nawet mogą wzrosnąć – ponieważ wciąż rośnie wartość informacji na temat zrównoważonego rozwoju. W przypadku braku środka z zakresu polityki mającego na celu osiągnięcie konsensusu co do informacji, które jednostki powinny przekazywać, nastąpi znaczny wzrost kosztów i obciążeń dla jednostek składających sprawozdania i dla użytkowników takich informacji.
- (16) Ta istniejąca luka informacyjna nasila prawdopodobieństwo, że poszczególne państwa członkowskie wprowadzą w większym stopniu rozbieżne przepisy lub normy krajowe. Różne wymogi sprawozdawcze w poszczególnych państwach członkowskich mogłyby się wiązać z dodatkowymi kosztami i złożonością dla jednostek prowadzących działalność transgraniczną, a tym samym osłabiałyby rynek wewnętrzny, a także mogłyby mieć niekorzystny wpływ na swobodę przedsiębiorczości i swobodny przepływ kapitału w całej Unii. Te różne wymogi sprawozdawcze mogą również sprawić, że zgłaszane informacje są mniej porównywalne między państwami, co osłabia unię rynków kapitałowych.

- (17) Art. 19a i 29a dyrektywy 2013/34/UE mają zastosowanie odpowiednio do dużych jednostek będących jednostkami interesu publicznego, w których średnia liczba zatrudnionych przekracza 500, oraz do jednostek interesu publicznego będących jednostkami dominującymi dużej grupy, w których średnia liczba zatrudnionych przekracza 500 w ujęciu skonsolidowanym. Z uwagi na wzrost potrzeb użytkowników w zakresie informacji na temat zrównoważonego rozwoju należy zobowiązać dodatkowe kategorie jednostek do zgłaszania takich informacji. Należy zatem zobowiązać wszystkie duże jednostki i wszystkie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii, z wyjątkiem mikrojednostek, do przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju. W przepisach niniejszej dyrektywy zmieniającej, które wprowadzają zmiany w art. 19a i 29a dyrektywy 2013/34/UE, wyraźnie określono zakres wymogów sprawozdawczych w odniesieniu do art. 2 i 3 dyrektywy 2013/34/UE. W związku z tym przepisy te nie upraszczają ani nie zmieniają innego wymogu, a ograniczenie zwolnień dla jednostek interesu publicznego przewidziane w art. 40 dyrektywy 2013/34/UE nie ma zastosowania. W szczególności jednostki interesu publicznego nie powinny być traktowane jak duże jednostki do celów zastosowania wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W rezultacie małym i średnim jednostkom, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii i które są jednostkami interesu publicznego, należy zezwolić na prowadzenie sprawozdawczości zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla małych i średnich jednostek. Ponadto wszystkie jednostki będące jednostkami dominującymi dużych grup powinny na szczeblu grupy sporządzać sprawozdania w zakresie zrównoważonego rozwoju. Oprócz tego, z uwagi na fakt, iż art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852 odnosi się do art. 19a i 29a dyrektywy 2013/34/UE, jednostki dodane do zakresu wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju również będą musiały spełniać wymogi art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852.

- (18) Przewidziany w niniejszej dyrektywie zmieniającej wymóg, zgodnie z którym również duże jednostki, których papiery wartościowe nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii powinny ujawniać informacje na temat kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, jest uzasadniony głównie obawami dotyczącymi wpływu i odpowiedzialności takich jednostek, w tym w ramach ich łańcucha wartości. Pod tym względem wszystkie duże jednostki powinny podlegać takim samym wymogom dotyczącym publicznego przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju. Ponadto uczestnicy rynku finansowego również potrzebują informacji od tych dużych jednostek, których papiery wartościowe nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii.
- (19) Wymóg przewidziany w niniejszej dyrektywie zmieniającej stanowiący, że jednostki z państw trzecich, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii, powinny również ujawniać informacje na temat kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, ma stanowić odpowiedź na potrzeby uczestników rynku finansowego w zakresie informacji uzyskiwanych od takich przedsiębiorstw w celu zrozumienia ryzyk i skutków wiążących się z inwestycjami dokonywanymi przez tych uczestników oraz w celu spełnienia wymogów dotyczących ujawniania informacji, które to wymogi określono w rozporządzeniu (UE) 2019/2088.

- (20) Jednostki z państw trzecich, które prowadzą znaczącą działalność na terytorium Unii, również powinny być zobowiązane do dostarczania informacji na temat zrównoważonego rozwoju, w szczególności na temat ich wpływu na kwestie społeczne i środowiskowe, w celu zapewnienia, aby jednostki z państw trzecich odpowiadały za swój wpływ na ludzi i środowisko oraz aby przedsiębiorstwa działające na rynku wewnętrznym miały równe warunki działania. W związku z tym jednostki z państw trzecich, które generują w Unii obrót netto przekraczający 150 mln EUR i które posiadają jednostkę zależną lub oddział na terytorium Unii, powinny podlegać wymogom w zakresie sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Aby zapewnić proporcjonalność i wykonalność takich wymogów, próg obrotu netto w wysokości przekraczającej 40 mln EUR powinien być stosowany do oddziałów jednostek z państw trzecich, a progi decydujące o uznaniu za dużą jednostkę lub za małą lub średnią jednostkę, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, z wyjątkiem mikrojednostek, powinien być stosowany do jednostek zależnych jednostek z państw trzecich, ponieważ takie jednostki zależne i oddziały powinny być odpowiedzialne za publikację sprawozdania w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostki z państwa trzeciego. Sprawozdania w zakresie zrównoważonego rozwoju publikowane przez jednostkę zależną lub oddział jednostki z państwa trzeciego powinny być sporządzane zgodnie ze standardami, które mają zostać przyjęte przez Komisję do 30 czerwca 2024 r. w drodze aktów delegowanych.

Jednostka zależna lub oddział jednostki z państwa trzeciego powinny również mieć możliwość składania sprawozdań zgodnie ze standardami mającymi zastosowanie do przedsiębiorstw mających siedzibę w Unii lub zgodnie ze standardami uznanymi za równoważne zgodnie z aktem wykonawczym. W przypadku gdy nie wszystkie informacje wymagane na mocy niniejszej dyrektywy zmieniającej są dostarczane przez jednostkę z państwa trzeciego, pomimo dołożenia wszelkich starań przez jednostkę zależną lub oddział tej jednostki z państwa trzeciego w celu uzyskania niezbędnych informacji, ta jednostka zależna lub oddział powinny dostarczyć wszystkie posiadane informacje i wydać oświadczenie wskazujące, że jednostka z państwa trzeciego nie udostępniła pozostałych wymaganych informacji. Aby zapewnić jakość i wiarygodność sprawozdawczości, sprawozdania w zakresie zrównoważonego rozwoju dotyczące jednostek z państw trzecich powinny być publikowane wraz z opinią atestacyjną wyrażoną przez osobę lub firmę upoważnioną do wydawania opinii na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na mocy prawa krajowego jednostki z państwa trzeciego albo państwa członkowskiego. W przypadku gdy taka opinia atestacyjna nie została wydana, jednostka zależna lub oddział jednostki z państwa trzeciego powinny wydać oświadczenie wskazujące, że jednostka z państwa trzeciego nie przedstawiła niezbędnej opinii atestacyjnej. Sprawozdanie w zakresie zrównoważonego rozwoju powinno być udostępniane publicznie bezpłatnie za pośrednictwem rejestrów centralnych, rejestrów handlowych lub rejestrów spółek w państwach członkowskich lub alternatywnie na stronie internetowej jednostki zależnej lub oddziału jednostki z państwa trzeciego.

Państwa członkowskie powinny mieć możliwość corocznego informowania Komisji o jednostkach zależnych lub oddziałach jednostek z państw trzecich, które spełniły wymóg publikacji, oraz o przypadkach, w których opublikowano sprawozdanie, ale jednostka zależna lub oddział jednostki z państwa trzeciego oświadczyły, że nie mogą uzyskać niezbędnych informacji od jednostki z państwa trzeciego. Komisja powinna udostępniać na swojej stronie internetowej wykaz jednostek z państw trzecich, które opublikowały sprawozdanie w zakresie zrównoważonego rozwoju.

- (21) Biorąc pod uwagę rosnące znaczenie ryzyk związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz fakt, że małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii stanowią znaczny odsetek wszystkich jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii, w celu zapewnienia ochrony inwestorów należy zobowiązać również te małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii, z wyjątkiem mikrojednostek, do ujawniania informacji na temat kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem. Wprowadzenie takiego wymogu przyczyni się do zapewnienia uczestnikom rynku finansowego możliwości uwzględniania w portfelach inwestycyjnych mniejszych jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii, ponieważ takie jednostki będą przekazywały informacje na temat zrównoważonego rozwoju potrzebne uczestnikom rynku finansowego.

Ułatwi to zatem ochronę mniejszych jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii, i zwiększy możliwość uzyskania przez nie dostępu do kapitału finansowego, a także pozwoli uniknąć dyskryminowania takich jednostek przez uczestników rynku finansowego. Wprowadzenie wymogu zobowiązującego małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii, z wyjątkiem mikrojednostek, do ujawniania informacji na temat kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem jest również konieczne do zapewnienia, aby uczestnicy rynku finansowego dysponowali niezbędnymi im informacjami uzyskanymi od jednostek, w których dokonano inwestycji, w celu spełnienia swoich własnych wymogów dotyczących ujawniania informacji na temat zrównoważonego rozwoju spoczywających na nich zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/2088. Małym i średnim jednostkom, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii należy również umożliwić przekazywanie informacji zgodnie ze standardami proporcjonalnymi do ich zdolności i zasobów oraz stosownie do skali i złożoności prowadzonej przez nie działalności. Małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii powinny również mieć możliwość korzystania z tych proporcjonalnych standardów na zasadzie dobrowolności.

Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla małych i średnich jednostek będą stanowiły punkt odniesienia dla jednostek, które są objęte zakresem stosowania wymogów wprowadzonych w niniejszej dyrektywie zmieniającej, jeżeli chodzi o poziom informacji na temat zrównoważonego rozwoju, których mogłyby one zasadnie żądać od małych i średnich jednostek będących dostawcami lub klientami w łańcuchach wartości tych jednostek. Małym i średnim jednostkom, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii należy ponadto zapewnić wystarczająco dużo czasu na przygotowanie się do stosowania przepisów wymagających przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju, biorąc pod uwagę ich niewielki rozmiar i bardziej ograniczoną ilość zasobów, a także trudną sytuację gospodarczą wywołaną pandemią COVID-19. W związku z tym przepisy dotyczące sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do małych i średnich jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii, z wyjątkiem mikrojednostek, powinny mieć zastosowanie do roku obrotowego rozpoczynającego się w dniu 1 stycznia 2026 r. lub po tej dacie. Po tej dacie w dwuletnim okresie przejściowym małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii powinny mieć możliwość odstąpienia od wymogów w zakresie sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonych w niniejszej dyrektywie zmieniającej, pod warunkiem że w swoim sprawozdaniu z działalności krótko wskażą, dlaczego informacje na temat zrównoważonego rozwoju nie zostały przekazane.

- (22) Państwa członkowskie powinny mieć swobodę przeprowadzenia oceny skutków krajowych środków transponujących dla małych i średnich jednostek celem zapewnienia, aby nie poniosły one nieproporcjonalnych konsekwencji, przy czym szczególną uwagę należy zwrócić na mikrojednostki oraz na uniknięcie zbędnego obciążenia administracyjnego. Państwa członkowskie powinny rozważyć wprowadzenie środków wspierających małe i średnie jednostki w stosowaniu standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.
- (23) Przepisy dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹ mają zastosowanie do wszystkich jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii. Aby zapewnić objęcie wszystkich jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii – uwzględniając emitentów z państwa trzeciego – tymi samymi wymogami dotyczącymi przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju, w dyrektywie 2004/109/WE należy zawrzeć niezbędne odniesienia do wszelkich wymogów dotyczących przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju w rocznym raporcie finansowym.

¹ Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38).

- (24) Zgodnie z art. 23 ust. 4 akapit pierwszy ppkt (i) i art. 23 ust. 4 akapit czwarty dyrektywy 2004/109/WE Komisja jest uprawniona, odpowiednio, do przyjmowania środków w celu uruchomienia mechanizmu zapewniającego równoważność informacji wymaganych na mocy tej dyrektywy i w celu ustanowienia ogólnych kryteriów równoważności w odniesieniu do standardów rachunkowości. W art. 23 ust. 4 akapit trzeci dyrektywy 2004/109/WE Komisję upoważnia się również do podejmowania niezbędnych decyzji w sprawie równoważności standardów rachunkowości wykorzystywanych przez emitentów z państw trzecich. Aby odzwierciedlić włączenie wymogów dotyczących zrównoważonego rozwoju do dyrektywy 2004/109/WE, Komisja powinna być uprawniona do ustanowienia mechanizmu ustalania równoważności standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju stosowanych przez emitentów z państw trzecich, podobnego do przewidzianego w obowiązującym rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1569/2007¹, które określa kryteria ustalania równoważności standardów rachunkowości stosowanych przez emitentów z państw trzecich. Z tego samego powodu Komisja powinna mieć również możliwość podejmowania niezbędnych decyzji w sprawie równoważności standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju wykorzystywanych przez emitentów z państw trzecich. Zmiany wprowadzone niniejszą dyrektywą zmieniającą zagwarantuje spójność systemów służących zapewnieniu równoważności wymogów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz wymogów sprawozdawczości finansowej w kontekście rocznego raportu finansowego.

¹ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1569/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające zgodnie z dyrektywami 2003/71/WE i 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady mechanizm ustalenia równoważności standardów rachunkowości stosowanych przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich (Dz.U. L 340 z 22.12.2007, s. 66).

- (25) Zgodnie z art. 19a ust. 3 i art. 29a ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE wszystkie jednostki zależne są zwolnione z obowiązku przekazywania informacji niefinansowych, jeżeli takie jednostki i ich jednostki zależne są objęte skonsolidowanym sprawozdaniem z działalności swojej jednostki dominującej i o ile w takim sprawozdaniu uwzględniono informacje niefinansowe zgłaszane zgodnie z tą dyrektywą. Należy jednak zapewnić użytkownikom możliwość łatwego dostępu do informacji na temat zrównoważonego rozwoju, a także zagwarantować przejrzystość w kwestii tego, która jednostka będąca jednostką dominującą objętej zwolnieniem jednostki zależnej sporządza sprawozdanie na poziomie grupy. Dlatego też należy zobowiązać wspomniane jednostki zależne do uwzględnienia w ich sprawozdaniu z działalności nazwy i siedziby statutowej jednostki dominującej przekazującej informacje w zakresie zrównoważonego rozwoju na poziomie grupy, linków internetowych do skonsolidowanego sprawozdania z działalności ich jednostki dominującej oraz wzmianki w sprawozdaniu z działalności o tym, że są zwolnione z obowiązku przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość wymagania, aby jednostka dominująca publikowała skonsolidowane sprawozdanie z działalności w akceptowanych przez nie językach oraz aby jednostka dominująca dostarczała wszelkie niezbędne tłumaczenia na te języki. Takie zwolnienie powinno mieć również zastosowanie w przypadku, gdy jednostką dominującą spełniającą wymogi w zakresie sprawozdawczości na poziomie grupy jest jednostka z państwa trzeciego przekazująca informacje na temat zrównoważonego rozwoju zgodnie z równoważnymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Dyrektywa 2004/109/WE zmieniona niniejszą dyrektywą zmieniającą powinna przewidywać odpowiednie mechanizmy określania równoważności standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, a jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii i jednostki, których papiery wartościowe nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii powinny być zobowiązane do składania sprawozdań zgodnie z tymi samymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W tym kontekście akty wykonawcze przyjęte przez Komisję zgodnie z art. 23 ust. 4 akapit pierwszy ppkt (i) oraz art. 23 ust. 4 akapit czwarty dyrektywy 2004/109/WE ustanawiające mechanizm na potrzeby ustalenia równoważności standardów powinny być wykorzystywane do ustalenia, czy należy zwolnić jednostki zależne jednostek dominujących z państw trzecich w ramach systemu przewidzianego w dyrektywie 2013/34/UE. Dlatego też jednostka zależna powinna zostać wyłączona, jeżeli skonsolidowana sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju jest prowadzona zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętymi przez Komisję na podstawie wprowadzonego niniejszą dyrektywą zmieniającą art. 29b dyrektywy 2013/34/UE lub w sposób równoważny tym standardom sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, określony zgodnie z aktem wykonawczym w sprawie równoważności standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętym na podstawie art. 23 ust. 4 akapit trzeci dyrektywy 2004/109/WE. Takie wyłączenie nie powinno mieć zastosowania do dużych jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii, ze względu na ochronę inwestorów, aby zapewnić większą przejrzystość w odniesieniu do takich jednostek.

- (26) Zgodnie z art. 23 dyrektywy 2013/34/UE jednostki dominujące są zwolnione z obowiązku sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań z działalności, jeżeli są jednostkami zależnymi innej jednostki dominującej, która wywiązuje się z tego obowiązku. Należy jednak doprecyzować, że system zwolnień dla skonsolidowanych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań z działalności funkcjonuje niezależnie od systemu zwolnień w zakresie skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Jednostka może być zatem zwolniona z wymogów w zakresie skonsolidowanej sprawozdawczości finansowej, ale nie z wymogów dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, jeżeli jej jednostka dominująca najwyższego szczebla sporządza skonsolidowane sprawozdania finansowe i skonsolidowane sprawozdania z działalności zgodnie z prawem Unii lub zgodnie z równoważnymi wymogami w przypadku, gdy jednostka ta ma swoją siedzibę w państwie trzecim, ale nie sporządza skonsolidowanego sprawozdania w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie z prawem Unii ani zgodnie z równoważnymi wymogami w przypadku, gdy jednostka ta ma swoją siedzibę w państwie trzecim. Konieczne jest, aby jednostki dominujące przekazujące informacje na poziomie grupy zapewniały odpowiednie zrozumienie ryzyk i wpływu swoich jednostek zależnych, w tym, w stosownych przypadkach, informacje na temat ich procesów należytej staranności. Mogą wystąpić przypadki, w których różnice między sytuacją grupy a sytuacją jej poszczególnych jednostek zależnych lub między sytuacją poszczególnych jednostek zależnych na różnych terytoriach są szczególnie znaczące i w przypadku braku dodatkowych informacji na temat danej jednostki zależnej doprowadziłyby użytkownika informacji do zasadniczo odmiennego wniosku dotyczącego ryzyka lub wpływu jednostki zależnej.

(27) Instytucje kredytowe i zakłady ubezpieczeń odgrywają kluczową rolę w procesie przechodzenia na w pełni zrównoważony i sprzyjający włączeniu społecznemu system gospodarczy i finansowy zgodny z Zielonym Ładem. Działalność pożyczkowa, inwestycyjna i ubezpieczeniowa prowadzona przez wspomniane instytucje i zakłady może wywierać znaczący pozytywny i negatywny wpływ na przebieg tego procesu. Instytucje kredytowe i zakłady ubezpieczeń inne niż te, które są zobowiązane zapewnić zgodność z przepisami dyrektywy 2013/34/UE, w tym spółdzielnie i towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, powinny zatem podlegać wymogom dotyczącym przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju, o ile spełniają kryteria dotyczące określonej wielkości. Użytkownicy informacji na temat zrównoważonego rozwoju mogliby zatem ocenić zarówno wpływ takich instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń na społeczeństwo i środowisko, jak i ryzyko związane z kwestiami związanymi ze zrównoważonym rozwojem, z jakimi może przyjść się zmierzyć takim instytucjom kredytowym i zakładom ubezpieczeń. Dyrektywa 2013/34/UE przewiduje trzy możliwe kryteria w celu ustalenia, czy jednostkę należy uznać za dużą jednostkę; są to: suma bilansowa, przychody netto ze sprzedaży oraz średnia liczba zatrudnionych w roku obrotowym.

Kryterium przychodów netto ze sprzedaży należy dostosować w odniesieniu do instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń poprzez odniesienie do definicji obrotów netto w dyrektywach Rady 86/635/EWG¹ i 91/674/EWG² zamiast do ogólnej definicji zawartej w dyrektywie 2013/34/UE. Aby zapewnić zgodność z wymogami sprawozdawczymi ustanowionymi w dyrektywie Rady 86/635/EWG, państwa członkowskie powinny móc odstąpić od nałożenia wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na instytucje kredytowe wymienione w art. 2 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE³.

¹ Dyrektywa Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych (Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1).

² Dyrektywa Rady 91/674/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 374 z 31.12.1991, s. 7).

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

- (28) Wykaz kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, na temat których jednostki są zobowiązane przekazywać stosowne informacje, powinien być możliwie jak najspójniejszy z definicją terminu „czynniki zrównoważonego rozwoju” ustanowioną w rozporządzeniu (UE) 2019/2088, aby uniknąć rozbieżności informacji wymaganych przez użytkowników danych oraz informacji zgłaszanych przez jednostki. Wykaz ten powinien również odpowiadać potrzebom i oczekiwaniom użytkowników i jednostek, które często posługują się pojęciami „środowiskowe”, „społeczne” i „związane z zarządzaniem”, aby przypisać te czynniki do jednej z trzech głównych kategorii kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem. Jednak przedstawiona w rozporządzeniu (UE) 2019/2088 definicja terminu „czynniki zrównoważonego rozwoju” nie obejmuje wprost kwestii związanych z zarządzaniem. Definicja terminu „kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem” w dyrektywie 2013/34/UE zmienionej niniejszą dyrektywą zmieniającą powinna zatem obejmować czynniki środowiskowe, społeczne, związane z prawami człowieka i zarządzaniem, a także bazować na definicji terminu „czynniki zrównoważonego rozwoju” ustanowionej w rozporządzeniu (UE) 2019/2088. Wymogi dotyczące sprawozdawczości określone w dyrektywie 2013/34/UE powinny pozostawać bez uszczerbku dla krajowych obowiązków sprawozdawczych.

- (29) W art. 19a ust. 1 i 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE ustanowiono obowiązek przekazywania nie tylko informacji w stopniu niezbędnym do zrozumienia rozwoju, wyników i sytuacji jednostki, ale również informacji niezbędnych do zrozumienia wpływu działalności jednostki na kwestie środowiskowe, społeczne i pracownicze, poszanowanie praw człowieka oraz przeciwdziałanie korupcji i łapownictwu. W przywołanych artykułach na jednostki nałożono zatem zarówno wymóg przekazywania informacji na temat wpływu działalności danej jednostki na ludzi i środowisko, jak i informacji na temat sposobu, w jaki kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem wpływają na daną jednostkę. Taką sytuację określa się mianem perspektywy podwójnej istotności, w ramach której zarówno ryzyko, na jakie narażona jest jednostka, jak i wywierany przez nią wpływ pełnią funkcję perspektywy istotności. Ocena adekwatności sprawozdawczości przedsiębiorstw wykazała, że te dwie perspektywy często nie są dobrze rozumiane lub są nieprawidłowo stosowane. Dlatego też należy wyjaśnić, że jednostka powinna rozważyć każdą perspektywę istotności z osobna i ujawnić zarówno informacje istotne z punktu widzenia obydwu tych perspektyw, jak i informacje istotne z punktu widzenia tylko jednej z nich.

- (30) Zgodnie z art. 19a ust. 1 i art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE jednostki są zobowiązane ujawnić informacje dotyczące pięciu obszarów sprawozdawczości: modelu biznesowego; polityk, z uwzględnieniem wdrożonych procesów należytej staranności; wyniku tych polityk; ryzyka i zarządzania ryzykiem; oraz kluczowych wskaźników wyników związanych z daną działalnością. W art. 19a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE nie zawarto bezpośrednich odniesień do innych obszarów sprawozdawczości, które użytkownicy informacji mogą uznać za istotne i z których część odpowiada informacjom ujawnianym zgodnie z ramami międzynarodowymi, uwzględniając zalecenia Grupy Zadaniowej ds. Ujawniania Informacji Finansowych Związanych z Klimatem. Wymogi dotyczące ujawniania informacji powinny być dostatecznie szczegółowe, aby zapewnić przekazywanie przez jednostki informacji na temat ich odporności na ryzyka w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem. Poza przekazywaniem informacji dotyczących obszarów sprawozdawczości zidentyfikowanych w art. 19a ust. 1 i art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE jednostki powinny być zobowiązane ujawniać informacje na temat swojej strategii biznesowej oraz odporności modelu biznesowego i strategii biznesowej na ryzyka związane z kwestiami związanymi ze zrównoważonym rozwojem. Powinny one również być zobowiązane do ujawniania wszelkich planów służących zapewnieniu zgodności ich modelu biznesowego i strategii biznesowej z przejściem na zrównoważoną gospodarkę oraz z celami ograniczenia globalnego ocieplenia do 1,5 °C zgodnie z Porozumieniem paryskim i osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r., jak określono w rozporządzeniu (UE) 2021/1119, bez przekroczenia lub przy nieznacznym przekroczeniu tej granicy.

Szczególnie ważne jest, aby plany związane z klimatem opierały się na najnowszej wiedzy naukowej, w tym na sprawozdaniach Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) i sprawozdaniach Europejskiej Naukowej Rady Konsultacyjnej ds. Zmian Klimatu. Informacje ujawnione zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852 dotyczące kwoty nakładów inwestycyjnych lub kosztów operacyjnych związanych z działalnością zgodną z systematyką mogłyby w stosownych przypadkach wspierać plany finansowe i inwestycyjne związane z takimi planami. Jednostki powinny mieć również obowiązek ujawniać, czy – a jeżeli tak, w jaki sposób – w ich modelu biznesowym i strategii biznesowej uwzględniono interesy zainteresowanych stron; informacje na temat wszelkich możliwości, jakie otworzyły się przed jednostką w związku z kwestiami związanymi ze zrównoważonym rozwojem; informacje na temat wdrażania aspektów strategii biznesowej, które wywierają wpływ na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem lub na które kwestie te mogą wywierać wpływ; informacje na temat wszelkich celów w zakresie zrównoważonego rozwoju wyznaczonych przez jednostkę i postępów w ich realizacji; informacje na temat roli zarządu i kadry kierowniczej w kwestiach związanych ze zrównoważonym rozwojem; informacje na temat najważniejszych rzeczywistych i potencjalnych niekorzystnych skutków powiązanych z działalnością jednostki; a także informacje na temat sposobu, w jaki jednostka ustaliła, jakie informacje powinna przekazać. Jeżeli ujawnienie elementów takich jak cele i postępy w ich osiągnięciu jest wymagane, nie ma potrzeby ustanawiać odrębnego wymogu zobowiązującego jednostkę do ujawnienia informacji na temat wyników polityk.

- (31) Aby zapewnić spójność z międzynarodowymi instrumentami takimi jak Wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka: Wdrażanie dokumentu ramowego ONZ »Chronić, szanować i naprawiać« (Wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka), Wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych oraz Wytyczne OECD dotyczące należytej staranności w celu odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, wymogi dotyczące ujawniania informacji z zachowaniem należytej staranności należy doprecyzować w większym stopniu niż ma to miejsce obecnie w art. 19a ust. 1 lit. b) i art. 29a ust. 1 lit. b) dyrektywy 2013/34/UE. Należyta staranność to proces realizowany przez jednostki w celu identyfikowania, monitorowania, łagodzenia, niwelowania lub likwidowania najważniejszych rzeczywistych i potencjalnych niekorzystnych skutków związanych z ich działalnością oraz zapobiegania tym niekorzystnym skutkom, a także służy ona do określenia, w jaki sposób jednostki radzą sobie z tymi niekorzystnymi skutkami. Wpływ związany z działalnością jednostki obejmuje skutki wywołane bezpośrednio przez jednostkę, wpływ, do którego przyczynia się jednostka, a także skutki w inny sposób powiązane z łańcuchem wartości jednostki. Proces należytej staranności dotyczy całego łańcucha wartości jednostki, w tym jej własnych operacji, produktów i usług, stosunków gospodarczych i łańcuchów dostaw. Zgodnie z Wytycznymi ONZ dotyczącymi biznesu i praw człowieka rzeczywiste lub potencjalne niekorzystne skutki należy traktować jako te o najważniejszym wpływie w przypadku, gdy mieszczą się wśród najpoważniejszych skutków związanych z działalnością tej jednostki, jeżeli chodzi o: stopień wpływu na ludzi lub środowisko, liczbę osób, które odczuły lub mogą odczuć ten wpływ, lub skalę zniszczeń środowiska oraz łatwość naprawy szkody, przywrócenia środowiska lub osób, które odczuły wpływ, do stanu pierwotnego.

- (32) W dyrektywie 2013/34/UE nie wymaga się ujawnienia informacji na temat zasobów niematerialnych innych niż wartości niematerialne i prawne ujęte w bilansie. Powszechnie wiadomo, że informacje na temat wartości niematerialnych i prawnych oraz innych elementów niematerialnych, w tym zasobów niematerialnych generowanych wewnętrznie, są zgłaszane w sposób niedostateczny, co utrudnia właściwą ocenę rozwoju jednostki, jej wyników i sytuacji oraz monitorowanie inwestycji. Aby umożliwić inwestorom lepsze zrozumienie rosnącej rozbieżności między wartością księgową wielu jednostek a ich wartością rynkową, którą to różnicę można zaobserwować w wielu sektorach gospodarki, wszystkie duże jednostki i wszystkie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii, z wyjątkiem mikrojednostek, powinny mieć obowiązek przedstawiania odpowiedniej sprawozdawczości w zakresie zasobów niematerialnych. Niemniej jednak niektóre informacje na temat zasobów niematerialnych są nieodłącznym elementem kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, w związku z czym powinny być częścią sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Przykładowo, informacje na temat umiejętności pracowników, ich kompetencji, doświadczenia i lojalności wobec jednostki oraz motywacji do ulepszania procesów, towarów i usług to informacje na temat zrównoważonego rozwoju dotyczące kwestii społecznych, które można również uznać za informacje na temat zasobów niematerialnych. Podobnie informacje na temat jakości stosunków między jednostką a jej zainteresowanymi stronami, w tym klientami, dostawcami i społecznościami, na które działalność jednostki ma wpływ, to informacje na temat zrównoważonego rozwoju istotne dla kwestii społecznych lub związanych z zarządzaniem, które można również uznać za informacje na temat zasobów niematerialnych. Przykłady takie ilustrują, w jaki sposób w niektórych przypadkach nie jest możliwe odróżnienie informacji na temat zasobów niematerialnych od informacji dotyczących kwestii zrównoważonego rozwoju.

- (33) W art. 19a ust. 1 ani w art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE nie sprecyzowano, czy informacje, które należy przekazać, mają dotyczyć przyszłości, czy też wyników uzyskanych w przeszłości. Aktualnie brakuje ujawnień dotyczących przyszłości, które są szczególnie cenne dla użytkowników informacji na temat zrównoważonego rozwoju. W art. 19a i 29a dyrektywy 2013/34/UE należy zatem doprecyzować, że zgłaszane informacje na temat zrównoważonego rozwoju mają dotyczyć przyszłości i przeszłości oraz obejmować dane zarówno jakościowe, jak i ilościowe. W stosownych przypadkach informacje powinny opierać się na rozstrzygających dowodach naukowych. Informacje powinny być również zharmonizowane, porównywalne i w stosownych przypadkach oparte na jednolitych wskaźnikach, przy jednoczesnym umożliwieniu sprawozdawczości, która jest specyficzna dla poszczególnych jednostek i nie zagraża pozycji handlowej jednostki. Przekazane informacje na temat zrównoważonego rozwoju powinny również uwzględniać perspektywę krótko-, średnio- i długoterminową oraz zawierać informacje na temat całego łańcucha wartości jednostki, w tym w stosownych przypadkach jej własnych operacji, produktów i usług, stosunków gospodarczych oraz łańcuchów dostaw. Informacje na temat całego łańcucha wartości jednostki obejmowałyby informacje na temat jej łańcucha wartości w Unii i państwach trzecich, jeżeli łańcuch wartości przedsiębiorstwa wykracza poza Unię. Przez pierwsze trzy lata stosowania środków, które mają zostać przyjęte przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszą dyrektywą zmieniającą, w przypadku gdyby nie były dostępne wszystkie niezbędne informacje dotyczące łańcucha wartości jednostki, jednostka powinna wyjaśnić wysiłki podjęte w celu uzyskania informacji na temat swojego łańcucha wartości, powody, dla których nie można było uzyskać tych informacji, oraz plany jednostki, by uzyskać wszystkie niezbędne informacje w przyszłości.

- (34) Celem niniejszej dyrektywy zmieniającej nie jest wymaganie od przedsiębiorstw ujawniania kapitału intelektualnego, własności intelektualnej, know-how lub wyników innowacji, które kwalifikowałyby się jako tajemnice przedsiębiorstwa w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943¹. Wymogi dotyczące sprawozdawczości przewidziane w niniejszej dyrektywie zmieniającej powinny zatem pozostawać bez uszczerbku dla dyrektywy (UE) 2016/943.
- (35) W art. 19a ust. 1 i art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE nakłada się na jednostki wymóg uwzględnienia w ich sprawozdawczości niefinansowej odniesień do kwot wykazanych w rocznych sprawozdaniach finansowych oraz dodatkowych objaśnień z nimi związanymi. W artykułach tych nie wymaga się jednak od jednostek podania odniesień do innych informacji zawartych w sprawozdaniu z działalności ani dodatkowych objaśnień tych informacji. W związku z tym obecnie może brakować spójności między przekazywanymi informacjami niefinansowymi a pozostałymi informacjami ujawnianymi w sprawozdaniu z działalności. Konieczne jest określenie jasnych wymagań w tym zakresie.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem (Dz.U. L 157 z 15.6.2016, s. 1).

- (36) W art. 19a ust. 1 i art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE wymaga się, aby jednostki przedstawiły jasne i uzasadnione wyjaśnienie nieprzestrzegania polityk w odniesieniu do co najmniej jednej z kwestii wymienionej w tych artykułach, jeżeli jednostka działała wbrew tej polityce. Różne traktowanie zobowiązań jednostek do ujawnienia informacji na temat polityk w porównaniu z pozostałymi obszarami sprawozdawczości określonymi w tych artykułach doprowadziło do zamieszania wśród jednostek prowadzących sprawozdawczość i nie przyczyniło się do poprawy jakości przekazywanych informacji. Nie ma zatem potrzeby utrzymania takiego różnego traktowania polityk w tej dyrektywie. W standardach dotyczących sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny zostać określone informacje, które należy ujawnić w odniesieniu do każdego z obszarów sprawozdawczości określonych w art. 19a i 29a dyrektywy 2013/34/UE zmienionej niniejszą dyrektywą zmieniającą.
- (37) Jednostki objęte zakresem stosowania art. 19a ust. 1 i art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE mogą korzystać z krajowych, unijnych lub międzynarodowych ram sprawozdawczości – muszą wówczas określić, z których ram korzystają. W dyrektywie 2013/34/UE nie wymaga się jednak, aby jednostki korzystały ze wspólnych ram lub standardów sprawozdawczości, i nie zabrania się jednostkom podjęcia decyzji o niekorzystaniu z żadnych ram lub standardów sprawozdawczości. Zgodnie z wymogami art. 2 dyrektywy 2014/95/UE dnia 5 lipca 2017 r. Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „Wytyczne dotyczące sprawozdawczości w zakresie informacji niefinansowych (metodyka sprawozdawczości niefinansowej)” (zwany dalej „Wytycznymi w sprawie sprawozdawczości niefinansowej”), w którym określono niewiążące wytyczne dla jednostek objętych zakresem tej dyrektywy.

Dnia 17 czerwca 2019 r. Komisja przyjęła wytyczne dotyczące zgłaszania informacji związanych z klimatem, zawierające dodatkowe wytyczne, w szczególności dotyczące zgłaszania informacji związanych z klimatem. W tych wytycznych dotyczących zgłaszania informacji związanych z klimatem w sposób wyraźny uwzględniono zalecenia Grupy Zadaniowej ds. Ujawniania Informacji Finansowych Związanych z Klimatem. Dostępne dowody wskazują, że wytyczne w sprawie sprawozdawczości niefinansowej nie miały znaczącego wpływu na jakość sprawozdawczości niefinansowej jednostek podlegających przepisom art. 19a i art. 29a dyrektywy 2013/34/UE. Dobrowolny charakter wytycznych oznacza, że jednostki mają swobodę decydowania o ich stosowaniu lub niestosowaniu. Za pomocą wytycznych nie można zatem zagwarantować, że informacje ujawnione przez różne jednostki będą porównywalne ani że ujawnione zostaną wszystkie informacje, które użytkownicy tych informacji uznają za istotne. Dlatego też istnieje potrzeba opracowania obowiązkowych wspólnych standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, aby zapewnić porównywalność informacji oraz ujawnienie wszystkich istotnych informacji. Zgodnie z zasadą podwójnej istotności standardy powinny obejmować wszystkie informacje, które mają znaczenie dla użytkowników tych informacji. Wspólne standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju są również potrzebne do zapewnienia atestacji i cyfryzacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, a także do ułatwienia ich nadzoru i egzekwowania.

Opracowanie obowiązkowych wspólnych standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jest konieczne, aby poczynić postępy na drodze do sytuacji, w której informacje na temat zrównoważonego rozwoju będą miały status porównywalny do informacji finansowych. Przyjęcie standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w drodze aktów delegowanych zapewni zharmonizowaną sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju w całej Unii. W związku z tym jednostka spełniałaby wymogi sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 2013/34/UE poprzez sprawozdawczość zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Przy definiowaniu takich standardów konieczne jest należyte uwzględnienie w jak największym stopniu głównych standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju stosowanych na całym świecie, bez obniżania ambicji niniejszej dyrektywy zmieniającej i aktów delegowanych przyjętych na jej podstawie.

- (38) Żadne istniejące standardy ani ramy same w sobie nie zaspokajają potrzeb Unii w zakresie sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Informacje wymagane na podstawie dyrektywy 2013/34/UE muszą obejmować informacje ważne z każdej perspektywy istotności, obejmować wszystkie kwestie i potrzeby związane ze zrównoważonym rozwojem i muszą, w stosownych przypadkach, zostać dostosowane do innych wynikających z prawa Unii zobowiązań do ujawniania informacji na temat zrównoważonego rozwoju, w tym zobowiązań określonych w rozporządzeniach (UE) 2019/2088 i (UE) 2020/852. Ponadto obowiązkowe standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla jednostek unijnych powinny być proporcjonalne do poziomu ambicji określonego w Zielonym Ładzie oraz unijnego celu polegającego na osiągnięciu neutralności klimatycznej do 2050 r., a także celów pośrednich na mocy rozporządzenia (UE) 2021/1119. Należy zatem upoważnić Komisję do przyjęcia unijnych standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, dzięki czemu możliwe będzie ich sprawne przyjęcie i zapewnienie, aby ich treść była spójna z potrzebami Unii.

(39) Europejska Grupa Doradcza ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) to nienastawione na zysk, ustanowione zgodnie z prawem belgijskim stowarzyszenie, które działa w interesie publicznym, doradzając Komisji w sprawie zatwierdzania międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej. EFRAG zyskała reputację europejskiego centrum wiedzy eksperckiej na temat sprawozdawczości przedsiębiorstw i jest odpowiednia, aby wspierać koordynację między unijnymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju a międzynarodowymi inicjatywami ukierunkowanymi na opracowanie standardów, które byłyby spójne na całym świecie. W marcu 2021 r. wielostronna grupa zadaniowa utworzona przez EFRAG opublikowała zalecenia dotyczące możliwego opracowania dla Unii standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zalecenia te zawierają propozycje opracowania spójnego i kompleksowego zestawu standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju uwzględniającego wszystkie kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem z perspektywy podwójnej istotności. Zalecenia te zawierają także szczegółowy plan działania w zakresie opracowania takich standardów oraz wnioski w sprawie wzajemnie uzupełniającej się współpracy między ogólnosiwiatowymi i unijnymi inicjatywami w zakresie określania standardów. W marcu 2021 r. przewodniczący zarządu EFRAG opublikował zalecenia dotyczące możliwych zmian w zarządzaniu EFRAG, w przypadku zwrócenia się do niej o poradę techniczną w sprawie standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zalecenia przewodniczącego zarządu EFRAG obejmują ustanowienie w ramach EFRAG nowego filaru sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przy nieznacznych tylko zmianach istniejącego filaru sprawozdawczości finansowej. W marcu 2022 r. zgromadzenie ogólne EFRAG mianowało członków nowo utworzonej rady EFRAG ds. sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Przy przyjmowaniu standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju Komisja powinna uwzględnić porady techniczne opracowane przez EFRAG.

Aby zapewnić wysokiej jakości standardy, które wniosą wkład w europejskie dobro publiczne i zaspokoją potrzeby jednostek oraz użytkowników zgłaszanych informacji, EFRAG powinna dysponować wystarczającymi środkami publicznymi, aby zapewnić jej niezależność. Porady techniczne EFRAG należy opracować z uwzględnieniem prawidłowej, należytej procedury, nadzoru publicznego i przejrzystości oraz z wykorzystaniem wiedzy eksperckiej zrównoważonej reprezentacji odpowiednich zainteresowanych stron, w tym jednostek, inwestorów, organizacji społeczeństwa obywatelskiego i związków zawodowych, oraz powinny im towarzyszyć oceny kosztów i korzyści. Uczestnictwo w pracach EFRAG na poziomie technicznym powinno być uzależnione od wiedzy fachowej w zakresie sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i nie powinno być uzależnione od jakiegokolwiek wkładu finansowego, bez uszczerbku dla udziału w tych pracach organów publicznych i krajowych organizacji normalizacyjnych. Należy zagwarantować przejrzysty proces unikania konfliktów interesów. Aby zapewnić uwzględnienie opinii państw członkowskich w unijnych standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, przed przyjęciem tych standardów Komisja powinna zasięgnąć w sprawie porady technicznej EFRAG opinii grupy ekspertów z państw członkowskich ds. zrównoważonego finansowania, o której mowa w rozporządzeniu (UE) 2020/852 (zwanego dalej „grupą ekspertów z państw członkowskich ds. zrównoważonego finansowania”), oraz komitetu regulacyjnego rachunkowości, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1606/2002¹ (zwanego dalej „komitetem regulacyjnym rachunkowości”).

¹ Rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości (Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1).

Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA), Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) i Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) odgrywają rolę w opracowywaniu regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/2088, a te regulacyjne standardy techniczne muszą być spójne ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010¹ ESMA odgrywa również rolę w propagowaniu konwergencji praktyk nadzorczych w zakresie egzekwowania sprawozdawczości przedsiębiorstw przez emitentów, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii i którzy będą objęci wymogiem stosowania tych standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. ESMA, EUNB i EIOPA powinny zatem być zobowiązane do wydania opinii na temat porady technicznej EFRAG. Opinie te należy przekazać w terminie dwóch miesięcy do dnia otrzymania wniosku od Komisji. Ponadto Komisja powinna zasięgnąć opinii Europejskiej Agencji Środowiska, Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej, EBC, Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Audytowego (KEONA) oraz platformy ds. zrównoważonego finansowania, aby zapewnić spójność standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju z odpowiednimi unijnymi politykami i przepisami. Jeżeli którykolwiek z wymienionych podmiotów zdecyduje się przekazać opinię, powinien to zrobić w terminie dwóch miesięcy od dnia nawiązania w tej sprawie kontaktu przez Komisję.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

- (40) Aby zwiększyć kontrolę demokratyczną, nadzór i przejrzystość, przynajmniej raz w roku Komisja powinna konsultować się z Parlamentem Europejskim, a jednocześnie z grupą ekspertów z państw członkowskich ds. zrównoważonego finansowania, oraz z komitetem regulacyjnym rachunkowości w kwestii programu prac EFRAG w odniesieniu do opracowania standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.
- (41) Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny być spójne z innymi przepisami Unii. Standardy te powinny być w szczególności dostosowane do wymogów dotyczących ujawniania informacji określonych w rozporządzeniu (UE) 2019/2088 i uwzględniać podstawowe wskaźniki i metody opisane w poszczególnych aktach delegowanych przyjętych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2020/852, wymogi dotyczące ujawniania informacji mające zastosowanie do administratorów wskaźnika referencyjnego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011¹, minimalne normy tworzenia unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do Porozumienia paryskiego, a także wszelkie prowadzone przez EUNB prace nad wdrożeniem wymogów dotyczących ujawniania informacji filaru III określonych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 1).

Standardy powinny uwzględniać unijne prawo dotyczące ochrony środowiska, w tym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009¹ oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/87/WE², a także zalecenie Komisji 2013/179/UE³, załączniki do niego i ich aktualizacje. Należy również uwzględnić inne stosowne przepisy prawa Unii, w tym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE⁴ oraz inne wymogi prawne dotyczące jednostek w zakresie obowiązków dyrektorów i należytej staranności zawarte w prawie Unii.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekzarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylające rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 1).

² Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

³ Zalecenie Komisji 2013/179/UE z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie stosowania wspólnych metod pomiaru efektywności środowiskowej w cyklu życia produktów i organizacji oraz informowania o niej (Dz.U. L 124 z 4.5.2013, s. 1).

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

- (42) Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny uwzględniać wytyczne dotyczące sprawozdawczości niefinansowej oraz wytyczne dotyczące zgłaszania informacji związanych z klimatem. Powinny one także uwzględniać inne wymogi sprawozdawcze określone w dyrektywie 2013/34/UE, które nie są bezpośrednio powiązane ze zrównoważonym rozwojem, w celu umożliwienia użytkownikom zgłaszanych informacji lepszego zrozumienia rozwoju, wyników, sytuacji i wpływu jednostki poprzez maksymalizację powiązań między informacjami na temat zrównoważonego rozwoju i innymi informacjami zgłaszanymi zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE.
- (43) Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny być proporcjonalne i nie powinny nakładać nadmiernego obciążenia administracyjnego na przedsiębiorstwa, które mają obowiązek się do nich stosować. Aby zminimalizować zakłócenia dla jednostek, które już zgłaszają informacje na temat zrównoważonego rozwoju, standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny w stosownych przypadkach uwzględniać istniejące standardy i ramy dotyczące sprawozdawczości i księgowości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Już obowiązujące standardy i ramy obejmują: Globalną Inicjatywę Sprawozdawczą, Radę ds. Standardów Zrównoważonej Rachunkowości, Międzynarodową Radę ds. Zintegrowanej Sprawozdawczości, Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości, Grupę Zadaniową ds. Ujawniania Informacji Finansowych Związanych z Klimatem, Carbon Disclosure Standards Board oraz CDP, znany wcześniej pod nazwą Carbon Disclosure Project.

W standardach Unii należy uwzględnić wszelkie standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju opracowane pod patronatem Fundacji Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej. W celu uniknięcia zbędnej fragmentacji regulacyjnej, która może spowodować negatywne konsekwencje dla jednostek prowadzących działalność na skalę globalną, unijne standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny wspierać proces ujednoczenia standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na szczeblu globalnym, poprzez wspieranie prac Międzynarodowej Rady ds. Standardów Zrównoważonego Rozwoju (ISSB). Unijne standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny ograniczyć ryzyko niespójnych wymogów w zakresie sprawozdawczości w odniesieniu do przedsiębiorstw, które działają na całym świecie, poprzez integrację treści globalnych norm podstawowych, które ma opracować ISSB, w zakresie, w jakim treść tych norm podstawowych jest zgodna z ramami prawnymi Unii i celami Zielonego Ładu.

- (44) W Zielonym Ładzie Komisja zobowiązała się do wspierania przedsiębiorców i zainteresowanych stron w pracach nad normalizacją praktyk w zakresie ujmowania kapitału naturalnego w Unii i na świecie, aby zapewnić odpowiednie zarządzanie ryzykiem środowiskowym i możliwościami w zakresie jego ograniczania oraz ograniczyć związane z tym koszty transakcyjne.

Projekt Transparent, sponsorowany w ramach Programu działań na rzecz środowiska i klimatu (program LIFE) ustanowiony na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/783¹ obejmuje opracowanie pierwszej metodyki ujmowania kapitału naturalnego, dzięki której istniejące metody będą łatwiejsze do porównania i bardziej przejrzyste, przy jednoczesnym obniżeniu progu dla przedsiębiorstw w odniesieniu do przyjmowania i stosowania systemów wspierających dostosowanie ich działalności do przyszłych wyzwań. Istotnym punktem odniesienia w dziedzinie rozliczania kapitału naturalnego jest również protokół dotyczący kapitału naturalnego. Chociaż metody ujmowania kapitału naturalnego służą przede wszystkim zwiększeniu wagi wewnętrznych decyzji w zakresie zarządzania, należy je należyte uwzględnić przy ustanawianiu standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Niektóre metodyki ujmowania kapitału naturalnego mają na celu powiązanie wpływu działalności przedsiębiorstw na środowisko z wartością pieniężną, co może pomóc użytkownikom informacji na temat zrównoważonego rozwoju w lepszym zrozumieniu tego wpływu. Właściwe jest zatem, aby standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju mogły zawierać wyrażone kwotowo wskaźniki dotyczące skutków dla zrównoważonego rozwoju, jeżeli zostanie to uznane za konieczne.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/783 z dnia 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające Program działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE) i uchylające rozporządzenie (UE) nr 1293/2013 (Dz.U. L 172 z 17.5.2021, s. 53).

- (45) Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny również uwzględniać uznane na szczeblu międzynarodowym zasady i ramy odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw oraz zrównoważonego rozwoju, w tym cele zrównoważonego rozwoju ONZ, Wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka, Wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych, wytyczne OECD dotyczące należytej staranności w zakresie odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej oraz powiązane wytyczne sektorowe, inicjatywę Global Compact, Trójstronną deklarację zasad dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej MOP dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej, normę ISO 26000 dotyczącą odpowiedzialności społecznej oraz zasady odpowiedzialnego inwestowania ONZ.
- (46) Należy zapewnić, aby informacje przekazywane przez jednostki zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju uwzględniały potrzeby użytkowników i nie stanowiły nieproporcjonalnego obciążenia pod względem nakładów i kosztów dla jednostek prowadzących sprawozdawczość i podmiotów, których to pośrednio dotyczy, ponieważ stanowią one element łańcucha wartości tych jednostek. Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny zatem określać informacje, które jednostki mają obowiązek ujawniać, na temat wszystkich najważniejszych czynników środowiskowych, w tym na temat ich wpływu na klimat, powietrze, grunty, wodę i bioróżnorodność oraz zależności od tych elementów. W rozporządzeniu (UE) 2020/852 zawiera klasyfikację celów środowiskowych Unii.

W celu zachowania spójności należy zastosować podobną klasyfikację do identyfikacji czynników środowiskowych, które powinny zostać uwzględnione w standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny uwzględniać i określać wszelkie informacje geograficzne lub inne informacje kontekstowe, które jednostki powinny ujawniać, aby umożliwić zrozumienie ich głównego wpływu na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem oraz głównych zagrożeń dla jednostki wynikających z kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem. Określając informacje na temat czynników środowiskowych, które przedsiębiorstwa powinny ujawniać, należy zapewnić spójność z definicjami zawartymi w art. 2 rozporządzenia (UE) 2020/852 i wymogami dotyczącymi sprawozdawczości określonymi w art. 8 tego rozporządzenia, a także w aktach delegowanych przyjętych na podstawie tego rozporządzenia.

- (47) W odniesieniu do informacji związanych z klimatem użytkownicy są zainteresowani wiedzą na temat ponoszonego przez jednostki ryzyka fizycznego i ryzyka przejścia oraz ich odporności i planów, aby dostosować się do różnych scenariuszy klimatycznych oraz do unijnego celu neutralności klimatycznej do 2050 r. Interesuje ich również poziom oraz zakres emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych przypisywany danej jednostce, w tym w jakim zakresie jednostka ta stosuje kompensacje oraz jakie jest ich źródło. Osiągnięcie gospodarki neutralnej dla klimatu wymaga dostosowania norm dotyczących rozliczania emisji gazów cieplarnianych i kompensacji. Użytkownicy potrzebują wiarygodnych informacji na temat kompensacji uwzględniających obawy dotyczące możliwego podwójnego liczenia i przeszacowania, biorąc pod uwagę ryzyko, jakie podwójne liczenie i przeszacowanie może stwarzać dla osiągnięcia celów związanych z klimatem. Użytkownicy są także zainteresowani podejmowanymi przez przedsiębiorstwa staraniami o skuteczne ograniczanie bezwzględnych wielkości emisji gazów cieplarnianych w ramach strategii łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej, w tym w odniesieniu do zakresu 1, zakresu 2 oraz w stosownych przypadkach emisji gazów cieplarnianych zakresu 3.

W odniesieniu do emisji z zakresu 3 priorytetem dla użytkowników jest uzyskanie informacji o tym, które kategorie zakresu 3 są istotne w przypadku przedsiębiorstwa, oraz o emisjach w każdej z kategorii. Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny zatem określać informacje, które jednostki powinny przekazywać w odniesieniu do tych kwestii.

- (48) Osiągnięcie neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym, bez zanieczyszczeń rozproszonych, wymaga pełnej mobilizacji wszystkich sektorów gospodarki. Redukcja zużycia energii i zwiększenie efektywności energetycznej ma w tym względzie zasadnicze znaczenie, ponieważ energia jest wykorzystywana w całym łańcuchu dostaw. W związku z tym aspekty energetyczne powinny zostać należycie uwzględnione w standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w szczególności w odniesieniu do kwestii środowiskowych i związanych z klimatem.
- (49) Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny określać informacje, które jednostki powinny ujawniać, na temat czynników społecznych, w tym warunków pracy, zaangażowania partnerów społecznych, rokowań zbiorowych, równości, niedyskryminacji, różnorodności i włączenia społecznego oraz praw człowieka. Informacje te powinny obejmować wpływ jednostki na obywateli, w tym na pracowników, i na zdrowie ludzi. Ujawniane przez jednostki informacje dotyczące praw człowieka powinny w stosownych przypadkach obejmować informacje na temat pracy przymusowej i pracy dzieci w ich łańcuchu wartości. Wymogi sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dotyczące pracy przymusowej nie powinny zwalniać organów publicznych z odpowiedzialności za rozwiązanie – za pomocą polityki handlowej i środków dyplomatycznych – problemu przywozu towarów wytworzonych w wyniku naruszeń praw człowieka, w tym pracy przymusowej. Jednostki powinny również mieć możliwość informowania o możliwych zagrożeniach i tendencjach w zakresie zatrudnienia i dochodów.

Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju uwzględniające czynniki społeczne powinny określać informacje, które jednostki powinny ujawniać w odniesieniu do zasad Europejskiego filaru praw socjalnych, a które są istotne dla przedsiębiorstw, w tym równych szans dla wszystkich i warunków pracy. W przyjętym przez Komisję w dniu 4 marca 2021 r. planie działania Europejskiego filaru praw socjalnych wzywa się do nałożenia na jednostki ostrzejszych wymogów w zakresie sprawozdawczości dotyczącej kwestii społecznych. Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny również określać informacje, które jednostki powinny ujawniać w odniesieniu do praw człowieka, podstawowych wolności, zasad i norm demokratycznych ustanowionych w Międzynarodowej karcie praw człowieka i innych podstawowych konwencjach ONZ dotyczących praw człowieka, w tym Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, Deklaracji Organizacji Narodów Zjednoczonych o prawach ludności rdzennej, Konwencji ONZ o prawach dziecka, Deklaracji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej podstawowych zasad i praw w pracy, podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy, Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, Europejskiej karty społecznej oraz Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Sprawozdawczość dotycząca czynników społecznych, środowiskowych oraz związanych z zarządzaniem powinna być proporcjonalna do zakresu i celów niniejszej dyrektywy zmieniającej. Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dotyczące równouprawnienia płci i równości wynagrodzeń za taką pracę o równej wartości powinny określać między innymi informacje, które należy zgłaszać na temat różnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć, z uwzględnieniem innych odnośnych przepisów Unii. Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dotyczące zatrudnienia i integracji osób z niepełnosprawnością powinny określać m.in. informacje, które należy zgłaszać na temat środków w zakresie dostępności przyjętych przez jednostki.

Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dotyczące szkoleń i rozwoju umiejętności powinny określać między innymi informacje, które należy zgłaszać na temat odsetka i podziału pracowników uczestniczących w szkoleniach. Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju odnoszące się do rokowań zbiorowych powinny określać między innymi informacje, które należy ujawniać na temat istnienia rad zakładowych i układów zbiorowych, a także odsetka pracowników objętych tymi układami. Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dotyczące partycypacji pracowników powinny określać między innymi informacje, które należy ujawniać na temat ich procentowego udziału w zarządach i radach nadzorczych. Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dotyczące różnorodności powinny określać między innymi informacje, które należy zgłaszać na temat różnorodności płci na najwyższych stanowiskach kierowniczych oraz liczbę osób należących do kategorii niedostatecznie reprezentowanej w tych organach.

- (50) Użytkownicy potrzebują informacji dotyczących czynników związanych z zarządzaniem. Czynniki związane z zarządzaniem, które są najistotniejsze dla użytkowników, są wymienione w wiarygodnych ramach sprawozdawczości, takich jak Globalna Inicjatywa Sprawozdawcza, Grupa Zadaniowa ds. Ujawniania Informacji Finansowych Związanych z Klimatem, a także w wiarygodnych globalnych ramach, takich jak Globalne Zasady Ładu Korporacyjnego Międzynarodowej Sieci Ładu Korporacyjnego oraz zasady ładu korporacyjnego G20/OECD. Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny określać informacje, które jednostki powinny ujawniać odnośnie do czynników związanych z zarządzaniem. Takie informacje powinny obejmować rolę organów administrujących, zarządzających i nadzorczych jednostki w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, wiedzę fachową i umiejętności potrzebne do pełnienia tej roli lub dostęp takich organów do takiej wiedzy fachowej i umiejętności, informacje na temat tego, czy spółka prowadzi politykę w zakresie zachęt oferowanych członkom tych organów i związanych z kwestiami dotyczącymi zrównoważonego rozwoju, a także informacje na temat systemów kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem jednostki w odniesieniu do procesu sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Użytkownicy potrzebują również informacji na temat kultury korporacyjnej jednostek i ich podejścia do etyki biznesu, które są uznanymi elementami wiarygodnych ram ładu korporacyjnego, takich jak Globalne Zasady Ładu Korporacyjnego Międzynarodowej Sieci Ładu Korporacyjnego, w tym informacji na temat działalności i zobowiązań jednostki mających na celu wywieranie wpływu politycznego, w tym działalności lobbingowej.

Informacje na temat zarządzania jednostką oraz jakości relacji z klientami, dostawcami i społecznościami, na które działalność jednostki ma wpływ, pomagają użytkownikom zrozumieć ryzyko, które dotyczy jednostki w zakresie kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz wpływ na te kwestie. Informacje na temat relacji z dostawcami obejmują praktyki płatnicze dotyczące daty lub terminu płatności, stopy procentowej odsetek za opóźnienia w płatnościach lub rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, o których mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE¹. Każdego roku tysiące przedsiębiorstw, zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), ponosi obciążenia administracyjne i finansowe z powodu opóźnień w płatnościach lub zupełnego ich braku. W ostatecznym rozrachunku opóźnienia w płatnościach prowadzą do nadmiernego zadłużenia i upadłości, co ma destrukcyjny wpływ na całe łańcuchy wartości. Zwiększenie ilości informacji na temat praktyk płatniczych powinno umożliwić innym przedsiębiorstwom identyfikację szybkich i rzetelnych płatników, wykrywanie nieuczciwych praktyk płatniczych, dostęp do informacji na temat przedsiębiorstw, z którymi prowadzą wymianę handlową, oraz negocjowanie bardziej sprawiedliwych warunków płatności.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz.U. L 48 z 23.2.2011, s. 1).

- (51) W standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy promować bardziej zintegrowany obraz wszystkich informacji publikowanych przez jednostki w sprawozdaniu z działalności, aby zapewnić użytkownikom tych informacji lepsze zrozumienie rozwoju, wyników, sytuacji i wpływu jednostki. W standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy w razie potrzeby dokonać rozróżnienia między informacjami, które jednostki powinny ujawniać, sporządzając sprawozdania na poziomie jednostkowym, a informacjami, które jednostki powinny ujawniać, sporządzając sprawozdania na poziomie grupy. Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny również zawierać wytyczne dla jednostek dotyczące procesu identyfikacji informacji na temat zrównoważonego rozwoju, które należy włączyć do sprawozdania z działalności, gdyż jednostka powinna być zobowiązana do ujawniania wyłącznie informacji istotnych dla zrozumienia jej wpływu na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem, a także informacji istotnych dla zrozumienia, w jaki sposób kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem wpływają na rozwój, wyniki i sytuację danej jednostki.
- (52) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju była prowadzona zgodnie z prawem pracowników do informacji i konsultacji. W związku z tym zarząd jednostki powinien odpowiednio poinformować przedstawicieli pracowników na właściwym szczeblu i omówić z nimi istotne informacje oraz sposoby uzyskiwania i weryfikacji informacji na temat zrównoważonego rozwoju. Oznacza to na potrzeby niniejszej dyrektywy zmieniającej nawiązanie dialogu i wymiany poglądów między przedstawicielami pracowników a centralnym kierownictwem lub innym szczeblem kierownictwa, który byłby odpowiedniejszy w danym momencie, w taki sposób i o takiej treści, która umożliwiłaby wyrażenie opinii przedstawicielom pracowników. Ich opinię przekazuje się, w stosownych przypadkach, odpowiednim organom administracji, zarządu lub nadzoru.

(53) Jednostki działające w tym samym sektorze są często narażone na podobne zagrożenia związane ze zrównoważonym rozwojem i często wywierają podobny wpływ na społeczeństwo i środowisko. Porównania między jednostkami z tego samego sektora są szczególnie cenne dla inwestorów i innych użytkowników informacji na temat zrównoważonego rozwoju. W standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy zatem określić zarówno informacje, które powinny ujawniać jednostki ze wszystkich sektorów, jak i informacje, które powinny ujawniać jednostki w zależności od sektora działalności. Sektorowe standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju są szczególnie ważne w przypadku sektorów związanych z wysokim ryzykiem dla zrównoważonego rozwoju lub wpływem na środowisko, prawa człowieka i sprawowanie rządów, w tym sektorów wymienionych w sekcjach A-H i L załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady¹, oraz odpowiednich działań w tych sektorach. Przyjmując sektorowe standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, Komisja powinna zapewnić, aby informacje określone w standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju były proporcjonalne do skali ryzyka i skutków związanych ze zrównoważonym rozwojem właściwych dla każdego sektora, biorąc pod uwagę fakt, że niektóre sektory powodują większe ryzyko i wywierają większy wpływ niż inne. Komisja powinna również wziąć pod uwagę fakt, że nie wszystkie rodzaje działalności w takich sektorach muszą wiązać się z wysokim ryzykiem lub wpływem na zrównoważony rozwój. W przypadku jednostek działających w sektorach szczególnie zależnych od zasobów naturalnych, sektorowe standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju wymagałyby ujawniania skutków i zagrożeń środowiskowych dla różnorodności biologicznej i ekosystemów.

¹ Rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1).

W standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy również uwzględnić trudności, jakie mogą napotkać jednostki podczas gromadzenia informacji od uczestników całego odnośnego łańcucha wartości, w szczególności od dostawców będących małymi lub średnimi przedsiębiorstwami, oraz od dostawców z rynków i gospodarek wschodzących. Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny szczegółowo określać, które informacje mają być ujawniane na temat łańcuchów wartości, tak aby informacje te były proporcjonalne i odpowiednie do skali i złożoności działalności jednostek oraz do zdolności i charakterystyki jednostek w łańcuchach wartości, w szczególności w odniesieniu do tych zdolności i charakterystyki jednostek, które nie podlegają wymogom dotyczącym sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na mocy niniejszej dyrektywy zmieniającej. Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie powinny przewidywać ujawniania informacji, które wymagałyby od jednostek uzyskiwania od małych i średnich jednostek w ich łańcuchu wartości informacji wykraczających poza informacje ujawniane zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla małych i średnich jednostek. Pozostaje to bez uszczerbku dla unijnych wymogów dotyczących prowadzenia przez jednostki procesu należytej staranności.

(54) Aby terminowo zaspokoić potrzeby użytkowników w zakresie informacji, a w szczególności biorąc pod uwagę konieczność pilnego zaspokojenia potrzeb w zakresie informacji uczestników rynku finansowego podlegających wymogom określonym w aktach delegowanych przyjętych zgodnie z art. 4 ust. 6 i 7 rozporządzenia (UE) 2019/2088, Komisja powinna przyjąć – w drodze aktów delegowanych – pierwszy zestaw standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do 30 czerwca 2023 r. W tym zestawie standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy określić informacje, które powinny ujawniać jednostki w odniesieniu do wszystkich obszarów sprawozdawczości i kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, oraz informacje, które uczestnicy rynku finansowego muszą ujawniać zgodnie z obowiązkami ujawniania informacji określonymi w rozporządzeniu (UE) 2019/2088. Komisja powinna przyjąć drugi zestaw standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w drodze aktów delegowanych najpóźniej do 30 czerwca 2024 r., określając informacje uzupełniające, które w razie potrzeby jednostki powinny ujawniać w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem i obszarów sprawozdawczości, oraz informacje specyficzne dla sektora, w którym działa jednostka. Komisja powinna dokonywać przeglądu tych standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla małych i średnich jednostek, co trzy lata w celu uwzględnienia istotnych zmian, w tym rozwoju standardów międzynarodowych.

(55) W dyrektywie 2013/34/UE nie wymaga się, aby sprawozdanie z działalności było przedstawiane w formacie cyfrowym, co utrudnia znalezienie i wykorzystanie zgłaszanych informacji. Użytkownicy informacji na temat zrównoważonego rozwoju coraz częściej oczekują, że informacje te będzie można wyszukać, porównać i odczytać maszynowo w formatach cyfrowych. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia wymogu, aby jednostki podlegające wymogom dotyczącym sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonym w dyrektywie 2013/34/UE nieodpłatnie udostępniały publicznie sprawozdania z działalności na swoich stronach internetowych. Transformacja cyfrowa stwarza możliwości bardziej efektywnego wykorzystania informacji i niesie ze sobą potencjał znacznych oszczędności kosztów zarówno dla użytkowników, jak i jednostek. Transformacja cyfrowa umożliwia też centralizację danych na szczeblu UE i państw członkowskich w otwartym i dostępnym formacie, który ułatwia czytanie i pozwala na porównanie danych. Jednostki powinny być zatem zobowiązane do sporządzania swoich sprawozdań z działalności w elektronicznym formacie raportowania, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/815¹, oraz do znakowania sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym ujawnień wymaganych na podstawie art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852, zgodnie z elektronicznym formatem raportowania określonym w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/815, gdy format ten zostanie już określony.

¹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/815 z dnia 17 grudnia 2018 r. uzupełniające dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących specyfikacji jednolitego elektronicznego formatu raportowania (Dz.U. L 143 z 29.5.2019, s. 1).

Konieczne będzie opracowanie taksonomii cyfrowej na potrzeby unijnych standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, aby umożliwić oznaczanie zgłaszanych informacji zgodnie z tymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Wymogi te należy uwzględnić w pracach nad transformacją cyfrową zapowiedzianą przez Komisję w jej komunikacie z 19 lutego 2020 r. dotyczącym europejskiej strategii w zakresie danych oraz w komunikacie z 24 września 2020 r. dotyczącym strategii dla UE w zakresie finansów cyfrowych. Wymogi te uzupełniłyby również utworzenie europejskiego pojedynczego punktu dostępu do publicznych informacji przedsiębiorstw, jak przewidziano w komunikacie Komisji z 24 września 2020 r. pt. „Unia rynków kapitałowych dla obywateli i przedsiębiorstw – nowy plan działania”, w którym uwzględniono również potrzebę dostarczania porównywalnych informacji w formacie cyfrowym.

- (56) Aby umożliwić włączenie zgłoszonych informacji na temat zrównoważonego rozwoju do europejskiego pojedynczego punktu dostępu, państwa członkowskie powinny zapewnić publikowanie przez jednostki, których papiery wartościowe nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii, sprawozdań z działalności tych jednostek, wraz ze sprawozdawczością w zakresie zrównoważonego rozwoju, w elektronicznym formacie raportowania określonym w art. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/815.

(57) Na podstawie art. 19a ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE umożliwiono państwom członkowskim zwolnienie jednostek z włączania do sprawozdania z działalności oświadczenia na temat informacji niefinansowych wymaganego zgodnie z art. 19a ust. 1 tej dyrektywy. Państwa członkowskie mogą to uczynić, jeżeli dana jednostka sporządza odrębne sprawozdanie, które jest publikowane wraz ze sprawozdaniem z działalności zgodnie z art. 30 tej dyrektywy, lub jeżeli sprawozdanie to jest podawane do publicznej wiadomości w rozsądnym terminie, nieprzekraczającym sześciu miesięcy po dniu bilansowym, na stronie internetowej jednostki i odniesienie do niego znajduje się w sprawozdaniu z działalności. Taka sama możliwość istnieje w przypadku skonsolidowanego oświadczenia na temat informacji niefinansowych, o którym mowa w art. dyrektywie 2013/34/UE. Z możliwości tej skorzystało dwadzieścia państw członkowskich. Możliwość publikacji odrębnego sprawozdania utrudnia jednak dostępność informacji łączących informacje finansowe i informacje dotyczące kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem. Utrudnia ona również możliwość znalezienia i dostępność informacji dla użytkowników, zwłaszcza inwestorów, którzy są zainteresowani zarówno informacjami finansowymi, jak i informacjami na temat zrównoważonego rozwoju. Ewentualne różne terminy publikacji informacji finansowych i informacji na temat zrównoważonego rozwoju pogłębiają ten problem. Publikacja w odrębnym sprawozdaniu może również wywołać wrażenie, zarówno w wymiarze wewnętrznym, jak i zewnętrznym, że informacje na temat zrównoważonego rozwoju należą do kategorii informacji mniej istotnych, co może negatywnie wpłynąć na postrzeganą wiarygodność tych informacji. Jednostki powinny zatem podawać informacje na temat zrównoważonego rozwoju w wyraźnie identyfikowalnej odrębnej sekcji sprawozdania z działalności, a państwa członkowskie nie powinny mieć już możliwości zwalniania jednostek z obowiązku zamieszczania w sprawozdaniu z działalności informacji na temat kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem.

Obowiązek ten pomógłby również sprecyzować rolę właściwych organów krajowych w nadzorze sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w ramach sprawozdania z działalności przygotowanego zgodnie z dyrektywą 2004/109/WE. Ponadto jednostki zobowiązane do zgłaszania informacji na temat zrównoważonego rozwoju nie powinny być w żadnym wypadku zwolnione z obowiązku publikowania sprawozdania z działalności, ponieważ ważne jest zapewnienie publicznej dostępności informacji na temat zrównoważonego rozwoju.

- (58) Na podstawie art. 20 dyrektywy 2013/34/UE na jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii, nałożono obowiązek zamieszczenia w sprawozdaniu z działalności oświadczenia o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego, które musi zawierać m.in. opis polityki różnorodności stosowanej przez jednostkę do jej organów administrujących, zarządzających i nadzorujących. W art. 20 dyrektywy 2013/34/UE pozostawiono jednostkom elastyczność w zakresie decydowania o tym, jakie aspekty różnorodności są przedmiotem jej sprawozdań. Nie zobowiązano w nim jednoznacznie jednostek do zamieszczania informacji na temat jakiegokolwiek konkretnego aspektu różnorodności. W celu poczynienia postępu w kierunku bardziej zrównoważonego pod względem płci udziału w podejmowaniu decyzji gospodarczych konieczne jest zapewnienie, aby jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii, zawsze składały sprawozdania na temat swojej polityki różnorodności płci i jej realizacji. Aby uniknąć niepotrzebnego obciążenia administracyjnego, jednostki te powinny jednak mieć możliwość zgłaszania niektórych informacji wymaganych na podstawie art. 20 dyrektywy 2013/34/UE wraz z innymi informacjami na temat zrównoważonego rozwoju. Jeżeli podejmą taką decyzję, oświadczenie o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego musi zawierać odniesienie do sprawozdawczości jednostki w zakresie zrównoważonego rozwoju, a informacje wymagane na podstawie art. 20 dyrektywy 2013/34/UE powinny nadal podlegać wymogom dotyczącym atestacji w ramach oświadczenia o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego.

- (59) W art. 33 dyrektywy 2013/34/UE na państwa członkowskie nałożono wymóg zapewnienia, aby członkowie organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostki wspólnie odpowiadali za zapewnienie, by roczne sprawozdania finansowe, skonsolidowane sprawozdania finansowe, sprawozdania z działalności, skonsolidowane sprawozdania z działalności oraz oświadczenia o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego i skonsolidowane oświadczenie o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego były sporządzane i ogłaszane zgodnie z wymogami tej dyrektywy. Tę wspólną odpowiedzialność należy rozszerzyć na wymogi dotyczące transformacji cyfrowej określone w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/815, na wymóg zgodności z unijnymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz na wymóg znakowania informacji o sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.
- (60) W ramach zawodu związanego z atestacją rozróżnia się usługi atestacyjne dające ograniczoną pewność i usługi atestacyjne dające wystarczającą pewność. Konkluzję z usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność zazwyczaj wyraża się w formie negatywnej, poprzez stwierdzenie, że biegły nie zidentyfikował żadnej kwestii, która pozwalałaby stwierdzić, że przedmiot został w istotny sposób zniekształcony. W przypadku usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność biegły rewident przeprowadza mniej badań niż w przypadku usługi atestacyjnej dającej wystarczającą pewność. Ilość pracy w przypadku usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność jest zatem mniejsza niż w przypadku usługi atestacyjnej dającej wystarczającą pewność. Nakład pracy w ramach usługi atestacyjnej dającej wystarczającą pewność obejmuje rozległe procedury, w tym rozważenie kontroli wewnętrznych jednostki prowadzącej sprawozdawczość oraz badanie bezpośrednie, a zatem jest znacznie większy niż w przypadku usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność.

Konkluzja usługi atestacyjnej dającej wystarczającą pewność jest zazwyczaj sformułowana w sposób pozytywny i prowadzi do wydania opinii na temat oceny kwestii w oparciu o wcześniej zdefiniowane kryteria. W dyrektywie 2013/34/UE na państwa członkowskie nałożono obowiązek zapewnienia sprawdzenia przez biegłego rewidenta lub firmę audytorską, czy przedstawiono oświadczenie na temat informacji niefinansowych lub odrębne sprawozdanie. Nie wymaga się, aby niezależny dostawca usług atestacyjnych weryfikował informacje, chociaż pozwala się państwom członkowskim wymagać takiej weryfikacji, jeżeli sobie tego życzą. Brak wymogu atestacji w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w przeciwieństwie do wymogu zapewnienia przez biegłego rewidenta sporządzenia ustawowego sprawozdania z badania w oparciu o usługę atestacyjną dającą wystarczającą pewność, zagrażałby wiarygodności ujawnianych informacji na temat zrównoważonego rozwoju, a tym samym nie spełniałby potrzeb docelowych użytkowników tych informacji. Chociaż celem jest uzyskanie podobnego poziomu pewności w odniesieniu do sprawozdawczości finansowej i sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, brak wspólnie uzgodnionego standardu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju stwarza ryzyko odmiennych interpretacji i oczekiwań co do tego, na czym miałyby polegać usługi atestacyjna dająca wystarczającą pewność w odniesieniu do różnych kategorii informacji na temat zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza w odniesieniu do ujawniania informacji dotyczących przyszłości i informacji jakościowych.

W związku z tym należy rozważyć postępowe podejście do zwiększenia poziomu pewności wymaganego w odniesieniu do informacji na temat zrównoważonego rozwoju, począwszy od nałożenia na biegłego rewidenta lub firmę audytorską obowiązku wyrażenia opinii na temat zgodności sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju z wymogami unijnymi na podstawie usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność. Opinia ta powinna obejmować zgodność sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju z unijnymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, proces przeprowadzony przez jednostkę w celu identyfikacji informacji zgłaszanych zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz zgodność z wymogiem znakowania sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Biegły rewident powinien również ocenić, czy sprawozdawczość jednostki jest zgodna z wymogami sprawozdawczymi określonymi w art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852. Aby zagwarantować jednolitą interpretację i jednolite oczekiwania co do tego, na czym polegałaby usługa atestacyjna dająca wystarczającą pewność, biegły rewident lub firma audytorska powinni być zobowiązani, aby na podstawie usługi atestacyjnej dającej wystarczającą pewność wyrazić opinię co do zgodności sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju z wymogami unijnymi, kiedy Komisja przyjmie standardy atestacji dającej wystarczającą pewność w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w drodze aktu delegowanego nie później niż w dniu 1 października 2028 r., po dokonaniu oceny w celu ustalenia, czy usługa atestacyjna dająca wystarczającą pewność jest wykonalna dla biegłych rewidentów i jednostek.

Stopniowe podejście od usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność do usługi dającej wystarczającą pewność pozwoliłoby również na stopniowy rozwój rynku usług atestacji informacji na temat zrównoważonego rozwoju oraz praktyk sprawozdawczych jednostek. Co więcej, takie stopniowe podejście spowodowałoby stopniowy wzrost kosztów ponoszonych przez jednostki prowadzące sprawozdawczość, biorąc pod uwagę, że sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju w oparciu o usługę atestacyjną dającą wystarczającą pewność jest droższa niż sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju oparta na usłudze atestacyjnej dającej ograniczoną pewność. Jednostki podlegające wymogom sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny mieć możliwość podjęcia decyzji o wydaniu opinii atestacyjnej na temat ich sprawozdawczości w tym zakresie w oparciu o usługę atestacyjną dającą wystarczającą pewność, jeżeli sobie tego życzą, i w takich przypadkach należałoby uznać, że spełniły one obowiązek uzyskania opinii na podstawie usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność. Opinia oparta na usłudze atestacyjnej dającej wystarczającą pewność co do informacji dotyczących przyszłości potwierdza jedynie, że informacje takie zostały przygotowane zgodnie z mającymi zastosowanie standardami.

- (61) Biegli rewidenci lub firmy audytorskie weryfikują już sprawozdania finansowe i sprawozdanie z działalności. Atestacja sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przez biegłych rewidentów lub firmy audytorskie pomogłaby zapewnić łączność i spójność informacji finansowych oraz informacji na temat zrównoważonego rozwoju, co jest szczególnie ważne dla użytkowników informacji na temat zrównoważonego rozwoju. Istnieje jednak ryzyko dalszej koncentracji rynku usług badań sprawozdań finansowych, co mogłoby zagrozić niezależności biegłych rewidentów i spowodować wzrost wynagrodzenia za badanie lub wynagrodzenia z tytułu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Biorąc pod uwagę kluczową rolę biegłych rewidentów w zapewnianiu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i zapewnianiu wiarygodnych informacji na temat zrównoważonego rozwoju, Komisja zapowiedziała, że podejmie działania na rzecz dalszej poprawy jakości badań i stworzenia bardziej otwartego i zróżnicowanego rynku badań sprawozdań finansowych, które są warunkami skutecznego stosowania niniejszej dyrektywy zmieniającej. Ponadto pożądane jest zaoferowanie jednostkom szerszego wyboru niezależnych dostawców usług atestacyjnych do celów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Państwa członkowskie powinny zatem mieć możliwość akredytowania niezależnych dostawców usług atestacyjnych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008¹ z myślą o wydawaniu opinii atestacyjnej na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, którą należy publikować wraz ze sprawozdaniem z działalności. Ponadto państwa członkowskie powinny mieć możliwość zezwolenia biegłemu rewidentowi innemu niż biegły rewident lub biegli rewidenci przeprowadzający badanie ustawowe sprawozdań finansowych na wyrażenie opinii atestacyjnej na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Co więcej, jeżeli państwa członkowskie pozwalają niezależnym dostawcom usług atestacyjnych na przeprowadzanie atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, powinny one jednocześnie zezwalać biegłemu rewidentowi innemu niż biegły rewident lub biegli rewidenci przeprowadzający badanie ustawowe sprawozdań finansowych na wyrażenie opinii atestacyjnej na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

Państwa członkowskie powinny określić wymogi zapewniające jakość atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przeprowadzanej przez niezależnych dostawców usług atestacyjnych oraz spójne wyniki atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W związku z tym wszyscy niezależni dostawcy usług atestacyjnych powinni podlegać wymogom równoważnym wymogom określonym w dyrektywie 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹ w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, przy jednoczesnym dostosowaniu tych wymogów do specyfiki niezależnych dostawców usług atestacyjnych, którzy nie przeprowadzają badań ustawowych. W szczególności państwa członkowskie powinny określić równoważne wymogi w odniesieniu do szkolenia i egzaminów, kształcenia ustawicznego, systemów zapewniania jakości, etyki zawodowej, niezależności, obiektywizmu, poufności i tajemnicy zawodowej, wyboru i zwalniania, organizacji pracy niezależnych dostawców usług atestacyjnych, a także dochodzeń i kar oraz nieprawidłowości w sprawozdawczości. Zagwarantowałoby to także równe warunki działania dla wszystkich osób i firm, którym państwa członkowskie zezwoliły na wydawanie opinii atestacyjnej na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym dla biegłych rewidentów. Jeżeli jednostka ubiega się o opinię na temat swojej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju od akredytowanego niezależnego dostawcy usług atestacyjnych innego niż biegły rewident, nie powinna dodatkowo zwracać się do biegłego rewidenta o opinię atestacyjną na temat swojej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

¹ Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87).

Niezależni dostawcy usług atestacyjnych, którzy zostali już akredytowani przez państwo członkowskie do celów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, powinni nadal mieć możliwość wykonywania tych usług. Podobnie państwa członkowskie powinny zapewnić, aby niezależni dostawcy usług atestacyjnych, którzy na dzień rozpoczęcia stosowania nowych wymogów dotyczących szkolenia i egzaminów są w trakcie procesu akredytacji, nie podlegali tym nowym wymogom akredytacyjnym, pod warunkiem że ukończą ten proces w ciągu dwóch lat od daty, od której mają zastosowanie te nowe wymogi. Państwa członkowskie powinny jednak zapewnić, by wszyscy niezależni dostawcy usług atestacyjnych akredytowani przez państwo członkowskie do celów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w ciągu dwóch lat od rozpoczęcia stosowania nowych wymogów akredytacyjnych zdobyli niezbędną wiedzę dotyczącą sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i atestacji takiej sprawozdawczości poprzez ustawiczne kształcenie zawodowe.

- (62) Aby wspierać swobodny przepływ usług, państwa członkowskie powinny umożliwić niezależnym dostawcom usług atestacyjnych mającym siedzibę w innym państwie członkowskim przeprowadzanie atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na ich terytorium. Sprzyjałoby to również otwarciu rynku ubezpieczeń, nawet jeśli nie wszystkie państwa członkowskie zezwalają na akredytację niezależnych dostawców usług atestacyjnych na ich terytorium. W przypadku gdy niezależni dostawcy usług atestacyjnych przeprowadzają atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego, przyjmujące państwo członkowskie powinno mieć możliwość podjęcia decyzji o nadzorowaniu niezależnych dostawców usług atestacyjnych, ze względu na możliwość wywierania wpływu na wdrożone ramy nadzoru nad biegłymi rewidentami przeprowadzającymi atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

- (63) Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy prawo Unii wymaga od jednostki weryfikacji elementów jej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przez akredytowaną niezależną osobę trzecią, sprawozdanie akredytowanej niezależnej osoby trzeciej było udostępniane jako załącznik do sprawozdania z działalności lub za pomocą jakichkolwiek innych publicznie dostępnych środków. Takie udostępnienie tego sprawozdania nie powinno przesądzać o wyniku wydania opinii atestacyjnej, w odniesieniu do której weryfikacja przez osobę trzecią powinna pozostać niezależna. Nie powinno to pociągać za sobą powielania prac między biegłym rewidentem lub niezależnym dostawcą usług atestacyjnych, który wydaje opinię atestacyjną, a akredytowaną niezależną osobą trzecią.
- (64) W dyrektywie 2006/43/WE określono zasady dotyczące badania ustawowego rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych. Konieczne jest zapewnienie stosowania spójnych zasad w odniesieniu do badania sprawozdań finansowych i atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przez biegłego rewidenta. Dyrektywa 2006/43/WE powinna mieć zastosowanie w przypadku, gdy opinia atestacyjna na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jest wydawana przez biegłego rewidenta lub firmę audytorską.
- (65) Zasady dotyczące zatwierdzania i uznawania biegłych rewidentów i firm audytorskich powinny umożliwiać biegłym rewidentom, by kwalifikowali się także do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Państwa członkowskie powinny zapewniać, aby biegli rewidenci, którzy chcą kwalifikować się do celów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, posiadali niezbędny poziom wiedzy teoretycznej w zakresie przedmiotów istotnych z punktu widzenia atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz zdolność zastosowania takiej wiedzy w praktyce.

W związku z tym biegli rewidenci powinni ukończyć szkolenie praktyczne trwające co najmniej osiem miesięcy w zakresie atestacji rocznej i skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju lub innych usług związanych ze zrównoważonym rozwojem, uwzględniając wcześniejsze doświadczenie zawodowe. Biegli rewidenci, którzy zostali już zatwierdzeni lub uznani przez państwo członkowskie, powinni jednak nadal mieć prawo do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Podobnie państwa członkowskie powinny zapewnić, by osoby fizyczne, które są trakcie przechodzenia procesu zatwierdzania na dzień rozpoczęcia stosowania wymogów dotyczących atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju ustanowionych niniejszą dyrektywą zmieniającą, nie podlegały tym wymogom, pod warunkiem że ukończą ten proces w ciągu następnych dwóch lat. Państwa członkowskie powinny jednak zapewnić, by biegli rewidenci zatwierdzeni w ciągu dwóch lat od rozpoczęcia stosowania tych wymogów, chcący wykonywać usługi atestacyjne dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, zdobyli niezbędną wiedzę dotyczącą sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i atestacji takiej sprawozdawczości poprzez ustawiczne kształcenie zawodowe. Osoby fizyczne, które zdecydują się na zatwierdzenie jako biegli rewidenci wyłącznie do celów badania ustawowego, powinni mieć również możliwość ubiegania się w późniejszym terminie o zakwalifikowanie do celów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W tym celu osoby te powinny spełnić niezbędne wymogi określone przez państwa członkowskie po to, by zapewnić, że posiadają one niezbędny poziom wiedzy teoretycznej w zakresie przedmiotów istotnych z punktu widzenia atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz zdolność zastosowania takiej wiedzy w praktyce.

- (66) Należy zapewnić spójność wymogów nałożonych na biegłych rewidentów w odniesieniu do ich pracy w zakresie badania ustawowego i atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Powinna zatem istnieć co najmniej jedna wskazana osoba, która bierze czynny udział w przeprowadzaniu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju (zwana dalej „kluczowym partnerem w zakresie zrównoważonego rozwoju”). Przy przeprowadzaniu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju biegli rewidenci powinni być zobowiązani do poświęcania wystarczająco dużo czasu i przeznaczania dostatecznych zasobów i wiedzy eksperckiej w celu właściwego wypełnienia swoich obowiązków. W dokumentacji klienta należy określić wynagrodzenie pobrane z tytułu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju; należy również utworzyć zbiór dokumentacji z atestacji w celu umieszczenia informacji związanych z atestacją sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W przypadku gdy ten sam biegły rewident przeprowadza badanie ustawowe rocznych sprawozdań finansowych i atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, powinna istnieć możliwość załączenia zbioru dokumentacji z atestacji w zbiorze dokumentacji z badania. Wymogi nałożone na biegłych rewidentów w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny jednak mieć zastosowanie wyłącznie do tych biegłych rewidentów, którzy przeprowadzają atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.
- (67) Biegli rewidenci lub firmy audytorskie, którzy przeprowadzają atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, powinni posiadać wysoki poziom technicznej i specjalistycznej wiedzy fachowej w dziedzinie zrównoważonego rozwoju.

- (68) Na podstawie dyrektywy 2006/43/WE państwa członkowskie zobowiązano do wprowadzenia stosownych przepisów w celu uniknięcia sytuacji, w której na wynagrodzenie za badanie ustawowe miałyby wpływ świadczenie dodatkowych usług na rzecz badanej jednostki lub miałyby ono w jakiegokolwiek mierze charakter warunkowy. Zgodnie z tą dyrektywą od państw członkowskich wymaga się również zapewnienia, aby biegli rewidenci przeprowadzający badania ustawowe przestrzegali zasad etyki zawodowej, niezależności, obiektywizmu, poufności i tajemnicy zawodowej. Dla zachowania spójności zasady te należy rozszerzyć na biegłych rewidentów dokonujących atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.
- (69) Aby zapewnić jednolite praktyki atestacji oraz wysoką jakość atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w całej Unii, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjmowania standardów atestacji w zakresie zrównoważonego rozwoju w drodze aktów delegowanych. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania krajowych standardów, procedur lub wymogów dotyczących atestacji, dopóki Komisja nie przyjmie w drodze aktów delegowanych standardu atestacji obejmującego tę samą kwestię. W standardach atestacji należy określić procedury, które powinien przeprowadzić biegły rewident, aby wyciągnąć wnioski na temat atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W związku z tym Komisja powinna przyjąć – w drodze aktów delegowanych i przed 1 października 2026 r. – standardy atestacji dające ograniczoną pewność. Z myślą o ułatwieniu harmonizacji atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju we wszystkich państwach członkowskich, zachęca się KEONA do przyjęcia niewiążących wytycznych w celu określenia procedur, które należy przeprowadzić przy wydawaniu opinii atestacyjnej na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do czasu przyjęcia przez Komisję standardu atestacji obejmującego ten sam przedmiot.

- (70) W dyrektywie 2006/43/WE określono zasady dotyczące badania ustawowego grupy jednostek. Podobne zasady należy ustanowić w odniesieniu do atestacji skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.
- (71) W dyrektywie 2006/43/WE na biegłych rewidentów lub firmy audytorskie nałożono wymóg przedstawiania wyników badania ustawowego w sprawozdaniu z badania. Podobne zasady należy ustanowić w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Wyniki atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy przedstawić w sprawozdaniu z atestacji. W przypadku gdy ten sam biegły rewident przeprowadza badanie ustawowe rocznych sprawozdań finansowych i atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, powinien on mieć możliwość przedstawienia informacji o atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w sprawozdaniu z badania.
- (72) W dyrektywie 2006/43/WE państwa członkowskie zobowiązano do ustanowienia systemu kontroli zapewnienia jakości biegłych rewidentów i firm audytorskich. W celu zagwarantowania, aby kontrole zapewnienia jakości odbywały się również w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz aby osoby przeprowadzające kontrole zapewnienia jakości posiadały odpowiednie wykształcenie zawodowe i stosowne doświadczenie w kwestii sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, wspomniany wymóg ustanowienia systemu kontroli zapewnienia jakości należy rozszerzyć na atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W ramach środka przejściowego, do 31 grudnia 2025 r. osoby wykonujące kontrole zapewnienia jakości związane z atestacją sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny być zwolnione z wymogu posiadania odpowiedniego doświadczenia w dziedzinie sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju lub innych usług związanych ze zrównoważonym rozwojem.

- (73) W dyrektywie 2006/43/WE państwa członkowskie zobowiązano do wprowadzenia systemu dochodzeń i kar wobec biegłych rewidentów i firm audytorskich przeprowadzających badania ustawowe. W tej dyrektywie państwa członkowskie zobowiązano również do zorganizowania skutecznego systemu nadzoru publicznego oraz do zapewnienia, aby rozwiązania regulacyjne w zakresie systemów nadzoru publicznego zezwalały na skuteczną współpracę na szczeblu unijnym w odniesieniu do działań nadzorczych państw członkowskich. Wymogi te należy rozszerzyć na biegłych rewidentów i firmy audytorskie wykonujące atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, aby zapewnić spójność ram dochodzeń, kar i nadzoru ustanowionych w odniesieniu do pracy biegłego rewidenta obejmującej badanie ustawowe i atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.
- (74) Dyrektywa 2006/43/WE zawiera przepisy dotyczące wyboru i zwalniania biegłych rewidentów i firm audytorskich przeprowadzających badania ustawowe. Przepisy te należy rozszerzyć na atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, aby zapewnić spójność przepisów nałożonych na biegłych rewidentów w odniesieniu do ich pracy obejmującej badanie ustawowe i atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

(75) Zgodnie z art. 6 dyrektywy 2007/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹ państwa członkowskie są zobowiązane zapewnić akcjonariuszom jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii, działającym indywidualnie lub zbiorowo, prawo do wprowadzania punktów do porządku obrad walnego zgromadzenia, pod warunkiem że każdej takiej pozycji towarzyszy uzasadnienie lub projekt uchwały, która ma zostać przyjęta na walnym zgromadzeniu, oraz że mają oni prawo do przedstawiania projektów uchwał dotyczących punktów włączonych lub do włączenia do porządku obrad walnego zgromadzenia, w zależności od przypadku. W przypadku gdy prawa te są uzależnione od warunku, że dany akcjonariusz lub akcjonariusze posiadają minimalny udział w jednostce, taki minimalny udział nie może przekraczać 5 % kapitału zakładowego. W odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju akcjonariusze powinni mieć możliwość wykonywania praw określonych w art. 6 dyrektywy 2007/36/WE w celu składania projektów uchwał walnego zgromadzenia wymagających, aby po pierwsze akredytowana osoba trzecia, która nie należy do tej samej firmy audytorskiej lub sieci co biegły rewident lub firma audytorska przeprowadzająca badanie ustawowe, sporządzała sprawozdanie dotyczące niektórych elementów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, a po drugie, aby takie sprawozdanie było udostępniane walnemu zgromadzeniu.

¹ Dyrektywa 2007/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie wykonywania niektórych praw akcjonariuszy spółek notowanych na rynku regulowanym (Dz.U. L 184 z 14.7.2007, s. 17).

W przypadku jednostek, które podlegają obowiązkom sprawozdawczym na mocy niniejszej dyrektywy zmieniającej, lecz nie wchodzą w zakres art. 6 dyrektywy 2007/36/WE, akcjonariusze, którzy reprezentują ponad 5 % praw głosu lub 5 % kapitału jednostki, działając indywidualnie lub zbiorowo, powinni również mieć prawo złożenia projektu uchwały walnego zgromadzenia wymagającej, aby akredytowana osoba trzecia, która nie należy do tej samej firmy audytorskiej lub sieci co biegły rewident lub firma audytorska przeprowadzająca badanie ustawowe, sporządzała sprawozdanie dotyczące elementów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, a po drugie, aby takie sprawozdanie było udostępniane walnemu zgromadzeniu.

- (76) W dyrektywie 2006/43/WE na państwa członkowskie nałożono wymóg zapewnienia, aby każda jednostka interesu publicznego posiadała komitet ds. audytu, oraz określono jego zadania w odniesieniu do badania ustawowego. Komitetowi ds. audytu należy powierzyć określone zadania w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zadania te powinny obejmować obowiązek poinformowania organu administracyjnego lub nadzorczego jednostki interesu publicznego o wynikach atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz wyjaśnienia, w jaki sposób komitet ds. audytu przyczynił się do rzetelności sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i jaka była rola komitetu ds. audytu w tym procesie. Państwa członkowskie powinny móc zezwolić na to, aby funkcje przypisane komitetowi ds. audytu w dziedzinie sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i w zakresie atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju były wykonywane przez organ administracyjny lub nadzorczy jako całość lub przez specjalny organ ustanowiony przez organ administracyjny lub nadzorczy.

- (77) Dyrektywa 2006/43/WE zawiera wymogi dotyczące rejestracji biegłych rewidentów i jednostek audytorskich z państwa trzeciego oraz nadzoru nad nimi. Aby zapewnić istnienie spójnych ram w stosunku do pracy biegłych rewidentów zarówno w odniesieniu do badania ustawowego, jak i atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, konieczne jest rozszerzenie tych wymogów na atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.
- (78) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 537/2014¹ ma zastosowanie do biegłych rewidentów i firm audytorskich przeprowadzających badania ustawowe jednostek interesu publicznego. Aby zapewnić niezależność biegłego rewidenta podczas przeprowadzania badania ustawowego, rozporządzenie to ustanawia limit wynagrodzenia z tytułu innych usług, które biegły rewident może uzyskać. Należy wyjaśnić, że atestacja sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie powinna być brana pod uwagę przy obliczaniu tego limitu. Ponadto rozporządzenie (UE) nr 537/2014 zabrania świadczenia niektórych usług niebędących badaniem sprawozdań finansowych w pewnych okresach czasu, kiedy biegły rewident przeprowadza badanie ustawowe. Usługi związane z przygotowaniem sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym wszelkie usługi konsultingowe, również należy uznać za usługi zabronione w okresie przewidzianym w rozporządzeniu (UE) nr 537/2014. Zakazy świadczenia takich usług powinny mieć zastosowanie we wszystkich przypadkach, w których biegły rewident przeprowadza badanie ustawowe sprawozdań finansowych.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 537/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymogów dotyczących ustawowych badań sprawozdań finansowych jednostek interesu publicznego, uchylające decyzję Komisji 2005/909/WE (Dz.U. L 158 z 27.5.2014, s. 77).

W celu zapewnienia niezależności biegłego rewidenta należy również zabronić niektórych usług niebędących badaniem sprawozdań finansowych, gdy biegły rewident wykonuje atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Rozporządzenie (UE) nr 537/2014 zobowiązuje biegłych rewidentów do zgłaszania nieprawidłowości badanej jednostce i, w pewnych okolicznościach, organom wyznaczonym przez państwa członkowskie jako właściwe do badania takich nieprawidłowości. Takie obowiązki należy rozszerzyć, stosownie do przypadku, na biegłych rewidentów i firmy audytorskie w odniesieniu do ich prac dotyczących atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostek interesu publicznego.

- (79) W dyrektywie 2004/109/WE krajowym organom nadzorczym powierzono zadanie egzekwowania przestrzegania wymogów w zakresie sprawozdawczości przedsiębiorstw przez jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii. W art. 4 tej dyrektywy określono treść, którą powinny zawierać roczne sprawozdania finansowe, ale brakuje w nim wyraźnego odniesienia do art. 19a i 29a dyrektywy 2013/34/UE, w których wymaga się sporządzenia oświadczenia na temat informacji niefinansowych oraz skonsolidowanego oświadczenia na temat informacji niefinansowych. W związku z tym właściwe organy krajowe niektórych państw członkowskich nie posiadają uprawnień do nadzorowania wspomnianych oświadczeń na temat informacji niefinansowych, zwłaszcza w przypadku gdy te oświadczenia na temat informacji niefinansowych publikuje się w odrębnym raporcie, poza rocznym raportem finansowym, na co mogą obecnie zezwalać państwa członkowskie. Konieczne jest zatem wprowadzenie do art. 4 ust. 5 dyrektywy 2004/109/WE odniesienia do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Ponadto konieczne jest wprowadzenie wymogu, aby osoby odpowiedzialne w obrębie emitenta potwierdziły w rocznym raporcie finansowym, że według ich najlepszej wiedzy sprawozdanie z działalności sporządzono zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Co więcej, z uwagi na nowatorski charakter wymogów dotyczących sprawozdawczych w zakresie zrównoważonego rozwoju, ESMA powinien wydać wytyczne dla właściwych organów krajowych z myślą o propagowaniu zbieżnego nadzoru nad sprawozdawczością w zakresie zrównoważonego rozwoju prowadzoną przez emitentów podlegających dyrektywie 2004/109/WE. Wytyczne te powinny mieć zastosowanie wyłącznie do nadzoru nad jednostkami, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii.

- (80) W celu sprecyzowania wymogów określonych w niniejszej dyrektywie zmieniającej, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do ustanawiania standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz określania standardów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

¹ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (81) Komisja powinna przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wykonania niniejszej dyrektywy zmieniającej, które obejmuje między innymi: ocenę osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy, w tym konwergencji praktyk sprawozdawczych między państwami członkowskimi; ocenę liczby mikrojednostek oraz małych i średnich jednostek dobrowolnie stosujących standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju; ocenę tego, czy i w jaki sposób należy dalej rozszerzyć zakres wymogów dotyczących sprawozdawczości, w szczególności w odniesieniu do mikrojednostek oraz małych i średnich jednostek oraz jednostek z państw trzecich działających bezpośrednio na rynku wewnętrznym Unii bez jednostki zależnej lub oddziały na terytorium Unii; ocenę wdrożenia wymogów w zakresie sprawozdawczości w odniesieniu do jednostek zależnych i oddziałów jednostek z państw trzecich wprowadzonych niniejszą dyrektywą zmieniającą, w tym ocenę liczby jednostek z państw trzecich, które mają jednostkę zależną lub oddział, które podlegają wymogom sprawozdawczym zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE; ocenę mechanizmu egzekwowania i odnośnych progów określonych w dyrektywie 2013/34/UE; ocenę tego, czy i w jaki sposób zapewnić osobom z niepełnosprawnościami dostęp do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju publikowanych przez jednostki objęte zakresem niniejszej dyrektywy zmieniającej.

Sprawozdanie z wykonania niniejszej dyrektywy powinno być publikowane do dnia 30 kwietnia 2029 r., a następnie co trzy lata, w stosownych przypadkach, wraz z wnioskami ustawodawczymi. Do dnia 31 grudnia 2028 r. Komisja powinna dokonać przeglądu poziomu koncentracji rynku atestacji zrównoważonego rozwoju i sporządzić sprawozdanie na ten temat. W przeglądzie tym należy uwzględnić krajowe systemy mające zastosowanie do niezależnych dostawców usług atestacyjnych oraz ocenić, czy i w jakim stopniu te krajowe systemy przyczyniają się do otwarcia rynku atestacji. Do dnia 31 grudnia 2028 r. Komisja oceni możliwe środki prawne w celu zapewnienia wystarczającej dywersyfikacji rynku atestacji zrównoważonego rozwoju i odpowiedniej jakości sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Sprawozdanie dotyczące poziomu koncentracji rynku atestacji zrównoważonego rozwoju przekazuje się Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 31 grudnia 2028 r., w stosownych przypadkach, wraz z wnioskami ustawodawczymi.

- (82) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy zmieniającej, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na, ze względu na rozmiary i skutki proponowanego działania możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa zmieniająca nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

- (83) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 537/2014, dyrektywę 2004/109/WE, dyrektywę 2006/43/WE oraz dyrektywę 2013/34/UE.
- (84) Przeprowadzono konsultacje z EBC, który wydał opinię w dniu 7 września 2021 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1
Zmiany w dyrektywie 2013/34/UE

W dyrektywie 2013/34/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. Środki koordynacyjne określone w art. 19a, 29a, 29d, 30 i 33, art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. aa), art. 34 ust. 2 i 3 oraz art. 51 niniejszej dyrektywy stosuje się również do przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do następujących jednostek, niezależnie od ich formy prawnej, pod warunkiem, że są one dużymi jednostkami, lub małymi i średnimi jednostkami, z wyjątkiem mikrojednostek, będącymi jednostkami interesu publicznego zdefiniowanymi w art. 2 pkt 1) lit. a) niniejszej dyrektywy:

- a) zakładów ubezpieczeń w rozumieniu art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 91/674/EWG*;
- b) instytucji kredytowych zdefiniowanych art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013**;

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niezastosowaniu środków koordynacyjnych, o których mowa w akapicie pierwszym, do jednostek wymienionych w art. 2 ust. 5 pkt 2–23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE***.

4. Środki koordynacyjne określone w art. 19a, 29a i 29d nie mają zastosowania do produktów finansowych wymienionych w art. 2 pkt 12 lit. b) i f) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088****.
5. Środki koordynacyjne określone w art. 40a–40d stosuje się również do przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w odniesieniu do jednostek zależnych i oddziałów jednostek, które nie podlegają prawu państwa członkowskiego, lecz ich forma prawna jest porównywalna z formami jednostek wymienionymi w załączniku I.

* Dyrektywa Rady 91/674/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 374 z 31.12.1991, s. 7).

** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

*** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

**** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 1).

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) „przychody netto ze sprzedaży” oznaczają kwoty pochodzące ze sprzedaży produktów oraz świadczenia usług po odliczeniu rabatów i podatku od wartości dodanej oraz innych podatków bezpośrednio związanych z obrotem; jednak dla zakładów ubezpieczeń, o których mowa w art. 1 ust. 3 lit. a) akapit pierwszy niniejszej dyrektywy, »przychody netto ze sprzedaży« definiuje się zgodnie z art. 35 i art. 66 pkt 2 dyrektywy Rady 91/674/EWG^{*}; dla instytucji kredytowych, o których mowa w art. 1 ust. 3 lit. b) akapit pierwszy niniejszej dyrektywy, »przychody netto ze sprzedaży« definiuje się zgodnie z art. 43 ust. 2 lit. c) dyrektywy Rady 86/635/EWG^{**}; oraz dla jednostek objętych zakresem art. 40a ust. 1 niniejszej dyrektywy »przychody netto ze sprzedaży« oznaczają przychód zdefiniowany w ramach sprawozdawczości finansowej lub w rozumieniu tych ram, na podstawie których sporządza się sprawozdanie finansowe jednostki;

* Dyrektywa Rady 91/674/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 374 z 31.12.1991, s. 7).

** Dyrektywa Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych (Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1).”;

b) dodaje się punkty w brzmieniu:

- „17) »kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem« oznaczają czynniki środowiskowe, czynniki społeczne i z zakresu praw człowieka oraz czynniki związane z zarządzaniem, w tym czynniki zrównoważonego rozwoju zgodnie z definicją w art. 2 pkt 24 rozporządzenia (UE) 2019/2088;
- 18) »sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju« oznacza przedstawianie informacji dotyczących kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem zgodnie z art. 19a, 29a i 29d;
- 19) »kluczowe zasoby niematerialne« oznaczają zasoby niemające postaci fizycznej, od których zasadniczo zależy model biznesowy jednostki i które stanowią źródło tworzenia wartości dla jednostki;
- 20) »niezależny dostawca usług atestacyjnych« oznacza jednostkę oceniającą zgodność, akredytowaną zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008* do określonych czynności z zakresu oceny zgodności, o których mowa w art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. aa) niniejszej dyrektywy.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).”;

3) w art. 19 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Duże jednostki, oraz małe i średnie jednostki, z wyjątkiem mikrojednostek, będące jednostkami interesu publicznego zdefiniowanymi w art. 2 pkt 1 lit. a) przedstawiają informacje na temat kluczowych zasobów niematerialnych oraz wyjaśniają, w jaki sposób model biznesowy jednostki zależy zasadniczo od takich zasobów oraz w jaki sposób zasoby te stanowią źródło tworzenia wartości dla jednostki.”;

4) art. 19a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 19a

Sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju

1. Duże jednostki, oraz małe i średnie jednostki, z wyjątkiem mikrojednostek, będące jednostkami interesu publicznego zdefiniowanymi w art. 2 pkt 1 lit. a), zawierają w sprawozdaniu z działalności informacje niezbędne do zrozumienia wpływu jednostki na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem oraz informacje niezbędne do zrozumienia, w jaki sposób kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem wpływają na rozwój, wyniki i sytuację jednostki.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, są wyraźnie identyfikowalne w sprawozdaniu z działalności poprzez umieszczenie ich w odrębnej sekcji tego sprawozdania.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, zawierają:
- a) krótki opis modelu biznesowego i strategii biznesowej jednostki, w tym:
 - (i) odporność modelu biznesowego i strategii biznesowej jednostki na ryzyka odnoszące się do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
 - (ii) możliwości otwierające się przed jednostką w związku z kwestiami związanymi ze zrównoważonym rozwojem;
 - (iii) plany jednostki, w tym działania wdrażające i powiązane z nimi plany finansowe i inwestycyjne, służące zapewnieniu, aby model biznesowy i strategia biznesowa jednostki uwzględniały przejście na zrównoważoną gospodarkę i ograniczenie globalnego ocieplenia do 1,5 °C zgodnie z porozumieniem paryskim na postawie Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu przyjętym w dniu 12 grudnia 2015 r. (zwanym dalej „Porozumieniem paryskim”) oraz z celem, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r., jak określono w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119*, oraz, w stosownych przypadkach, narażenie jednostki na działalność związaną z węglem, ropą naftową i gazem;
 - (iv) informacje na temat tego, w jaki sposób w modelu biznesowym i strategii biznesowej jednostki uwzględniono interesy zainteresowanych stron danej jednostki oraz wpływ jednostki na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem;
 - (v) informacje na temat sposobu wdrożenia strategii jednostki w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;

- b) opis określonych w czasie i ustanowionych przez jednostkę celów dotyczących kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, w tym w stosownych przypadkach bezwzględnych celów redukcji emisji gazów cieplarnianych co najmniej na lata 2030 i 2050, opis postępów poczynionych przez jednostkę na rzecz osiągnięcia tych celów oraz oświadczenie, czy cele jednostki związane z czynnikami środowiskowymi opierają się na rozstrzygających dowodach naukowych;
- c) opis roli organów administrujących, zarządzających i nadzorujących w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz ich wiedzy eksperckiej i umiejętności koniecznych do wypełniania tej roli lub dostępu takich organów do takiej wiedzy eksperckiej i umiejętności;
- d) opis polityk jednostki w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
- e) informacje o istnieniu systemów zachęt dotyczących kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem oferowanych członkom organów administrujących, zarządzających i nadzorujących;
- f) opis:
 - (i) procesu należytej staranności wdrożonego przez jednostkę w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz, w stosownych przypadkach, zgodnie z unijnymi wymogami dotyczącymi prowadzenia przez jednostki procesu należytej staranności;

- (ii) najważniejszych rzeczywistych lub potencjalnych niekorzystnych skutków związanych z własnymi operacjami jednostki i jej łańcuchem wartości, w tym z jej produktami i usługami, stosunkami gospodarczymi i łańcuchem dostaw, działań podjętych w celu zidentyfikowania i monitorowania tych skutków, a także innych negatywnych skutków, które jednostka jest zobowiązana zidentyfikować zgodnie z innymi wymogami unijnymi w celu przeprowadzenia przez jednostki procesu należytej staranności;
 - (iii) wszelkich działań podjętych przez jednostkę w celu zapobiegania rzeczywistym lub potencjalnym negatywnym skutkom, łagodzenia ich, zarządzania im lub niwelowania ich oraz wyniku tych działań;
- g) opis podstawowych ryzyk dla jednostki w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, w tym opis głównych rodzajów zależności jednostki od tych kwestii, oraz sposobu zarządzania przez jednostkę tymi ryzykami;
- h) wskaźniki istotne w odniesieniu do ujawnionych informacji, o których mowa w lit. a)–g).

Jednostki przedstawiają proces przeprowadzony w celu identyfikacji informacji zawartych w sprawozdaniu z działalności zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. Informacje wymienione w akapicie pierwszym niniejszego ustępu obejmują, w stosownych przypadkach, informacje dotyczące krótko-, średnio- i długoterminowych perspektyw czasowych.

3. W stosownych przypadkach w informacjach, o których mowa w ust. 1 i 2, ujmuje się informacje na temat własnych operacji jednostki i jej łańcucha wartości, w tym jej produktów i usług, stosunków gospodarczych i łańcuchów dostaw.

Przez pierwsze trzy lata stosowania środków, które mają zostać przyjęte przez państwa członkowskie zgodnie z art. 5 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../...⁺ oraz w razie gdyby nie były dostępne wszystkie niezbędne informacje dotyczące łańcucha wartości jednostki, jednostka wyjaśnia wysiłki podjęte w celu uzyskania niezbędnych informacji na temat swojego łańcucha wartości, powody, dla których nie można było uzyskać wszystkich niezbędnych informacji, oraz swoje plany uzyskania wszystkich niezbędnych informacji w przyszłości.

W stosownych przypadkach w informacjach, o których mowa w ust. 1 i 2, ujmuje się również odniesienia do innych informacji zawartych w sprawozdaniu z działalności zgodnie z art. 19 oraz dodatkowe objaśnienia dotyczące tych informacji, a także kwoty przedstawione w rocznym sprawozdaniu finansowym.

⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer dyrektywy zawartej w dok. PE 35/22 (2021/0104 (COD)) oraz wstawić numer, datę i odniesienie do publikacji w Dz.U. w przypisie.

Państwa członkowskie mogą pozwolić na pominięcie, w wyjątkowych przypadkach, informacji dotyczących oczekiwanych wydarzeń lub spraw będących przedmiotem toczących się negocjacji, jeżeli – zgodnie z należycie uzasadnioną opinią członków organów administrujących, zarządzających i nadzorujących, którzy działają w ramach kompetencji przypisanych im na mocy prawa krajowego i na których spoczywa wspólna odpowiedzialność za tę opinię – ujawnienie takich informacji miałyby poważnie szkodliwy wpływ na sytuację handlową jednostki, pod warunkiem że takie pominięcie nie uniemożliwia prawidłowego i obiektywnego zrozumienia rozwoju, wyników i sytuacji jednostki oraz wpływu jej działalności.

4. Jednostki przedstawiają informacje, o których mowa w ust. 1–3 niniejszego artykułu, zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętymi zgodnie z art. 29b.
5. Zarząd jednostki informuje przedstawicieli pracowników na odpowiednim szczeblu i omawia z nimi istotne informacje oraz sposoby uzyskiwania i weryfikacji informacji na temat zrównoważonego rozwoju. Opinię przedstawicieli pracowników przekazuje się, w stosownych przypadkach, odpowiednim organom administrującym, zarządzającym lub nadzorującym.

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2–4 niniejszego artykułu i bez uszczerbku dla ust. 9 i 10 niniejszego artykułu małe i średnie jednostki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, małe i niezłożone instytucje określone w art. 4 ust. 1 pkt 145 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wewnętrzne zakłady ubezpieczeń określone w art. 13 pkt 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE*** oraz wewnętrzne zakłady reasekuracji określone w art. 13 pkt 5 tej dyrektywy mogą ograniczyć swoją sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju do następujących informacji:
- a) krótkiego opisu modelu biznesowego i strategii biznesowej jednostki;
 - b) opisu polityk jednostki w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
 - c) najważniejszych rzeczywistych lub potencjalnych niekorzystnych skutków funkcjonowania jednostki dotyczących kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz wszelkich działań podjętych w celu zidentyfikowania i monitorowania takich rzeczywistych lub potencjalnych niekorzystnych skutków, zapobiegania im, łagodzenia ich lub niwelowania ich;
 - d) najważniejszych ryzyk dla jednostki dotyczących kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz sposobu zarządzania tymi ryzykami przez jednostkę;
 - e) kluczowych wskaźników niezbędnych w odniesieniu do ujawnionych informacji, o których mowa w lit. a)–d).

Małe i średnie jednostki, małe i niezłozone instytucje oraz wewnętrzne zakłady ubezpieczeń i reasekuracji, które korzystają z odstępstwa, o którym mowa w akapicie pierwszym, sprawozdają zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla małych i średnich jednostek, o których to standardach mowa w art. 29c.

7. W odniesieniu do lat obrotowych rozpoczynających się przed dniem 1 stycznia 2028 r., na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, małe i średnie jednostki, które są jednostkami interesu publicznego zdefiniowanymi w art. 2 pkt 1 lit. a), mogą podjąć decyzję o nieuwzględnianiu w swoich sprawozdaniach z działalności informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. W takich przypadkach jednostka wyjaśnia jednak zwięźle w swoim sprawozdaniu z działalności, dlaczego nie przedstawiono sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.
8. Jednostki spełniające wymogi ustanowione w ust. 1–4 niniejszego artykułu i jednostki korzystające z odstępstwa określonego w ust. 6 niniejszego artykułu uznaje się za spełniające wymóg ustanowiony w art. 19 ust. 1 akapit trzeci.

9. Z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w akapicie drugim niniejszego ustępu, jednostka będąca jednostką zależną (zwaną dalej „objętą zwolnieniem jednostką zależną”) jest zwolniona z obowiązków określonych w ust. 1–4 niniejszego artykułu, jeżeli ta jednostka i jej jednostki zależne ujęte są w skonsolidowanym sprawozdaniu z działalności jednostki dominującej, sporządzonym zgodnie z art. 29 i 29a. Jednostka będąca jednostką zależną jednostki dominującej mającej siedzibę w państwie trzecim jest również zwolniona z obowiązków określonych w ust. 1–4 niniejszego artykułu, w przypadku gdy ta jednostka i jej jednostki zależne ujęte są w skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju tej jednostki dominującej mającej siedzibę w państwie trzecim i gdy ta skonsolidowana sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju sporządzona jest zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętymi zgodnie z art. 29b lub w sposób równoważny tym standardom sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określony zgodnie z aktem wykonawczym w sprawie równoważności standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętym zgodnie z art. 23 ust. 4 akapit trzeci dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/109/WE****.

Zwolnienie ustanowione w akapicie pierwszym podlega następującym warunkom:

- a) sprawozdanie z działalności jednostki zależnej objętej zwolnieniem zawiera wszystkie następujące informacje:
 - (i) nazwę i siedzibę statutową jednostki dominującej, która przedkłada informacje na szczeblu grupy zgodnie z tym artykułem lub w sposób równoważny ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętymi na podstawie art. 29b niniejszej dyrektywy, określony zgodnie z aktem wykonawczym w sprawie równoważności standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętym zgodnie z art. 23 ust. 4 akapit trzeci dyrektywy 2004/109/WE;
 - (ii) linki internetowe do skonsolidowanego sprawozdania z działalności jednostki dominującej, lub, w stosownych przypadkach, do skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostki dominującej, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, oraz do opinii atestacyjnej, o której mowa w art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. aa) niniejszej dyrektywy, lub opinii atestacyjnej, o której mowa w lit. b) niniejszego akapitu;
 - (iii) informację, że jednostka jest zwolniona z obowiązków określonych w ust. 1–4 niniejszego artykułu;

- b) jeżeli jednostka dominująca ma siedzibę w państwie trzecim, jej skonsolidowana sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju i opinia atestacyjna dotycząca skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju wydana przez co najmniej jedną osobę lub firmę upoważnioną do wydawania opinii na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na mocy prawa, któremu podlega ta jednostka dominująca, są publikowane zgodnie z art. 30 niniejszej dyrektywy i zgodnie z prawem państwa członkowskiego, któremu podlega jednostka zależna objęta zwolnieniem;
- c) jeżeli jednostka dominująca ma siedzibę w państwie trzecim, ujawniane informacje określone w art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852^{****}, dotyczące działalności prowadzonej przez jednostkę zależną objętą zwolnieniem mającą siedzibę w Unii i jej jednostki zależne, zawiera się w sprawozdaniu z działalności jednostki zależnej objętej zwolnieniem lub w skonsolidowanym sprawozdaniu w zakresie zrównoważonego rozwoju sporządzonym przez jednostkę dominującą mającą siedzibę w państwie trzecim.

Państwo członkowskie, którego prawu krajowemu podlega jednostka zależna objęta zwolnieniem, może wymagać, aby skonsolidowane sprawozdanie z działalności lub, w stosownych przypadkach, skonsolidowane sprawozdanie w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostki dominującej było publikowane w języku, który akceptuje to państwo członkowskie, oraz aby przedłożono wszelkie niezbędne tłumaczenia na taki język. Wszelkie tłumaczenia, które nie zostały poświadczone, zawierają stosowne oświadczenie.

Jednostki zwolnione z obowiązku sporządzania sprawozdania z działalności zgodnie z art. 37 nie muszą przekazywać informacji, o których mowa w akapicie drugim lit. a) ppkt (i)–(iii) niniejszego ustępu, pod warunkiem że jednostki takie publikują skonsolidowane sprawozdanie z działalności zgodnie z art. 37.

Do celów akapitu pierwszego niniejszego ustępu i w przypadkach gdy zastosowanie ma art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje kredytowe, o których mowa w art. 1 ust. 3 lit. b) akapit pierwszy niniejszej dyrektywy i które są trwale powiązane z organem centralnym sprawującym nad nimi nadzór na warunkach określonych w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, traktuje się jako jednostki zależne tego organu centralnego.

Do celów akapitu pierwszego niniejszego ustępu zakłady ubezpieczeń, o których mowa w art. 1 ust. 3 lit. a) akapit pierwszy niniejszej dyrektywy, będące częścią grupy na podstawie powiązania finansowego, o którym mowa w art. 212 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 2009/138/WE, które podlegają nadzorowi na poziomie grupy zgodnie z art. 213 ust. 2 lit. a)–c) tej dyrektywy, traktuje się jako jednostki zależne jednostki dominującej tej grupy.

10. Zwolnienie określone w ust. 9 ma również zastosowanie do jednostek interesu publicznego podlegających wymogom niniejszego artykułu, z wyjątkiem dużych jednostek, które są jednostkami interesu publicznego określonymi w art. 2 pkt 1 lit. a) niniejszej dyrektywy.

-
- * Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).
- ** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... z dnia ... w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 537/2014, dyrektywy 2004/109/WE, dyrektywy 2006/43/WE oraz dyrektywy 2013/34/UE w odniesieniu do sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju (Dz.U. L ...).
- *** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).
- **** Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38).
- ***** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).”;

5) w art. 20 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) opis polityki różnorodności stosowanej do organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostki w odniesieniu do płci i innych aspektów, takich jak wiek, niepełnosprawność lub wykształcenie i doświadczenie zawodowe, celów tej polityki różnorodności, sposobu jej realizacji oraz wyników w danym okresie sprawozdawczym. Jeżeli nie stosuje się takiej polityki, oświadczenie zawiera wyjaśnienie takiej decyzji.”;

b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednostki podlegające art. 19a uznaje się za spełniające obowiązek określony w akapicie pierwszym lit. g) niniejszego ustępu, jeżeli zawarły informacje wymagane na podstawie tej litery w swojej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz umieściły stosowne odniesienie do nich w oświadczeniu o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego.”;

6) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) skonsolidowane sprawozdanie finansowe, o którym mowa w lit. a), i skonsolidowane sprawozdanie z działalności grupy kapitałowej wyższego szczebla są sporządzane przez jednostkę dominującą tej grupy zgodnie z przepisami prawa państwa członkowskiego, którym podlega ta jednostka dominująca, stosownie do przepisów niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem wymogów określonych w art. 29a, lub międzynarodowych standardów rachunkowości przyjętych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002;”;

b) ust. 8 lit. b) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) zgodnie z niniejszą dyrektywą, z wyjątkiem wymogów określonych w art. 29a,”;

c) ust. 8 lit. b) ppkt (iii) otrzymuje brzmienie:

„(iii) w sposób równoważny ze skonsolidowanymi sprawozdaniami finansowymi i skonsolidowanymi sprawozdaniami z działalności sporządzonymi zgodnie z niniejszą dyrektywą, z wyjątkiem wymogów określonych w art. 29a, lub”;

(7) art. 29a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 29a

Skonsolidowana sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju

1. Jednostki dominujące dużej grupy, o której mowa w art. 3 ust. 7, ujmują w skonsolidowanym sprawozdaniu z działalności informacje niezbędne do zrozumienia wpływu grupy na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem oraz informacje niezbędne do zrozumienia wpływu kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem na rozwój, wyniki i sytuację grupy.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, są wyraźnie identyfikowalne w skonsolidowanym sprawozdaniu z działalności dzięki umieszczeniu ich w odrębnej sekcji tego sprawozdania.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, zawierają:
 - a) krótki opis modelu biznesowego i strategii biznesowej grupy, obejmujący:
 - (i) odporność modelu biznesowego grupy i strategii biznesowej jednostki na ryzyka odnoszące się do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
 - (ii) możliwości otwierające się przed grupą w związku z kwestiami związanymi ze zrównoważonym rozwojem;

- (iii) plany grupy, w tym działania i powiązane z nimi plany finansowe i inwestycyjne, służące zapewnieniu, aby jej model biznesowy i strategia biznesowa uwzględniały przejście na zrównoważoną gospodarkę i ograniczenie globalnego ocieplenia do 1,5 °C zgodnie z Porozumieniem paryskim oraz z celem, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r., jak określono w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119, oraz, w stosownych przypadkach, narażenie jednostki na działalność związaną z węglem, ropą naftową i gazem;
 - (iv) informacje na temat tego, w jaki sposób w modelu biznesowym i strategii biznesowej grupy uwzględniono interesy zainteresowanych stron danej grupy oraz wpływu grupy na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem;
 - (v) informacje na temat sposobu wdrożenia strategii grupy w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
- b) opis określonych w czasie i ustanowionych przez grupę celów dotyczących kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, w tym w stosownych przypadkach bezwzględnych celów redukcji emisji gazów cieplarnianych co najmniej na lata 2030 i 2050, opis postępów poczynionych przez grupę na rzecz osiągnięcia tych celów oraz oświadczenie, czy cele grupy związane z czynnikami środowiskowymi bazują na rozstrzygających dowodach naukowych;

- c) opis roli organów administrujących, zarządzających i nadzorujących w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz ich wiedzy eksperckiej i umiejętności koniecznych do wypełniania tej roli lub dostępu takich organów do takiej wiedzy eksperckiej i umiejętności;
- d) opis polityk grupy w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
- e) informacje o istnieniu systemów zachęt dotyczących kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem oferowanych członkom organów administracyjnych, zarządzających i nadzorujących;
- f) opis:
 - (i) procesu należytej staranności wdrożonego przez grupę w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz, w stosownych przypadkach, zgodnie z unijnymi wymogami dotyczącymi prowadzenia przez jednostki procesu należytej staranności;
 - (ii) najważniejszych rzeczywistych lub potencjalnych niekorzystnych skutków związanych z własnymi operacjami grupy i jej łańcuchem wartości, w tym z jej produktami i usługami, stosunkami gospodarczymi i łańcuchem dostaw, działań podjętych w celu zidentyfikowania i monitorowania tych skutków, a także innych negatywnych skutków, które jednostka dominująca jest zobowiązana zidentyfikować zgodnie z innymi wymogami unijnymi dotyczącymi przeprowadzenia procesu należytej staranności;

- (iii) wszelkich działań podjętych przez grupę w celu zapobiegania rzeczywistym lub potencjalnym negatywnym skutkom, łagodzenia ich, niwelowania ich lub zakończenia ich oraz wyniku tych działań;
- g) opis podstawowych ryzyk dla grupy w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, w tym głównych rodzajów zależności grupy od takich kwestii, oraz sposobu zarządzania przez grupę tymi ryzykami;
- h) wskaźniki istotne w odniesieniu do ujawnionych informacji, o których mowa w lit. a)–g).

Jednostki dominujące przedstawiają proces przeprowadzony w celu identyfikacji informacji zawartych w skonsolidowanym sprawozdaniu z działalności zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. Informacje wymienione w akapicie pierwszym niniejszego ustępu obejmują, w stosownych przypadkach, informacje dotyczące krótko-, średnio- i długoterminowych perspektyw czasowych.

3. W stosownych przypadkach w informacjach, o których mowa w ust. 1 i 2, ujmuje się informacje na temat własnych operacji grupy i jej łańcucha wartości, w tym jej produktów i usług, stosunków gospodarczych i łańcuchów dostaw.

Przez pierwsze trzy lata stosowania środków, które mają zostać przyjęte przez państwa członkowskie zgodnie z art. 5 ust. 2 dyrektywy (UE) .../...⁺ oraz w razie gdyby nie były dostępne wszystkie niezbędne informacje dotyczące łańcucha wartości jednostki, jednostka dominująca wyjaśnia wysiłki podjęte w celu uzyskania niezbędnych informacji na temat swojego łańcucha wartości, powody, dla których nie można było uzyskać wszystkich niezbędnych informacji, oraz swoje plany uzyskania niezbędnych informacji w przyszłości.

W stosownych przypadkach w informacjach, o których mowa w ust. 1 i 2, ujmuje się również odniesienia do pozostałych informacji zawartych w skonsolidowanym sprawozdaniu z działalności, zgodnie z art. 29 niniejszej dyrektywy, oraz dodatkowe objaśnienia dotyczące tych informacji, a także kwoty przedstawione w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym.

Państwa członkowskie mogą pozwolić na pominięcie, w wyjątkowych przypadkach, informacji dotyczących oczekiwanych wydarzeń lub spraw będących przedmiotem toczących się negocjacji, jeżeli – zgodnie z należycie uzasadnioną opinią członków organów administrujących, zarządzających i nadzorujących, którzy działają w ramach kompetencji przypisanych im na mocy prawa krajowego i na których spoczywa wspólna odpowiedzialność za tę opinię – ujawnienie takich informacji miałoby poważnie szkodliwy wpływ na sytuację handlową grupy, pod warunkiem że takie pominięcie nie uniemożliwia prawidłowego i obiektywnego zrozumienia rozwoju, wyników i sytuacji grupy oraz wpływu jej działalności.

⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer dyrektywy zawartej w dok. PE 35/22 (2021/0104(COD)).

4. Jeżeli jednostka sprawozdająca zidentyfikuje znaczące różnice między ryzykami dla grupy lub wpływem grupy a ryzykami dla co najmniej jednej lub wpływem co najmniej jednej z jej jednostek zależnych, jednostka zapewnia odpowiednie zrozumienie, w stosownych przypadkach, ryzyk dla danej jednostki zależnej lub jednostek zależnych i skutków danej jednostki zależnej lub jednostek zależnych.

Jednostki wskazują, które jednostki zależne objęte konsolidacją są zwolnione z obowiązku rocznej lub skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie z, odpowiednio, art. 19a ust. 9 lub art. 29a ust. 8.

5. Jednostki przedkładają informacje, o których mowa w ust. 1–3 niniejszego artykułu, zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętymi zgodnie z art. 29b.
6. Zarząd jednostki dominującej informuje przedstawicieli pracowników na odpowiednim szczeblu i omawia z nimi istotne informacje oraz sposoby uzyskiwania i weryfikacji informacji na temat zrównoważonego rozwoju. Opinię przedstawicieli pracowników przekazuje się, w stosownych przypadkach, odpowiednim organom administrującym, zarządzającym lub nadzorującym.
7. Jednostkę dominującą spełniającą wymogi ustanowione w ust. 1–5 niniejszego artykułu uznaje się za spełniającą wymogi ustanowione w art. 19 ust. 1 akapit trzeci i w art. 19a.

8. Z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w akapicie drugim niniejszego ustępu, jednostka dominująca będąca jednostką zależną („zwaną dalej objętą zwolnieniem jednostką dominującą”) jest zwolniona z obowiązków określonych w ust. 1–5 niniejszego artykułu, jeżeli ta jednostka i jej jednostki zależne ujęte są w skonsolidowanym sprawozdaniu z działalności innej jednostki, sporządzonym zgodnie z art. 29 i niniejszym artykułem. Jednostka dominująca będąca jednostką zależną jednostki dominującej mającej siedzibę w państwie trzecim jest również zwolniona z obowiązków określonych w ust. 1–5 niniejszego artykułu, w przypadku gdy ta jednostka dominująca i jej jednostki zależne ujęte są w skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju tej jednostki dominującej mającej siedzibę w państwie trzecim i gdy ta skonsolidowana sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju sporządzona jest zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętymi zgodnie z art. 29b lub w sposób równoważny z tymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określony zgodnie z aktem wykonawczym w sprawie równoważności standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętym zgodnie z art. 23 ust. 4 akapit trzeci dyrektywy 2004/109/WE.

Zwolnienie ustanowione w akapicie pierwszym podlega następującym warunkom:

- a) sprawozdanie z działalności jednostki dominującej objętej zwolnieniem zawiera wszystkie następujące informacje:
 - (i) nazwę i siedzibę statutową jednostki dominującej, która przedkłada informacje na szczeblu grupy zgodnie z tym artykułem lub w sposób równoważny ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętymi na podstawie art. 29b niniejszej dyrektywy, określony zgodnie z aktem wykonawczym w sprawie równoważności standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętym zgodnie z art. 23 ust. 4 akapit trzeci dyrektywy 2004/109/WE;
 - (ii) linki internetowe do skonsolidowanego sprawozdania z działalności jednostki dominującej, lub, w stosownych przypadkach, do skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostki dominującej, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, oraz do opinii atestacyjnej, o której mowa w art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. aa) niniejszej dyrektywy, lub opinii atestacyjnej, o której mowa w lit. b) niniejszego akapitu;
 - (iii) informację, że jednostka dominująca jest zwolniona z obowiązków określonych w ust. 1–5 niniejszego artykułu;

- b) jeżeli jednostka dominująca ma siedzibę w państwie trzecim, jej skonsolidowana sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju i opinia atestacyjna wydana przez co najmniej jedną osobę lub firmę upoważnioną do wydania opinii na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na mocy prawa krajowego, któremu podlega jednostka dominująca, są publikowane zgodnie z art. 30 i zgodnie z prawem państwa członkowskiego, któremu podlega jednostka dominująca objęta zwolnieniem;
- c) jeżeli jednostka dominująca ma siedzibę w państwie trzecim, ujawniane informacje określone w art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852, dotyczące działalności prowadzonej przez jednostkę zależną mającą siedzibę w Unii i zwolnioną z obowiązku sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na podstawie art. 19a ust. 9 niniejszej dyrektywy, zawiera się w sprawozdaniu z działalności jednostki dominującej objętej zwolnieniem lub w skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przeprowadzonej przez jednostkę dominującą mającą siedzibę w państwie trzecim.

Państwo członkowskie, którego prawu krajowemu podlega jednostka dominująca objęta zwolnieniem, może wymagać, aby skonsolidowane sprawozdanie z działalności lub, w stosownych przypadkach, skonsolidowane sprawozdanie w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostki dominującej było publikowane w języku, który akceptuje to państwa członkowskie, oraz aby przedłożono wszelkie niezbędne tłumaczenia na taki język. Wszelkie tłumaczenia, które nie zostały poświadczone, zawierają stosowne oświadczenie.

Jednostki dominujące, które zwolnione są z obowiązku sporządzania sprawozdania z działalności zgodnie z art. 37 nie są zobowiązane przekazywać informacji, o których mowa w akapicie drugim lit. a) ppkt (i)–lit. a) ppkt (iii) niniejszego ustępu, pod warunkiem że jednostki takie publikują skonsolidowane sprawozdanie z działalności zgodnie z art. 37.

Do celów akapitu pierwszego niniejszego ustępu i w przypadkach gdy zastosowanie ma art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje kredytowe, o których mowa w art. 1 ust. 3 lit. b) akapit pierwszy niniejszej dyrektywy i które są trwale powiązane z organem centralnym sprawującym nad nimi nadzór na warunkach określonych w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, traktuje się jako jednostki zależne tego organu centralnego.

Do celów akapitu pierwszego niniejszego ustępu zakłady ubezpieczeń, o których mowa w art. 1 ust. 3 lit. a) akapit pierwszy niniejszej dyrektywy, będące częścią grupy na podstawie powiązania finansowego, o którym mowa w art. 212 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 2009/138/WE, i które podlegają nadzorowi na poziomie grupy zgodnie z art. 213 ust. 2 lit. a)–c) tej dyrektywy, traktuje się jako jednostki zależne jednostki dominującej tej grupy.

9. Zwolnienie określone w ust. 8 ma również zastosowanie do jednostek interesu publicznego podlegających wymogom niniejszego artykułu, z wyjątkiem dużych jednostek, które są jednostkami interesu publicznego określonymi w art. 2 pkt 1 lit. a) niniejszej dyrektywy.”;

8) dodaje się rozdział w brzmieniu:

„Rozdział 6a

Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju

Artykuł 29b

Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju

1. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 49 uzupełniające niniejszą dyrektywę w celu zapewnienia standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W tych standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określa się informacje, które mają zgłaszać jednostki zgodnie z art. 19a i 29a, oraz, w stosownych przypadkach, określa strukturę, jaką należy stosować, aby przedstawiać te informacje.

W aktach delegowanych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, Komisja – do 30 czerwca 2023 r. – określa informacje, które mają zgłaszać jednostki zgodnie z art. 19a ust. 1 i 2 oraz, w stosownych przypadkach, art. 29a ust. 1 i 2, zawierające co najmniej informacje, które potrzebne są uczestnikom rynku finansowego podlegających obowiązkowi ujawniania informacji określonym w rozporządzeniu (UE) 2019/2088 do wypełnienia tych obowiązków.

Do 30 czerwca 2024 r. w aktach, o których mowa w akapicie pierwszym, Komisja określa:

- (i) w stosownych przypadkach informacje uzupełniające, jakie jednostki mają zgłaszać w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem i obszarów sprawozdawczości wymienionych w art. 19a ust. 2;
- (ii) informacje, jakie jednostki mają zgłaszać, odnoszące się do sektora, w którym prowadzą działalność.

Wymogi dotyczące sprawozdawczości określone w aktach delegowanych, o których mowa w akapicie pierwszym, wchodzą w życie nie wcześniej niż cztery miesiące po ich przyjęciu przez Komisję.

Przyjmując akty delegowane w celu określenia informacji wymaganych na mocy akapitu trzeciego ppkt (ii), Komisja zwraca szczególną uwagę na skalę ryzyka i wpływu na kwestie zrównoważonego rozwoju w każdym sektorze z uwzględnieniem faktu, że ryzyko i wpływ są wyższe w niektórych sektorach niż w innych.

Co najmniej raz na trzy lata od daty rozpoczęcia ich stosowania Komisja przeprowadza przegląd aktów delegowanych przyjętych na podstawie niniejszego artykułu, uwzględniając poradę techniczną Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG), oraz w razie potrzeby zmienia takie akty delegowane w celu uwzględnienia istotnych zmian, w tym zmian w zakresie standardów międzynarodowych.

Przynajmniej raz w roku Komisja konsultuje się z Parlamentem Europejskim oraz wspólnie z grupą ekspertów ds. zrównoważonego finansowania z państw członkowskich, o której mowa w art. 24 rozporządzenia (UE) 2020/852, oraz z komitetem regulacyjnym rachunkowości, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002, w kwestii programu prac EFRAG w odniesieniu do opracowania standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

2. Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zapewnią jakość zgłaszanych informacji, ponieważ wymagają, aby informacje te były zrozumiałe, istotne, weryfikowalne, porównywalne i wiernie przedstawione. Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie powinny nakładać nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych na jednostki, w tym poprzez uwzględnianie w jak największym stopniu prac w ramach globalnych inicjatyw dotyczących ustanawiania standardów w zakresie sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, zgodnie z wymogami ust. 5 lit. a).

Biorąc pod uwagę przedmiot danego standardu sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w standardach tych:

- a) określa się, jakie informacje jednostki mają ujawniać na temat następujących czynników środowiskowych:
 - (i) łagodzenia zmiany klimatu, w tym w odniesieniu do zakresu 1, zakresu 2 oraz w stosownych przypadkach emisji gazów cieplarnianych zakresu 3;

- (ii) przystosowania się do zmiany klimatu;
 - (iii) wody i zasobów morskich;
 - (iv) wykorzystania zasobów oraz gospodarki o obiegu zamkniętym;
 - (v) zanieczyszczenia;
 - (vi) różnorodności biologicznej i ekosystemów;
- b) określa się, jakie informacje jednostki mają ujawniać na temat następujących czynników społecznych i czynników związanych z prawami człowieka:
- (i) równego traktowania i równych szans dla wszystkich, w tym równouprawnieniu płci i równości wynagrodzeń za pracę o takiej samej wartości, szkoleń i rozwoju umiejętności, zatrudnienia i integracji osób z niepełnosprawnościami, środków zapobiegania przemocy i nękanii w miejscu pracy oraz różnorodności;
 - (ii) warunków pracy, w tym bezpiecznego zatrudnienia, czasu pracy, odpowiedniego wynagrodzenia, dialogu społecznego, wolności zrzeszania się, istnienia rad zakładowych, rokowań zbiorowych, w tym odsetka pracowników objętych układami zbiorowymi, prawa pracowników do informacji, konsultacji i uczestnictwa, równowagi między życiem zawodowym a prywatnym oraz bezpieczeństwa i higieny pracy;

- (iii) poszanowania praw człowieka, podstawowych wolności, zasad i norm demokratycznych ustanowionych w Międzynarodowej karcie praw człowieka i innych podstawowych konwencjach ONZ dotyczących praw człowieka, w tym Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, Deklaracji ONZ o prawach ludności rdzennej, Deklaracji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej podstawowych zasad i praw w pracy oraz podstawowych konwencjach Międzynarodowej Organizacji Pracy, Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, Europejskiej karcie społecznej oraz Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej;
- c) określa się, jakie informacje jednostki mają ujawniać na temat następujących czynników związanych z zarządzaniem:
 - (i) roli organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostki w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz ich składu, a także ich wiedzy eksperckiej i umiejętności koniecznych do wykonywania ich roli lub dostępu takich organów do takiej wiedzy eksperckiej i umiejętności;
 - (ii) głównych cech stosowanych przez jednostkę systemów kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem w odniesieniu do procesu sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i procesu podejmowania decyzji;

- (iii) etyki biznesu i kultury korporacyjnej, w tym przeciwdziałania korupcji i łapownictwu, ochrony sygnalistów i dobrostanu zwierząt;
 - (iv) działalności i zobowiązań jednostki związanych z wywieraniem wpływu politycznego, w tym działalności lobbingowej;
 - (v) zarządzania i jakości stosunków z klientami, dostawcami i społecznościami, na które działalność jednostki ma wpływ, w tym praktyki płatnicze, zwłaszcza w odniesieniu do opóźnień z płatnościami na rzecz małych i średnich jednostek.
3. W standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określa się informacje dotyczące przyszłości, informacje retrospektywne oraz informacje jakościowe i ilościowe, stosownie do przypadku, które mają być zgłaszane przez jednostki.

4. W standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju uwzględnia się również trudności, jakie mogą napotkać jednostki podczas gromadzenia informacji od uczestników całego odnośnego łańcucha wartości, w szczególności od tych uczestników, którzy nie podlegają wymogom dotyczącym sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonym w art. 19a lub 29a, oraz od dostawców z rynków i gospodarek wschodzących. Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju muszą szczegółowo określać informacje podlegające ujawnieniu na temat łańcuchów wartości, które to informacje są proporcjonalne i odpowiednie do zdolności i charakterystyki jednostek w łańcuchach wartości oraz do skali i złożoności działalności, w szczególności w odniesieniu do jednostek, które nie podlegają wymogom dotyczącym sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 19a lub 29a. Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie określają informacji podlegających ujawnieniu, które wymagałyby od jednostek uzyskiwania od małych i średnich jednostek w ich łańcuchu wartości informacji wykraczających poza informacje ujawniane zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla małych i średnich jednostek, o których mowa w art. 29c.

Akapit pierwszy pozostaje bez uszczerbku dla unijnych wymogów dotyczących prowadzenia przez jednostki procesu należytej staranności.

5. Przyjmując akty delegowane na podstawie ust. 1, Komisja w jak największym stopniu uwzględnia:
- a) prace prowadzone w ramach globalnych inicjatyw w zakresie określania standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz istniejące standardy i ramy ujmowania kapitału naturalnego i rozliczania emisji gazów cieplarnianych, odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw i zrównoważonego rozwoju;
 - b) informacje, których potrzebują uczestnicy rynku finansowego, aby wypełnić swoje obowiązki w zakresie ujawniania informacji określone w rozporządzeniu (UE) 2019/2088 i w aktach delegowanych przyjętych na podstawie tego rozporządzenia;
 - c) kryteria, wskaźniki i metody określone w aktach delegowanych przyjętych na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/852, w tym techniczne kryteria kwalifikacji ustanowione na podstawie art. 10 ust. 3, art. 11 ust. 3, art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 2, art. 14 ust. 2 i art. 15 ust. 2 tego rozporządzenia oraz wymogi w zakresie sprawozdawczości określone w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 8 tego rozporządzenia;

- d) wymogi dotyczące ujawniania informacji mające zastosowanie do administratorów wskaźników referencyjnych w oświadczeniu dotyczącym wskaźnika referencyjnego i w metodzie wyznaczania wskaźnika referencyjnego oraz minimalne normy tworzenia unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do Porozumienia paryskiego zgodnie z rozporządzeniami delegowanymi Komisji (UE) 2020/1816*, (UE) 2020/1817** i (UE) 2020/1818***;
- e) informacje podlegające ujawnieniu określone w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 434a rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- f) zalecenie Komisji 2013/179/UE****;
- g) dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady*****;
- h) Rozporządzenie (UE) 2021/1119;
- i) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009*****;
- j) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937*****.

Artykuł 29c

Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla małych i średnich jednostek

1. Do dnia 30 czerwca 2024 r. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 49 uzupełniające niniejszą dyrektywę w celu zapewnienia standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, które są proporcjonalne i odpowiednie do zdolności i charakterystyki małych i średnich jednostek oraz do skali i złożoności ich działalności. Te standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określają w odniesieniu do małych i średnich jednostek, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a), informacje, które należy zgłaszać zgodnie z art. 19a ust. 6.

Wymogi dotyczące sprawozdawczości określone w aktach delegowanych, o których mowa w akapicie pierwszym, wchodzi w życie nie wcześniej niż cztery miesiące po ich przyjęciu przez Komisję.

2. W standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla małych i średnich jednostek uwzględnia się kryteria określone w art. 29b ust. 2–5. W miarę możliwości określają one również strukturę, jaką należy stosować, aby przekazywać te informacje.

3. Co najmniej raz na trzy lata od daty rozpoczęcia ich stosowania Komisja przeprowadza przegląd aktów delegowanych przyjętych na podstawie niniejszego artykułu, uwzględniając poradę techniczną EFRAG, oraz w razie potrzeby zmienia takie akty delegowane w celu uwzględnienia istotnych zmian, w tym zmian w zakresie standardów międzynarodowych.

-
- * Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1816 z dnia 17 lipca 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 w odniesieniu do wyjaśnienia w oświadczeniu dotyczącym wskaźnika referencyjnego precyzującego, w jaki sposób czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego znajdują odzwierciedlenie w każdym opracowanym i opublikowanym wskaźniku referencyjnym (Dz.U. L 406 z 3.12.2020, s. 1).
- ** Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1817 z dnia 17 lipca 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 w odniesieniu do minimalnej zawartości wyjaśnienia, w jaki sposób czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego znajdują odzwierciedlenie w metodzie wyznaczania wskaźnika referencyjnego (Dz.U. L 406 z 3.12.2020, s. 12).
- *** Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1818 z dnia 17 lipca 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 w odniesieniu do minimalnych norm dotyczących unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego (Dz.U. L 406 z 3.12.2020, s. 17).
- **** Zalecenie Komisji 2013/179/UE z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie stosowania wspólnych metod pomiaru efektywności środowiskowej w cyklu życia produktów i organizacji oraz informowania o niej (Dz.U. L 124 z 4.5.2013, s. 1).

- ***** Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).
- ***** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylające rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 1).
- ***** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17).”;

9) dodaje się rozdział w brzmieniu:

„Rozdział 6b

Jednolity elektroniczny format raportowania

Artykuł 29d

Jednolity elektroniczny format raportowania

1. Jednostki podlegające wymogom art. 19a niniejszej dyrektywy sporządzają swoje sprawozdanie z działalności w elektronicznym formacie raportowania określonym w art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/815* oraz znakują swoją sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym informacje podlegające ujawnieniu, o których mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852, zgodnie z elektronicznym formatem raportowania określonym w tym rozporządzeniu delegowanym.
2. Jednostki dominujące podlegające wymogom art. 29a sporządzają swoje skonsolidowane sprawozdanie z działalności w elektronicznym formacie raportowania określonym w art. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/815 oraz znakują swoją sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym informacje podlegające ujawnieniu, o których mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852, zgodnie z elektronicznym formatem raportowania określonym w tym rozporządzeniu delegowanym.

* Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/815 z dnia 17 grudnia 2018 r. uzupełniające dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących specyfikacji jednolitego elektronicznego formatu raportowania (Dz.U. L 143 z 29.5.2019, s. 1).”;

10) w art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają ogłaszanie przez jednostki – w rozsądnym terminie nieprzekraczającym 12 miesięcy od dnia bilansowego – należycie zatwierdzonych rocznych sprawozdań finansowych i sprawozdań z działalności, w stosownych przypadkach w elektronicznym formacie raportowania, o którym mowa w art. 29d niniejszej dyrektywy, wraz z opinią i oświadczeniem biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej, o których mowa w art. 34 niniejszej dyrektywy, stosownie do przepisów każdego państwa członkowskiego zgodnie z tytułem 1 rozdział III dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132*.

Państwa członkowskie mogą wymagać od jednostek podlegających art. 19a i 29a bezpłatnego udostępniania sprawozdania z działalności do wiadomości publicznej na ich stronie internetowej. W przypadku gdy jednostka nie posiada strony internetowej, państwa członkowskie mogą wymagać od niej udostępnienia na żądanie pisemnej kopii sprawozdania z działalności.

W przypadku gdy niezależny dostawca usług atestacyjnych wydaje opinię, o której mowa w art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. aa), opinię tę ogłasza się wraz z dokumentami, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.

Państwa członkowskie mogą jednak zwolnić jednostki z obowiązku ogłaszania sprawozdania z działalności, jeżeli egzemplarz całości lub części takiego sprawozdania można bez trudu uzyskać na odpowiedni wniosek w cenie nieprzekraczającej kosztów administracyjnych z nim związanych.

Zwolnienie określone w akapicie czwartym niniejszego ustępu nie ma zastosowania do jednostek podlegających wymogom sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonym w art. 19a i 29a.

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 46).”;

11) art. 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, aby członkowie organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostki – działający w ramach kompetencji przyznanych im na mocy przepisów prawa krajowego – wspólnie odpowiadali za zapewnienie, by następujące dokumenty były sporządzane i ogłaszane zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy oraz, w stosownych przypadkach, z międzynarodowymi standardami rachunkowości przyjętymi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002, z rozporządzeniem delegowanym (UE) 2019/815, ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 29b lub w art. 29c niniejszej dyrektywy, oraz z wymogami zawartymi w art. 29d niniejszej dyrektywy:

- a) roczne sprawozdanie finansowe, sprawozdanie z działalności oraz – w przypadku gdy jest ono przedkładane oddzielnie – oświadczenie o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego; oraz
- b) skonsolidowane sprawozdanie finansowe, skonsolidowane sprawozdanie z działalności oraz – w przypadku gdy jest ono przedkładane oddzielnie – skonsolidowane oświadczenie o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego.”;

12) Tytuł rozdziału 8 otrzymuje brzmienie:

„Badanie sprawozdania finansowego i atestacja sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju”;

- 13) w art. 34 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 akapit drugi wprowadza się następujące zmiany:
- (i) lit. a) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:
- „(ii) tego, czy sprawozdanie z działalności zostało sporządzone zgodnie z mającymi zastosowanie wymogami prawnymi, z wyłączeniem wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonych w art. 19a niniejszej dyrektywy;”;
- (ii) dodaje się punkt w brzmieniu:
- „aa) w stosownych przypadkach wydają opinię na podstawie usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność na temat zgodności sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju z wymogami niniejszej dyrektywy; w tym zgodności sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętymi na podstawie art. 29b lub art. 29c, procesu przeprowadzonego przez jednostkę w celu identyfikacji informacji przedstawionych zgodnie z tymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz zgodności z wymogiem znakowania sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie z art. 29d, a także zgodności z wymogami sprawozdawczymi zawartymi w art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852;”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie mogą zezwolić biegłemu rewidentowi lub firmie audytorskiej innym niż biegły rewident lub firma audytorska przeprowadzający badanie ustawowe sprawozdań finansowych na wydanie opinii, o której mowa w ust. 1 akapit drugi lit. aa).”;

c) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4. Państwa członkowskie mogą zezwolić niezależnemu dostawcy usług atestacyjnych mającemu siedzibę na ich terytorium na wydanie opinii, o której mowa w ust. 1 akapit drugi lit. aa), pod warunkiem że taki niezależny dostawca usług atestacyjnych podlega wymogom równoważnym z wymogami określonymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE* w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 22 tej dyrektywy, w szczególności z wymogami dotyczącymi:

- a) szkolenia i egzaminów zapewniających, aby niezależni dostawcy usług atestacyjnych zdobyli niezbędną wiedzę ekspercką dotyczącą sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;
- b) kształcenia ustawicznego;
- c) systemów zapewniania jakości;
- d) etyki zawodowej, niezależności, obiektywizmu, poufności i tajemnicy zawodowej;

- e) wyboru i zwalniania;
- f) dochodzeń i kar;
- g) organizacji pracy niezależnego dostawcy usług atestacyjnych, w szczególności pod kątem wystarczających zasobów i personelu oraz prowadzenia dokumentacji klienta i dossier klienta; oraz
- h) zgłaszania nieprawidłowości.

Państwa członkowskie zapewniają – w przypadku gdy niezależny dostawca usług atestacyjnych wydaje opinię, o której mowa w ust. 1 akapit drugi lit. aa) niniejszego artykułu – aby opinię tę sporządzano zgodnie z art. 26a, 27a i 28a dyrektywy 2006/43/WE oraz aby, w stosownych przypadkach, komitet ds. audytu lub specjalny komitet kontrolowały i monitorowały niezależność niezależnego dostawcy usług atestacyjnych zgodnie z art. 39 ust. 6 lit. e) dyrektywy 2006/43/WE.

Państwa członkowskie zapewniają, aby niezależni dostawcy usług atestacyjnych akredytowani przed dniem 1 stycznia 2024 r. do celów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 765/2008 nie podlegali wymogom w zakresie szkolenia i egzaminów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) niniejszego ustępu.

Państwa członkowskie zapewniają, aby niezależni dostawcy usług atestacyjnych, którzy na dzień 1 stycznia 2024 r. są w trakcie przechodzenia procesu akredytacji zgodnie z odpowiednimi wymogami krajowymi, nie podlegali wymogom w zakresie szkolenia i egzaminów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, pod warunkiem że ukończą ten proces do 1 stycznia 2026 r.

Państwa członkowskie zapewniają, aby niezależni dostawcy usług atestacyjnych, o których mowa w akapitach trzecim i czwartym, zdobyli niezbędną wiedzę w dziedzinie sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju poprzez wymóg dotyczący kształcenia ustawicznego, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b).

Jeżeli zgodnie z akapitem pierwszym państwo członkowskie podejmuje decyzję o zezwoleniu niezależnemu dostawcy usług atestacyjnych na wyrażanie opinii, o której mowa w ust. 1 akapit drugi lit. aa), zezwala ono na to również biegłemu rewidentowi innemu niż biegły rewident przeprowadzający badanie ustawowe sprawozdań finansowych, jak określono w ust. 3.

5. Od dnia... [cztery lata po wejściu w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej] państwo członkowskie, które skorzystało z możliwości przewidzianej w ust. 4 (zwane dalej „przyjmującym państwem członkowskim”), zezwala niezależnemu dostawcy usług atestacyjnych mającemu siedzibę w państwie członkowskim innym niż przyjmujące państwo członkowskie (zwanym dalej „państwem członkowskim pochodzenia”) na przeprowadzanie atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Państwo członkowskie pochodzenia jest odpowiedzialne za nadzór nad niezależnymi dostawcami usług atestacyjnych mającymi siedzibę na jego terytorium, chyba że przyjmujące państwo członkowskie zdecydowało o sprawowaniu nadzoru nad atestacją sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przeprowadzaną przez niezależnych dostawców usług atestacyjnych na jego terytorium.

Jeżeli przyjmujące państwo członkowskie postanowi nadzorować atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju prowadzoną na jego terytorium przez niezależnych dostawców usług atestacyjnych zarejestrowanych w innym państwie członkowskim, przyjmujące państwo członkowskie:

- a) nie nakłada na takich niezależnych dostawców usług atestacyjnych bardziej rygorystycznych wymogów ani większej odpowiedzialności niż te, które są wymagane na mocy przepisów krajowych do celów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do niezależnych dostawców usług atestacyjnych lub biegłych rewidentów mających siedzibę w tym przyjmującym państwie członkowskim; oraz

- b) informuje inne państwa członkowskie o swojej decyzji o nadzorowaniu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju prowadzonej przez niezależnych dostawców usług atestacyjnych mających siedzibę w innych państwach członkowskich.
6. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy prawo Unii wymaga od jednostki poddania elementów jej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju weryfikacji przez akredytowaną niezależną stronę trzecią, sprawozdanie akredytowanej niezależnej strony trzeciej było udostępniane jako załącznik do sprawozdania z działalności lub za pomocą innych publicznie dostępnych środków.

* Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87).”;

14) dodaje się rozdział w brzmieniu:

„Rozdział 9a

Sprawozdawczość w odniesieniu do jednostek z państw trzecich

Artykuł 40a

Sprawozdania w zakresie zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do jednostek z państw trzecich

1. Państwo członkowskie wymaga, aby jednostka zależna mająca siedzibę na jego terytorium, której jednostka dominująca najwyższego szczebla podlega przepisom prawa państwa trzeciego, publikowała i udostępniała sprawozdanie w zakresie zrównoważonego rozwoju obejmujące informacje określone w art. 29a ust. 2 lit. a) ppkt (iii)–(v), lit. b)–f) oraz, w stosownych przypadkach, w art. 29a ust. 2 lit. h) na poziomie grupy tej jednostki dominującej najwyższego szczebla z państwa trzeciego.

Akapit pierwszy ma zastosowanie wyłącznie do dużych jednostek zależnych oraz do małych i średnich jednostek zależnych, które są jednostkami interesu publicznego zdefiniowanymi w art. 2 pkt 1 lit. a), z wyjątkiem mikrojednostek.

Państwo członkowskie wymaga, aby oddział znajdujący się na jego terytorium, który jest oddziałem jednostki podlegającej prawu państwa trzeciego, która nie jest częścią grupy albo jest ostatecznie posiadana przez jednostkę utworzoną zgodnie z prawem państwa trzeciego, publikował i udostępniał sprawozdanie w zakresie zrównoważonego rozwoju obejmujące informacje określone w art. 29a lit. a) ppkt (iii)–(v), lit. b)–f) oraz, w stosownych przypadkach, w art. 29a ust. 2 lit. h), na poziomie grupy lub, jeżeli nie ma to zastosowania, na poziomie indywidualnym jednostki z państwa trzeciego.

Zasada, o której mowa w akapicie trzecim, ma zastosowanie wyłącznie do oddziału, w przypadku gdy jednostka z państwa trzeciego nie posiada jednostki zależnej, o której mowa w akapicie pierwszym, oraz w przypadku gdy w poprzednim roku obrotowym oddział uzyskał obrót netto przekraczający 40 mln EUR.

Akapity pierwszy i trzeci mają zastosowanie do jednostek zależnych lub oddziałów, o których mowa w tych akapitach, wyłącznie w przypadku gdy jednostka z państwa trzeciego, na poziomie grupy lub, jeżeli nie ma to zastosowania, na poziomie indywidualnym, uzyskała w Unii obrót netto przekraczający 150 mln EUR za każdy z ostatnich dwóch kolejnych lat obrotowych.

Państwa członkowskie mogą wymagać od jednostek zależnych lub oddziałów, o których mowa w akapitach pierwszym i trzecim, aby przekazywały im informacje na temat obrotu netto uzyskanego na ich terytorium i w Unii przez jednostki z państw trzecich.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby sprawozdanie w zakresie zrównoważonego rozwoju przekazywane przez jednostkę zależną lub oddział, o którym mowa w ust. 1, było sporządzane zgodnie ze standardami przyjętymi na podstawie art. 40b.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu sprawozdanie w zakresie zrównoważonego rozwoju, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, może być sporządzane zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętymi na podstawie art. 29b lub w sposób równoważny z tymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, określony zgodnie z aktem wykonawczym w sprawie równoważności standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętym na podstawie art. 23 ust. 4 akapit trzeci dyrektywy 2004/109/WE.

W przypadku gdy informacje wymagane do sporządzenia sprawozdania w zakresie zrównoważonego rozwoju, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, nie są dostępne, jednostka zależna lub oddział, o których mowa w ust. 1, zwracają się do jednostki z państwa trzeciego o dostarczenie im wszelkich informacji niezbędnych do wywiązania się ze spoczywających na nich obowiązków.

W przypadku gdy nie przekazano wszystkich wymaganych informacji, jednostka zależna lub oddział, o których mowa w ust. 1, sporządzają, publikują i udostępniają sprawozdanie w zakresie zrównoważonego rozwoju, o którym mowa w ust. 1, zawierające wszystkie informacje będące w ich posiadaniu, uzyskane lub nabyte, oraz wydają oświadczenie, w którym wskazują, że jednostka z państwa trzeciego nie udostępniła niezbędnych informacji.

3. Państwa członkowskie wymagają, aby sprawozdanie w sprawie zrównoważonego rozwoju, o którym mowa w ust. 1, było publikowane wraz z opinią atestacyjną wydaną przez co najmniej jedną osobę lub firmę upoważnioną do wydawania opinii na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na mocy prawa krajowego jednostki z państwa trzeciego lub państwa członkowskiego.

W przypadku gdy jednostka z państwa trzeciego nie przedstawi opinii atestacyjnej zgodnie z akapitem pierwszym, jednostka zależna lub oddział wydają oświadczenie, w którym stwierdzają, że jednostka z państwa trzeciego nie udostępniła niezbędnej opinii atestacyjnej.

4. Państwa członkowskie mogą co roku informować Komisję o jednostkach zależnych lub oddziałach jednostek z państw trzecich, które spełniły wymóg publikacji określony w art. 40d oraz o przypadkach, w których opublikowano sprawozdanie, lecz jednostka zależna lub oddział działały zgodnie z ust. 2 akapit czwarty niniejszego artykułu. Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej wykaz jednostek z państw trzecich, które publikują sprawozdanie w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Artykuł 40b

Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla jednostek z państw trzecich

Do 30 czerwca 2024 r. Komisja przyjmie akt delegowany zgodnie z art. 49 uzupełniający niniejszą dyrektywę, aby ustanowić standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla jednostek z państw trzecich określające informacje, które należy uwzględnić w sprawozdaniach w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 40a.

Artykuł 40c

Odpowiedzialność za sporządzanie, publikowanie i udostępnianie sprawozdań w zakresie zrównoważonego rozwoju dotyczących jednostek z państw trzecich

Państwa członkowskie stanowią przepisy, zgodnie z którymi oddziały jednostek z państw trzecich są odpowiedzialne za dopilnowanie — zgodnie z ich najlepszą wiedzą i zdolnościami — aby ich sprawozdania w zakresie zrównoważonego rozwoju sporządzane były zgodnie z art. 40a oraz publikowane i udostępniane zgodnie z art. 40d.

Państwa członkowskie stanowią przepisy, zgodnie z którymi członkowie organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostek zależnych, o których mowa w art. 40a, ponoszą zbiorową odpowiedzialność za zapewnienie — zgodnie z ich najlepszą wiedzą i zdolnościami — by ich sprawozdania w zakresie zrównoważonego rozwoju sporządzane były zgodnie z art. 40a oraz publikowane i udostępniane zgodnie z art. 40d.

Artykuł 40d

Publikacja

1. Jednostki zależne i oddziały, o których mowa w art. 40a ust. 1 niniejszej dyrektywy, publikują swoje sprawozdanie w zakresie zrównoważonego rozwoju wraz z opinią atestacyjną oraz, w stosownych przypadkach, oświadczeniem, o którym mowa w art. 40a ust. 2 akapit czwarty niniejszej dyrektywy, w terminie 12 miesięcy od dnia bilansowego roku obrotowego, za który sporządzono sprawozdanie, zgodnie z przepisami każdego państwa członkowskiego, w zgodzie z art. 14–28 dyrektywy (UE) 2017/1132 oraz, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 36 tej dyrektywy.
2. W przypadku gdy sprawozdanie w zakresie zrównoważonego rozwoju wraz z opinią atestacyjną oraz, w stosownych przypadkach, oświadczeniem, opublikowane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu nie są bezpłatnie udostępniane publicznie na stronie internetowej rejestru, o którym mowa w art. 16 dyrektywy (UE) 2017/1132, państwa członkowskie zapewniają, aby sprawozdanie w zakresie zrównoważonego rozwoju wraz z opinią atestacyjną oraz, w stosownych przypadkach, oświadczeniem opublikowanym przez jednostki zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, zostały bezpłatnie podane do wiadomości publicznej w co najmniej jednym z języków urzędowych Unii nie później niż 12 miesięcy po dniu bilansowym roku obrotowego, za który sporządzono sprawozdanie, na stronie internetowej jednostki zależnej lub oddziału, o których mowa w art. 40a ust. 1 niniejszej dyrektywy.”;

15) Tytuł rozdziału 11 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 11

Przepisy przejściowe i końcowe”;

16) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„*Artykuł 48i*

Przepisy przejściowe

1. Do dnia... [siedem lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej] państwa członkowskie zezwalają unijnej jednostce zależnej, która podlega przepisom art. 19a lub 29a i której jednostka dominująca nie podlega przepisom prawa państwa członkowskiego, na sporządzenie skonsolidowanego sprawozdania w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie z wymogami art. 29a, które to sprawozdanie obejmuje wszystkie unijne jednostki zależne takiej jednostki dominującej podlegające przepisom art. 19a lub 29a.

Do dnia... [siedem lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej] państwa członkowskie zezwalają, aby skonsolidowane sprawozdanie w zakresie zrównoważonego rozwoju, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zawierało podlegające ujawnieniu informacje określone w art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852 obejmujące działalność prowadzoną przez wszystkie unijne jednostki zależne jednostki dominującej najwyższego szczebla, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, które podlegają art. 19a lub 29a niniejszej dyrektywy.

2. Unijna jednostka zależna, o której mowa w ust. 1, jest jedną z unijnych jednostek zależnych grupy, która osiągnęła największy obrót w Unii w co najmniej jednym z pięciu poprzednich lat obrotowych, w stosownych przypadkach na zasadzie skonsolidowanej.
3. Skonsolidowane sprawozdanie w zakresie zrównoważonego rozwoju, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, publikuje się zgodnie z art. 30.
4. Do celów wyłączenia określonego w art. 19a ust. 9 i art. 29a ust. 8 uznaje się, że sprawozdawczość zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu jest sprawozdawczością jednostki dominującej na poziomie grupy w odniesieniu do jednostek objętych konsolidacją. Sprawozdawczość zgodnie z ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu uznaje się za spełniającą warunki, o których mowa odpowiednio w art. 19a ust. 9 akapit drugi lit. c) i art. 29a ust. 8 akapit drugi lit. c).”;

17) w art. 49 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 1 ust. 2, art. 3 ust. 13, art. 29b, 29c, 40b i art. 46 ust. 2, powierza się Komisji na okres 5 lat od dnia... [data wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej]. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 1 ust. 2, art. 3 ust. 13, art. 29b, 29c, 40b i art. 46 ust. 2 może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym określonym w tej decyzji terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3b. Przyjmując akty delegowane na podstawie art. 29b i 29c, Komisja bierze pod uwagę poradę techniczną EFRAG, pod warunkiem że:

- a) taką poradę opracowano z uwzględnieniem prawidłowej, należytej procedury, nadzoru publicznego i przejrzystości, wiedzy eksperckiej i wyważonej reprezentacji odpowiednich zainteresowanych stron oraz przy zapewnieniu wystarczającego finansowania publicznego, aby zapewnić jej niezależność, oraz na podstawie programu prac, w sprawie którego przeprowadzono konsultacje z Komisją;
- b) poradzie takiej towarzyszą analizy kosztów i korzyści obejmujące analizę wpływu porady technicznej na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem.
- c) poradzie takiej towarzyszy wyjaśnienie, w jaki sposób uwzględniono w niej elementy wymienione w art. 29b ust. 5;
- d) udział w pracach EFRAG na poziomie technicznym opiera się na wiedzy eksperckiej w dziedzinie sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i nie jest uzależniony od wkładu finansowego.

Litery a) i d) pozostają bez uszczerbku dla udziału organów publicznych i krajowych organizacji normalizacyjnych w pracach technicznych EFRAG.

Dokumenty towarzyszące poradzie technicznej EFRAG przedkłada się wraz z poradą techniczną.

Komisja zasięga opinii zarówno grupy ekspertów z państw członkowskich ds. zrównoważonego finansowania, o której mowa w art. 24 rozporządzenia (UE) 2020/852, jak i komitetu regulacyjnego rachunkowości, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) 1606/2002, w kwestii projektów aktów delegowanych, zanim zostaną one przyjęte, zgodnie z art. 29b i 29c niniejszej dyrektywy.

Komisja zwraca się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA), Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EBA) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA), z wnioskiem o opinię dotyczącą porady technicznej przekazanej przez EFRAG, zwłaszcza w kwestii jej spójności z rozporządzeniem (UE) 2019/2088 i aktami delegowanymi do tego rozporządzenia. ESMA, EBA i EIOPA przekazują swoje opinie w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania wniosku od Komisji.

Ponadto przed przyjęciem aktów delegowanych, o których mowa w art. 29b i 29c niniejszej dyrektywy, Komisja zasięga opinii Europejskiej Agencji Środowiska, Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej, Europejskiego Banku Centralnego, Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Audytowego oraz platformy ds. zrównoważonego finansowania, ustanowionej na podstawie art. 20 rozporządzenia (UE) 2020/852, w kwestii porady technicznej przekazanej przez EFRAG. Jeżeli którekolwiek z wymienionych organów zdecydują się przekazać opinię, robią to w terminie dwóch miesięcy od dnia nawiązania w tej sprawie kontaktu przez Komisję.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 1 ust. 2, art. 3 ust. 13, art. 29b, 29c, 40 b lub art. 46 ust. 2 wchodzi w życie tylko, jeśli Parlament Europejski lub Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od daty akcie przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub jeśli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”.

Artykuł 2
Zmiany w dyrektywie 2004/109/WE

W dyrektywie 2004/109/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„f) »sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju« oznacza sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 18) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE* .

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).”;

2) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) oświadczenia osób upoważnionych przez emitenta, z wyraźnym wskazaniem ich nazwisk i stanowisk, że wedle ich najlepszej wiedzy sprawozdania finansowe sporządzone zgodnie z obowiązującymi standardami rachunkowości odzwierciedlają prawdziwy i rzetelny stan aktywów i pasywów, sytuacji finansowej oraz zysków lub strat emitenta oraz jednostek objętych konsolidacją traktowanych jako całość oraz że sprawozdanie zarządu zawiera rzetelny obraz rozwoju i rentowności działalności oraz sytuacji emitenta, jak również jednostek objętych konsolidacją traktowanych jako całość, w tym opis podstawowych ryzyk i niepewności oraz, w stosownych przypadkach, że przygotowano je zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 29b dyrektywy 2013/34/UE oraz ze specyfikacjami przyjętymi na podstawie art. 8 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852* .

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13)”;

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Sprawozdania finansowe poddawane są badaniu zgodnie z art. 34 ust. 1 akapit pierwszy i art. 34 ust. 2 dyrektywy 2013/34/UE.

Biegły rewident wydaje opinię i oświadczenie dotyczące sprawozdania z działalności, o których mowa w art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. a) i b) oraz w art. 34 ust. 2 dyrektywy 2013/34/UE.

Sprawozdanie z badania, o którym mowa w art. 28 dyrektywy 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady^{*}, podpisane przez osobę lub osoby odpowiedzialne za wykonanie pracy określonej w art. 34 ust. 1 i 2 dyrektywy 2013/34/UE podawane jest w całości do wiadomości publicznej wraz z rocznym raportem finansowym.

W stosownych przypadkach opinię atestacyjną na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju wydaje się zgodnie z art. 34 ust. 1 akapit drugi i art. 34 ust. 2–5 dyrektywy 2013/34/UE.

Sprawozdanie z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o którym mowa w art. 28a dyrektywy 2006/43/WE, podawane jest w całości do wiadomości publicznej wraz z rocznym raportem finansowym.

5. Sprawozdanie zarządu sporządzane jest w sposób zgodny z art. 19, 19a, 20 i art. 29d ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE i zawiera ono specyfikacje przyjęte na podstawie art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2020/852, w przypadku jego sporządzania przez jednostki, o których mowa w tych przepisach.

Jeżeli od emitenta wymaga się sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych, skonsolidowane sprawozdanie zarządu sporządzane jest w sposób zgodny z art. 29 i art. 29a oraz art. 29d ust. 2 dyrektywy 2013/34/UE i zawiera ono specyfikacje przyjęte na podstawie art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2020/852, w przypadku jego sporządzania przez jednostki, o których mowa w tych przepisach.

* Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87).”;

3) w art. 23 ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapity trzeci i czwarty otrzymują brzmienie:

„Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2, Komisja podejmuje niezbędne decyzje w sprawie równoważności standardów rachunkowości na warunkach określonych w art. 30 ust. 3 niniejszej dyrektywy oraz w sprawie równoważności standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 29b dyrektywy 2013/34/UE, stosowanych przez emitentów z państw trzecich. Jeżeli Komisja zadecyduje, że standardy rachunkowości lub standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju państwa trzeciego nie są równoważne, może ona pozwolić danym emitentom na dalsze stosowanie tych standardów przez odpowiedni okres przejściowy.

W związku z akapitem trzecim niniejszego ustępu Komisja przyjmuje również, w formie aktów delegowanych przyjętych zgodnie z art. 27 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 27a i 27b, środki mające na celu ustanowienie ogólnych kryteriów równoważności w odniesieniu do standardów rachunkowości i standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, które dotyczą emitentów z więcej niż jednego państwa.”;

b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Kryteria stosowane przez Komisję przy ocenie równoważności standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju stosowanych przez emitentów z państw trzecich, o których mowa w akapicie trzecim, zapewniają co najmniej:

- a) że standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nakładają na jednostki obowiązek ujawniania informacji dotyczących czynników środowiskowych, społecznych i związanych z zarządzaniem;
- b) że standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nakładają na jednostki obowiązek ujawniania informacji niezbędnych do zrozumienia ich wpływu na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem oraz informacje niezbędne do zrozumienia wpływu kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem na ich rozwój, wyniki i sytuację.”;

4) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 28d

Wytyczne ESMA

Po zasięgnięciu opinii Europejskiej Agencji Środowiska i Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej ESMA wydaje zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 wytyczne dotyczące realizacji nadzoru nad sprawozdawczością w zakresie zrównoważonego rozwoju przez właściwe organy krajowe.”.

Artykuł 3
Zmiany w dyrektywie 2006/43/WE

W dyrektywie 2006/43/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1
Przedmiot

Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady dotyczące badania ustawowego rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych oraz atestacji rocznej i skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

- 2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) pkt 2–6 otrzymują brzmienie:

„2) »biegły rewident« oznacza osobę fizyczną zatwierdzoną zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy przez właściwe organy państwa członkowskiego do przeprowadzania badań ustawowych oraz, w stosownych przypadkach, atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;

3) »firma audytorska« oznacza osobę prawną lub jakąkolwiek inną jednostkę organizacyjną, niezależnie od jej formy prawnej, zatwierdzoną zgodnie z niniejszą dyrektywą przez właściwe organy państwa członkowskiego do przeprowadzania badań ustawowych oraz, w stosownych przypadkach, atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;

- 4) »jednostka audytorska pochodząca z państwa trzeciego« oznacza jakąkolwiek jednostkę organizacyjną, niezależnie od jej formy prawnej, która przeprowadza badania rocznych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych lub, w stosownych przypadkach, atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju spółki zarejestrowanej w państwie trzecim, inną niż jednostka organizacyjna zarejestrowana jako firma audytorska w dowolnym państwie członkowskim w rezultacie zatwierdzenia zgodnie z art. 3;
 - 5) »biegły rewident pochodzący z państwa trzeciego« oznacza osobę fizyczną, która przeprowadza badania rocznych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych lub, w stosownych przypadkach, atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju spółki zarejestrowanej w państwie trzecim, inną niż osoba zarejestrowana jako biegły rewident w dowolnym państwie członkowskim w rezultacie zatwierdzenia zgodnie z art. 3 i 44;
 - 6) »biegły rewident grupy« oznacza biegłego(-ych) rewidenta(-ów) bądź firmę(-y) audytorską(-kie), przeprowadzającą(-ego, -e) badania ustawowe skonsolidowanych sprawozdań finansowych lub, w stosownych przypadkach, atestację skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;»;
- b) dodaje się punkt w brzmieniu:

„16a) »kluczowy(-i) partner(-rzy) w zakresie zrównoważonego rozwoju« oznacza:

- a) biegłego(-łych) rewidenta(-ów) wyznaczonego(-ych) przez firmę audytorską – w przypadku wykonywania konkretnej usługi atestacyjnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju – jako w głównym stopniu odpowiedzialnego(-ych) za przeprowadzenie atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w imieniu danej firmy audytorskiej; lub

- b) w przypadku atestacji skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju – przynajmniej biegłego(-ych) rewidenta(-ów) wyznaczonego(-ych) przez firmę audytorską jako w głównym stopniu odpowiedzialnego(-ych) za przeprowadzenie atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na poziomie grupy oraz biegłego(-łych) rewidenta(-ów) wyznaczonego(-ych) jako w głównym stopniu odpowiedzialnego(-ych) na poziomie istotnych spółek zależnych; lub
 - c) biegłego(-ych) rewidenta(-ów), który(-rzy) podpisuje(-ją) sprawozdanie z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o którym mowa w art. 28a;”;
- c) dodaje się punkty w brzmieniu:
- „21) »sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju« oznacza sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 18 dyrektywy 2013/34/UE;
 - 22) »atestacja sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju« oznacza przeprowadzenia procedur skutkujących wydaniem opinii przez biegłego rewidenta lub firmę audytorską zgodnie z art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. aa) oraz art. 34 ust. 2 dyrektywy 2013/34/UE;

- 23) »niezależny dostawca usług atestacyjnych« oznacza jednostkę oceniającą zgodność, akredytowaną zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008* do określonych czynności z zakresu oceny zgodności, o których mowa w art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. aa) dyrektywy 2013/34/UE.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30)”;

- 3) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Wymagania dotyczące wykształcenia

1. Bez uszczerbku dla art. 11, osoba fizyczna może być zatwierdzona do przeprowadzania badania ustawowego dopiero po osiągnięciu poziomu wykształcenia dopuszczającego do studiów uniwersyteckich lub równorzędnego, a następnie ukończeniu kursu kształcenia teoretycznego, przejściu szkolenia praktycznego i zdaniu egzaminu z zakresu kompetencji zawodowych na poziomie uniwersyteckiego egzaminu końcowego bądź równorzędnego, zorganizowanego bądź uznanego przez dane państwo członkowskie.

2. Osoba fizyczna może, oprócz zatwierdzenia do przeprowadzania badań ustawowych, przewidzianego w ust. 1 niniejszego artykułu, zostać zatwierdzona do przeprowadzania atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, jeżeli spełnione są dodatkowe szczegółowe wymagania określone w art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 3, art. 10 ust. 1 akapit drugi i art. 14 ust. 2 akapit czwarty niniejszej dyrektywy.
3. Właściwe organy, o których mowa w art. 32, współpracują ze sobą w celu osiągnięcia zbieżności wymagań określonych w niniejszym artykule. Podejmując taką współpracę, te właściwe organy uwzględniają zmiany w dziedzinie badania sprawozdań finansowych i zawodzie biegłego rewidenta, w szczególności zbieżność, która już w tym zawodzie została osiągnięta. Organy te współpracują z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Audytowego (KEONA) oraz z właściwymi organami, o których mowa w art. 20 rozporządzenia (UE) nr 537/2014, w zakresie, w jakim zbieżność ta dotyczy badania ustawowego oraz atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostek interesu publicznego.”;

4) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Weryfikacja kompetencji zawodowych

1. Weryfikacja kompetencji zawodowych, o której mowa w art. 6, gwarantuje niezbędny poziom wiedzy teoretycznej w zakresie przedmiotów mających znaczenie dla badania ustawowego oraz umiejętności zastosowania takiej wiedzy w praktyce. Co najmniej część tej weryfikacji odbywa się w formie pisemnej.
2. Aby biegły rewident mógł zostać zatwierdzony również do przeprowadzania atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, weryfikacja kompetencji zawodowych, o których mowa w art. 6, gwarantuje niezbędny poziom wiedzy teoretycznej w zakresie przedmiotów mających znaczenie dla atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz umiejętności zastosowania takiej wiedzy w praktyce. Co najmniej część tej weryfikacji odbywa się w formie pisemnej.”;

5) w art. 8 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Aby biegły rewident mógł zostać zatwierdzony również do przeprowadzania atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, sprawdzenie poziomu wiedzy teoretycznej, o którym mowa w ust. 1, obejmuje także co najmniej następujące przedmioty:

- a) wymogi prawne i standardy dotyczące sporządzania rocznej i skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;
- b) analizę w zakresie zrównoważonego rozwoju;
- c) proces należytej staranności w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
- d) wymogi prawne i standardy atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 26a.”;

6) w art. 10 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Aby biegły rewident lub praktykant mogli zostać zatwierdzeni również do przeprowadzania atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, co najmniej osiem miesięcy szkolenia praktycznego, o którym mowa w akapicie pierwszym, musi dotyczyć atestacji rocznej i skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju lub innych usług związanych ze zrównoważonym rozwojem.”;

7) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Polączenie szkolenia praktycznego i kształcenia teoretycznego

1. Państwa członkowskie mogą postanowić, że okresy kształcenia teoretycznego w przedmiotach, o których mowa w art. 8 ust. 1 i 2, zalicza się na poczet okresów wykonywania działalności zawodowej, o których mowa w art. 11, pod warunkiem że takie kształcenie jest potwierdzone egzaminem uznawanym przez dane państwo członkowskie. Kształcenie takie trwa co najmniej jeden rok i nie może spowodować skrócenia okresu wykonywania działalności zawodowej o więcej niż cztery lata.
2. Okres wykonywania działalności zawodowej oraz szkolenia praktycznego nie może być krótszy od kursu kształcenia teoretycznego łącznie ze szkoleniem praktycznym, wymaganego w art. 10 ust. 1 akapit pierwszy.”;

8) w art. 14 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Aby biegły rewident mógł zostać zatwierdzony również w celu przeprowadzania atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, test umiejętności, o którym mowa w akapicie pierwszym, obejmuje odpowiednią wiedzę biegłego rewidenta na temat przepisów ustawowych i wykonawczych przyjmującego państwa członkowskiego w zakresie, w jakim ma to znaczenie dla atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

9) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 14a

Biegli rewidenci zatwierdzeni lub uznani przed dniem 1 stycznia 2024 r. i osoby przechodzące proces zatwierdzenia dla biegłych rewidentów na dzień 1 stycznia 2024 r.

Państwa członkowskie zapewniają, aby biegli rewidenci zatwierdzeni lub uznani do przeprowadzania badań ustawowych przed dniem 1 stycznia 2024 r. nie podlegali wymogom art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 3, art. 10 ust. 1 akapit drugi i art. 14 ust. 2 akapit czwarty.

Państwa członkowskie zapewniają, aby osoby, które na dzień 1 stycznia 2024 r. są w trakcie przechodzenia procesu zatwierdzenia przewidzianego w art. 6–14, nie podlegały wymogom art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 3, art. 10 ust. 1 akapit drugi i art. 14 ust. 2 akapit czwarty, pod warunkiem że ukończą ten proces do dnia 1 stycznia 2026 r.

Państwa członkowskie zapewniają, aby biegli rewidenci zatwierdzeni przed dniem 1 stycznia 2026 r., którzy chcą przeprowadzać atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, zdobyli niezbędną wiedzę na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym wiedzę na temat przedmiotów wymienionych w art. 8 ust. 3, w ramach wymogu ustawicznego kształcenia, o którym mowa w art. 13.”;

10) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W odniesieniu do biegłych rewidentów rejestr publiczny zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) imię i nazwisko, adres i numer rejestracji;
- b) jeśli ma to zastosowanie, nazwę, adres, adres strony internetowej i numer rejestracji firm(-y) audytorskiej(-ich), przez którą(-e) biegły rewident jest zatrudniany lub z którą(-ymi) jest związany jako wspólnik bądź w inny sposób;
- c) czy biegły rewident jest zatwierdzony również do przeprowadzania atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;
- d) każdą inną rejestrację(-cje) jako biegłego rewidenta przez właściwe władze innych państw członkowskich i jako biegłego rewidenta przez państwa trzecie, w tym nazwę(-y) władzy(władz) rejestrującej(-ych) oraz, jeśli ma to zastosowanie, numer(-y) rejestracji, a także wskazanie, czy rejestracja dotyczy badania ustawowego, atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, czy obu tych dziedzin.”;

b) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W rejestrze wskazuje się, czy biegli rewidenci pochodzący z państw trzecich, o których mowa w akapicie pierwszym, są zarejestrowani do przeprowadzania badania ustawowego, atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, czy obu tych dziedzin.”;

11) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) nazwiska i numery rejestracji wszystkich biegłych rewidentów zatrudnianych przez firmę audytorską lub związanych z nią w charakterze wspólnika lub w inny sposób, oraz wskazanie, czy są oni również zatwierdzeni do przeprowadzania atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;

b) ust. 1 lit. i) otrzymuje brzmienie:

„(i) każdą inną rejestrację(-cje) jako firmy audytorskiej przez właściwe władze innych państw członkowskich i jako jednostki audytorskiej przez państwa trzecie, w tym nazwę(-y) władzy(władz) rejestrującej(-ych) oraz, jeśli ma to zastosowanie, numer(-y) rejestracji, a także wskazanie, czy rejestracja dotyczy badania ustawowego, atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, czy obu tych dziedzin.”;

c) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W rejestrze wskazuje się, czy jednostki audytorskie z państw trzecich, o których mowa w akapicie pierwszym, są zarejestrowane do przeprowadzania badania ustawowego, atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, czy obu tych dziedzin.”;

12) w art. 24b wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy badanie ustawowe jest przeprowadzane przez firmę audytorską, firma ta wyznaczała przynajmniej jednego swojego kluczowego partnera. Firma audytorska zapewnia swojemu kluczowemu partnerowi (swoim kluczowym partnerom) wystarczające zasoby oraz personel posiadający kompetencje i zdolności niezbędne do właściwego wykonywania jego (ich) obowiązków.

Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy atestacja sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przeprowadzana jest przez firmę audytorską, firma ta wyznaczała co najmniej jednego kluczowego partnera w zakresie zrównoważonego rozwoju, którym może być kluczowy partner firmy audytorskiej lub jeden z takich partnerów. Firma audytorska zapewnia swojemu kluczowemu partnerowi (swoim kluczowym partnerom) w zakresie zrównoważonego rozwoju wystarczające zasoby oraz personel posiadający kompetencje i zdolności niezbędne do właściwego wykonywania jego (ich) obowiązków.

Zapewnienie jakości, niezależności i kompetencji w badaniu i atestacji to główne kryteria, którymi kieruje się firma audytorska przy wyborze i wyznaczaniu swojego kluczowego partnera lub swoich kluczowych partnerów i, w stosownych przypadkach, kluczowego partnera (kluczowych partnerów) w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Kluczowy partner lub kluczowi partnerzy firmy audytorskiej biorą czynny udział w przeprowadzaniu badania ustawowego. Kluczowy partner lub kluczowi partnerzy w zakresie zrównoważonego rozwoju biorą czynny udział w przeprowadzaniu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Przy przeprowadzaniu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju biegły rewident poświęca wystarczająco dużo czasu na przeprowadzenie zlecenia i przeznacza wystarczające zasoby pozwalające mu na właściwe wykonanie swoich obowiązków.”;

c) ust. 4 lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) w przypadku firmy audytorskiej – imię(imiona) i nazwisko(a) kluczowego(-ych) partnera(-ów) firmy audytorskiej i, w stosownych przypadkach, imię(imiona) i nazwisko(a) kluczowego(-ych) partnera(-ów) w zakresie zrównoważonego rozwoju;

c) wynagrodzenie pobrane z tytułu przeprowadzenia badania ustawowego, wynagrodzenie pobrane z tytułu przeprowadzenia atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz wynagrodzenie pobrane z tytułu innych usług w każdym roku obrotowym.”;

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5a. Biegły rewident lub firma audytorska tworzą zbiór dokumentacji z atestacji dla każdego zlecenia atestacji dotyczącej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Biegły rewident lub firma audytorska dokumentują co najmniej dane zarejestrowane zgodnie z art. 22b w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Biegły rewident lub firma audytorska przechowują wszelkie inne dane i dokumenty, które mają znaczenie na poparcie sprawozdania z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o którym mowa w art. 28a, i na potrzeby monitorowania zgodności z niniejszą dyrektywą oraz innymi mającymi zastosowanie wymogami prawnymi w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Zbiór dokumentacji z atestacji jest zamykany nie później niż 60 dni po dacie podpisania sprawozdania z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o którym mowa w art. 28a.

W przypadku gdy ten sam biegły rewident przeprowadza badanie ustawowe rocznych sprawozdań finansowych i atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, zbiór dokumentacji z atestacji można zawrzeć w zbiorze dokumentacji z badania ustawowego.”;

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„Biegły rewident lub firma audytorska przechowują dokumentację na temat wszelkich złożonych na piśmie skarg dotyczących wykonania przeprowadzonych badań ustawowych i wykonania przeprowadzonych zleceń atestacji dotyczącej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

13) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25

Wynagrodzenie za badanie i atestację

Państwa członkowskie zapewniają wdrożenie stosownych przepisów, które przewidują, że wynagrodzenia za badania ustawowe oraz atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju:

- a) nie są uzależnione od świadczenia dodatkowych usług na rzecz jednostki podlegającej badaniu ustawowemu lub atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, ani nie są kształtowane przez świadczenie takich usług; oraz
- b) nie mają w żadnej mierze charakteru warunkowego.”;

14) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 25b

Etyka zawodowa, niezależność, obiektywizm, poufność i tajemnica zawodowa w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju

Wymogi w art. 21–24a dotyczące badania ustawowych sprawozdań finansowych mają zastosowanie odpowiednio do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Artykuł 25c

Zabronione usługi niebędące badaniem sprawozdań finansowych, w przypadku gdy biegły rewident przeprowadza atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostki interesu publicznego

1. Biegły rewident lub firma audytorska przeprowadzający atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostki interesu publicznego ani żaden z członków sieci, do której należy biegły rewident lub firma audytorska, nie świadczą bezpośrednio ani pośrednio na rzecz jednostki interesu publicznego podlegającej atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, na rzecz jej jednostki dominującej ani jednostek przez nią kontrolowanych w ramach Unii zabronionych usług niebędących badaniem sprawozdań finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 akapit drugi lit. b) i c) oraz lit. e)–k) rozporządzenia (UE) nr 537/2014, w następujących okresach:
 - a) w okresie od rozpoczęcia okresu objętego atestacją sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do wydania sprawozdania z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju; oraz

- b) w roku obrotowym bezpośrednio poprzedzającym okres, o którym mowa w lit. a) niniejszego ustępu, w odniesieniu do usług określonych w art. 5 ust. 1 akapit drugi lit. e) rozporządzenia (UE) nr 537/2014.
2. Biegły rewident lub firma audytorska przeprowadzający atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostki interesu publicznego oraz – w przypadku gdy biegły rewident lub firma audytorska należą do sieci – każdy członek takiej sieci mogą świadczyć na rzecz jednostki interesu publicznego podlegającej atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, na rzecz jej jednostki dominującej lub jednostek przez nią kontrolowanych usługi niebędące badaniem sprawozdań finansowych inne niż zabronione usługi niebędące badaniem sprawozdań finansowych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, lub – w stosownych przypadkach – inne niż zabronione usługi niebędące badaniem sprawozdań finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 537/2014, lub usługi uznawane przez państwa członkowskie za stanowiące zagrożenie dla niezależności, o których mowa w art. 5 ust. 2 tego rozporządzenia, pod warunkiem zatwierdzenia przez komitet ds. audytu po dokonaniu przez niego właściwej oceny zagrożeń dla niezależności oraz zabezpieczeń zastosowanych zgodnie z art. 22b niniejszej dyrektywy.

3. W przypadku gdy członek sieci, do której należą biegły rewident lub firma audytorska przeprowadzający atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostki interesu publicznego, świadczy zabronione usługi niebędące badaniem sprawozdań finansowych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, na rzecz jednostki zarejestrowanej w państwie trzecim, kontrolowanej przez jednostkę interesu publicznego, która podlega atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, dany biegły rewident lub dana firma audytorska oceniają, czy ich niezależność byłaby zagrożona wskutek świadczenia takich usług przez członka sieci.

Jeżeli ich niezależność jest zagrożona, biegły rewident lub firma audytorska stosują zabezpieczenia w celu ograniczenia zagrożeń spowodowanych świadczeniem w państwie trzecim zabronionych usług niebędących badaniem sprawozdań finansowych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Biegły rewident lub firma audytorska mogą kontynuować wykonywanie atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostki interesu publicznego wyłącznie w przypadku, gdy mogą uzasadnić, zgodnie z art. 22b, że świadczenie tych usług nie ma wpływu na ich osąd zawodowy ani na sprawozdanie z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Artykuł 25d

Nieprawidłowości

Art. 7 rozporządzenia (UE) nr 537/2014 stosuje się odpowiednio do biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej przeprowadzającego (-ej) atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostki interesu publicznego.”;

15) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 26a

Standardy atestacji dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju

1. Państwa członkowskie wymagają od biegłych rewidentów i firm audytorskich przeprowadzania atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie ze standardami atestacji przyjętymi przez Komisję zgodnie z ust. 3.
2. Państwa członkowskie mogą stosować krajowe standardy, procedury lub wymogi atestacji, dopóki Komisja nie przyjmie standardu atestacji obejmującego tę samą kwestię.

Państwa członkowskie przekazują Komisji krajowe standardy, procedury lub wymogi atestacji co najmniej trzy miesiące przed ich wejściem w życie.

3. Najpóźniej do dnia 1 października 2026 r. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 48a w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez wprowadzenie przepisów dotyczących standardów atestacji dającej ograniczoną pewność określających procedury, które biegły(li) rewident(ci) i firma(-y) audytorska(-ie) wykonują w celu wyciągnięcia wniosków na temat atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym planowania zlecenia, uwzględniania rodzajów ryzyka i reagowania na nie oraz rodzaju wniosków, jakie należy zawrzeć w sprawozdaniu z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju lub, w odpowiednim przypadku, w sprawozdaniu z badania.

Najpóźniej do dnia 1 października 2028 r. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 48a uzupełniające niniejszą dyrektywę w celu ustanowienia standardów atestacji dającej wystarczającą pewność, po dokonaniu oceny, czy biegli rewidenci i jednostki są w stanie zagwarantować wystarczającą pewność. Biorąc pod uwagę wyniki tej oceny, a zatem stosownie do sytuacji, w tych aktach delegowanych określa się datę, od której opinia, o której mowa w art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. aa), ma opierać się na zleceniu atestacji dającej wystarczającą pewność opartej na tych standardach atestacji dającej wystarczającą pewność.

Komisja może przyjąć standardy atestacji, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim, tylko w przypadku gdy:

- a) zostały opracowane z uwzględnieniem prawidłowej, należytej procedury, nadzoru publicznego i przejrzystości;

- b) przyczyniają się do wysokiego poziomu wiarygodności i jakości rocznej lub skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju; oraz
- c) sprzyjają wspólnemu dobru Unii.”;

16) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 27a

Atestacja skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku zleceń atestacji dotyczącej skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju grupy przedsiębiorstw:
 - a) w odniesieniu do skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju – biegły rewident grupy ponosił pełną odpowiedzialność za sprawozdanie z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o którym mowa w art. 28a;
 - b) biegły rewident grupy oceniał pracę w zakresie atestacji wykonaną przez dowolnego(-ych) niezależnego(-ych) dostawcę(-ów) usług atestacyjnych, biegłego(-ych) rewidenta(-ów) pochodzącego(-ych) z państwa trzeciego, biegłego(-ych) rewidenta(-ów), jednostkę(-i) audytorską(-ie) pochodzącą(-e) z państwa trzeciego lub firmę(-y) audytorską(-ie) na potrzeby atestacji skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, a także dokumentował charakter, terminy i zakres prac wykonanych przez tych biegłych rewidentów, w tym w stosownych przypadkach dokonany przez biegłego rewidenta grupy przegląd odpowiednich części dokumentacji tych biegłych rewidentów, które to części dotyczą atestacji; oraz

- c) biegły rewident grupy dokonał przeglądu pracy w zakresie atestacji wykonanej przez niezależnego(-ych) dostawcę(-ów) usług atestacyjnych, biegłego (-ych) rewidenta(-ów) pochodzącego(-ych) z państwa trzeciego, biegłego(-ych) rewidenta(-ów), jednostkę(-i) audytorską(-ie) pochodzącą(-e) z państwa trzeciego lub firmę(-y) audytorską(-ie) na potrzeby atestacji skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, a także aby tę pracę dokumentował.

Dokumentacja zachowana przez biegłego rewidenta grupy musi umożliwiać odpowiedniemu właściwemu organowi przeprowadzenie przeglądu pracy biegłego rewidenta grupy.

Do celów niniejszego ustępu akapit pierwszy lit. c) biegły rewident grupy występuje o zgodę danego(-ych) niezależnego(-ych) dostawcy(-ów) usług atestacyjnych, biegłego(-ych) rewidenta(-ów) pochodzącego(-ych) z państwa trzeciego lub biegłego(-ych) rewidenta(-ów), jednostki(-ek) audytorskiej(-ich) pochodzącej(-ych) z państwa trzeciego lub firmy(firm) audytorskiej(-ich) na przekazanie odnośnej dokumentacji w trakcie wykonywania atestacji skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, jako warunek umożliwiający biegłemu rewidentowi grupy polegać na wynikach prac wykonanych przez tego(tych) niezależnego(-ych) dostawcę(-ów) usług atestacyjnych, biegłego(-ych) rewidenta(-ów) pochodzącego(-ych) z państwa trzeciego, biegłego(-ych) rewidenta(-ów) lub tę(te) jednostkę(-i) audytorską(-ie) pochodzącą(-e) z państwa trzeciego lub firmę(-y) audytorską(-ie).

2. W przypadku gdy biegły rewident grupy nie ma możliwości przestrzegania przepisów ust. 1 akapit pierwszy lit. c), podejmuje on stosowne środki i informuje odpowiedni właściwy organ.

Środki te – w odpowiednim przypadku – obejmują przeprowadzenie dodatkowej pracy w zakresie atestacji, bezpośrednio albo poprzez zlecenie takich zadań w ramach outsourcingu, w odnośnej jednostce zależnej.

3. W przypadku gdy biegły rewident grupy podlega kontroli zapewnienia jakości lub dochodzeniu dotyczącemu atestacji skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju grupy przedsiębiorstw, biegły rewident grupy na żądanie udostępnia właściwemu organowi posiadaną przez siebie odnośną dokumentację dotyczącą pracy w zakresie atestacji wykonanej na potrzeby atestacji skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przez odpowiedniego(-ych) niezależnego(-ych) dostawcę(-ów) usług atestacyjnych, biegłego(-ych) rewidenta(-ów) pochodzącego(-ych) z państwa trzeciego lub biegłego(-ych) rewidenta(-ów) oraz jednostkę(-i) audytorską(-ie) pochodzącą(-e) z państwa trzeciego lub firmę(-y) audytorską(-ie), w tym wszelką dokumentację roboczą odnoszącą się do atestacji skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Właściwy organ może zwrócić się do odpowiednich właściwych organów na podstawie art. 36 o dodatkową dokumentację dotyczącą prac w zakresie atestacji wykonanych przez biegłego(-ych) rewidenta(-ów) lub firmę(-y) audytorską(-ie) na potrzeby atestacji skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

W przypadku gdy atestacja sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostki dominującej lub jednostki zależnej należącej do grupy przedsiębiorstw jest przeprowadzana przez biegłego(-ych) rewidenta(-ów) lub jednostkę(-i) audytorską(-ie) pochodzących z państwa trzeciego, właściwy organ może zwrócić się o dodatkową dokumentację dotyczącą pracy w zakresie atestacji wykonanej przez biegłego(-ych) rewidenta(-ów) pochodzącego(-ych) z państwa trzeciego lub jednostkę(-i) audytorską(-ie) pochodzącą(-e) z państwa trzeciego do odpowiednich właściwych organów z państw trzecich w ramach ustaleń roboczych.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu trzeciego, w przypadku gdy niezależny(-i) dostawca(-y) usług atestacyjnych, biegły(-li) rewident(-ci) pochodzący z państwa trzeciego lub jednostka(i) audytorska(-ie) pochodzące z państwa trzeciego, które nie ma ustaleń roboczych, przeprowadzili atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostki dominującej lub jednostki zależnej należącej do grupy przedsiębiorstw, biegły rewident grupy, na żądanie, jest również odpowiedzialny za zapewnienie właściwego dostarczenia dodatkowej dokumentacji dotyczącej prac w zakresie atestacji wykonanych przez takiego(-ch) niezależnego(-ych) dostawcę(-ów) usług atestacyjnych, biegłego(-ych) rewidenta(-ów) lub jednostkę(-y) audytorską(-ie) pochodzących z państwa trzeciego, w tym dokumentacji roboczej istotnej dla atestacji skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Aby zapewnić dostarczenie takich dokumentów, biegły rewident grupy zachowuje egzemplarz takiej dokumentacji lub ewentualnie uzgadnia z niezależnym(i) dostawcą(-ami) usług atestacyjnych, biegłym(-ymi) rewidentem(-ami) lub jednostką(-ami) audytorską(-imi) pochodzącymi z państwa trzeciego swój odpowiedni i nieograniczony do niej dostęp na żądanie lub podejmuje wszelkie inne stosowne działania. W przypadku gdy dokumentacja robocza z atestacji nie może z powodów prawnych lub z innych przyczyn zostać przekazana z państwa trzeciego biegłemu rewidentowi grupy, dokumentacja zachowana przez biegłego rewidenta grupy musi zawierać dowody, że zastosował on odpowiednie procedury w celu uzyskania dostępu do dokumentacji z atestacji, a w przypadku przeszkód innych niż przeszkody prawne wynikające z ustawodawstwa danego państwa trzeciego – dowody na istnienie takich przeszkód.”;

17) art. 28 ust. 2 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) zawiera ono opinię i oświadczenie – oba dokumenty wydane w oparciu o prace podjęte w trakcie badania – zgodnie z art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. a) i b) dyrektywy 2013/34/UE;”;

18) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 28a

Sprawozdanie z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju

1. Biegły(-li) rewident(-ci) lub firma(-y) audytorska(-ie) przedstawiają w sprawozdaniu z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju wyniki atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Sprawozdanie to sporządza się zgodnie z wymogami standardów atestacji przyjętymi przez Komisję w drodze aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 26a ust. 3 lub, do czasu przyjęcia tych standardów atestacji przez Komisję, zgodnie z krajowymi standardami atestacji, o których mowa w art. 26a ust. 2.

2. Sprawozdanie z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju sporządza się na piśmie i sprawozdanie to:
 - a) wskazuje podmiot, którego roczna lub skonsolidowana sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju jest przedmiotem zlecenia atestacji; określa, czy chodzi o roczną czy o skonsolidowaną sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju, oraz dzień, na który została sporządzona, i okres nią objęty; wskazuje ramy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zastosowane przy sporządzaniu tej sprawozdawczości;
 - b) zawiera opis zakresu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w którym określa się co najmniej standardy atestacji, zgodnie z którymi przeprowadzono atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;
 - c) zawiera opinię, o której mowa w art. 34a ust. 1 akapit drugi lit. aa) dyrektywy 2013/34/UE.

3. W przypadku gdy atestacja sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju została przeprowadzona przez więcej niż jednego biegłego rewidenta lub firmę audytorską, biegły(-li) rewident(-ci) lub firma(-y) audytorska(-ie) uzgadniają wyniki atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i przedkładają wspólne sprawozdanie i opinię. W przypadku różnicy zdań każdy biegły rewident lub firma audytorska przedstawiają swoją opinię w odrębnym punkcie sprawozdania z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i uzasadniają różnicę zdań.

4. Biegły rewident przeprowadzający atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju podpisuje sprawozdanie z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i opatruje je datą. W przypadku gdy atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przeprowadza firma audytorska, sprawozdanie z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jest podpisywane co najmniej przez biegłego rewidenta lub biegłych rewidentów przeprowadzających atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w imieniu firmy audytorskiej. W przypadku gdy zaangażowano jednocześnie więcej niż jednego biegłego rewidenta lub więcej niż jedną firmę audytorską, sprawozdanie z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju podpisują wszyscy biegli rewidenci lub co najmniej biegli rewidenci przeprowadzający atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w imieniu każdej firmy audytorskiej. W wyjątkowych okolicznościach państwa członkowskie mogą postanowić, że taki podpis lub takie podpisy nie muszą być ujawniane opinii publicznej, jeżeli takie ujawnienie mogłoby prowadzić do bezpośredniego i znaczącego zagrożenia bezpieczeństwa osobistego jakiegokolwiek osoby.

W każdym przypadku nazwisko(-a) danej(-ych) osoby(-ób) musi(-szą) być znane odpowiednim właściwym organom.

5. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby – w przypadku gdy ten sam biegły rewident przeprowadza badanie ustawowe rocznych sprawozdań finansowych i atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju – sprawozdanie z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju można było umieścić w odrębnej sekcji sprawozdania z badania.

6. Sprawozdanie biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej dotyczące skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jest zgodne z wymogami określonymi w ust. 1–5.”;
- 19) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:
- „d) osoby przeprowadzające kontrole zapewnienia jakości posiadają odpowiednie wykształcenie zawodowe i stosowne doświadczenie w zakresie badania ustawowego, sprawozdawczości finansowej oraz, w stosownych przypadkach, sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju lub innych usług związanych ze zrównoważonym rozwojem, w połączeniu ze szczegółowym szkoleniem w zakresie kontroli zapewnienia jakości;”;
- b) ust. 1 lit. f) otrzymuje brzmienie:
- „f) zakres kontroli zapewnienia jakości popartej odpowiednim sprawdzeniem wybranych zbiorów dokumentacji z badania i, w stosownych przypadkach, zbiorów dokumentacji z atestacji, obejmuje ocenę zgodności z mającymi zastosowanie standardami badania i wymogami z zakresu niezależności, i w stosownych przypadkach, ze standardami atestacji oraz ocenę ilości i jakości wykorzystanych zasobów, ocenę naliczonego wynagrodzenia za badanie oraz wynagrodzenia za atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, a także ocenę systemu wewnętrznej kontroli jakości firmy audytorskiej;”;

c) ust. 1 lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) kontrole zapewnienia jakości odbywają się na podstawie analizy ryzyka, a w przypadku gdy biegli rewidenci i firmy audytorskie przeprowadzają badania ustawowe zdefiniowane w art. 2 pkt 1 lit. a) oraz, w stosownych przypadkach, przeprowadzają atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju – co najmniej raz na sześć lat;”;

d) ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) kontrolerzy posiadają odpowiednie wykształcenie kierunkowe i stosowne doświadczenie w dziedzinie badań ustawowych, sprawozdawczości finansowej oraz, w stosownych przypadkach, sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju lub innych usług związanych ze zrównoważonym rozwojem, w połączeniu ze szczegółowym szkoleniem w zakresie kontroli zapewnienia jakości;”;

e) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Państwa członkowskie mogą zwolnić, do dnia 31 grudnia 2025 r., osoby przeprowadzające kontrole zapewnienia jakości związane z atestacją sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju z wymogu posiadania odpowiedniego doświadczenia w dziedzinie sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i w dziedzinie atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju lub innych usług związanych ze zrównoważonym rozwojem.”;

20) art. 30 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Państwa członkowskie zapewniają istnienie skutecznych systemów dochodzeń i kar mających na celu wykrywanie przypadków nieodpowiedniego wykonywania badania ustawowego i atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, ich korygowanie oraz zapobieganie im.
2. Bez uszczerbku dla obowiązujących w nich systemów odpowiedzialności cywilnej, państwa członkowskie zapewniają skuteczne, proporcjonalne i odstraszające kary wobec biegłych rewidentów i firm audytorskich, w przypadku gdy badania ustawowe lub atestacje sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie są przeprowadzane zgodnie z przepisami przyjętymi w ramach wdrażania niniejszej dyrektywy i, w stosownych przypadkach, z rozporządzeniem (UE) nr 537/2014.

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niewprowadzaniu przepisów dotyczących kar administracyjnych w przypadku naruszeń, które podlegają już krajowemu prawu karnemu. W takim przypadku informują Komisję o właściwych przepisach prawa karnego.”;

21) w art. 30a ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

- „ca) tymczasowy zakaz nakładany na biegłego rewidenta, firmę audytorską lub kluczowego partnera w zakresie zrównoważonego rozwoju – na okres nieprzekraczający trzech lat – przeprowadzania atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju lub podpisywania sprawozdań z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;”;

22) w art. 30a ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„da) oświadczenie, że sprawozdanie z atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie spełnia wymogów art. 28a niniejszej dyrektywy;”;

23) w art. 32 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwy organ jest zarządzany przez osoby niewykonyjące zawodu, które posiadają wiedzę w dziedzinach istotnych dla badania ustawowego i, w stosownych przypadkach, dla atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Osoby te są wybierane zgodnie z niezależną i przejrzystą procedurą mianowania.”;

b) ust. 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) przyjmowaniem standardów etyki zawodowej, standardów wewnętrznej kontroli jakości firm audytorskich oraz standardów badania i atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, z wyjątkiem przypadków, gdy standardy te są przyjmowane lub zatwierdzane przez inne organy państwa członkowskiego;”;

24) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 36a

Rozwiązania regulacyjne pomiędzy państwami członkowskimi w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju

Wymogi art. 34 i 36 dotyczące badania ustawowego sprawozdań finansowych mają zastosowanie odpowiednio do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

25) w art. 37 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Akapit pierwszy ma zastosowanie do wyboru biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej na potrzeby atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

b) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Akapit pierwszy ma zastosowanie do wyboru biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej na potrzeby atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zabrania się wszelkich klauzul umownych ograniczających możliwość wyboru biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej przez walne zgromadzenie wspólników lub członków badanej jednostki zgodnie z ust. 1 do określonych kategorii lub wykazów biegłych rewidentów lub firm audytorskich w odniesieniu do wyboru konkretnego biegłego rewidenta lub konkretnej firmy audytorskiej na potrzeby przeprowadzenia badania ustawowego i, w stosownych przypadkach, atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju tej jednostki. Wszelkie takie istniejące klauzule są nieważne.

Państwa członkowskie zapewniają, aby wspólnicy lub członkowie dużych jednostek podlegających art. 19a i 29a dyrektywy 2013/34/UE, z wyjątkiem jednostek, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a) tej dyrektywy, i którzy reprezentują ponad 5 % praw głosu lub 5 % kapitału jednostki, działając indywidualnie lub zbiorowo, mieli prawo złożenia projektu uchwały walnego zgromadzenia wspólników lub członków wymagającej, aby akredytowana strona trzecia, która nie należy do tej samej firmy audytorskiej lub sieci co biegły rewident lub firma audytorska przeprowadzająca badanie ustawowe, sporządziła sprawozdanie dotyczące niektórych elementów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz aby takie sprawozdanie było udostępniane walnemu zgromadzeniu wspólników lub członków.”;

26) w art. 38 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, aby biegli rewidenci lub firmy audytorskie mogli(-ły) być zwalniani(-e) tylko w przypadku zaistnienia zasadnych podstaw. Rozbieżność opinii na temat podejścia księgowego, procedur badania lub, w stosownych przypadkach, na temat procedur sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju lub procedur atestacji nie stanowią zasadnej podstawy zwolnienia.”;

b) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Obowiązek poinformowania przewidziany w akapicie pierwszym ma również zastosowanie do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

c) w ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Akapit pierwszy ma również zastosowanie do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

27) w art. 39 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. Państwa członkowskie mogą zezwolić na to, aby funkcje przypisane komitetowi ds. audytu w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju były wykonywane przez organ administracyjny lub nadzorczy jako całość lub przez specjalny organ ustanowiony przez organ administracyjny lub nadzorczy.”;

- b) ust. 6 lit. a)–e) otrzymują brzmienie:
- „a) informuje organ administracyjny lub nadzorczy badanej jednostki o wynikach badania ustawowego oraz, w stosownych przypadkach, o wynikach atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i wyjaśnia, w jaki sposób badanie ustawowe oraz atestacja sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyczyniły się do rzetelności, odpowiednio, sprawozdawczości finansowej i sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i jaka była rola komitetu ds. audytu w tym procesie;
 - b) monitoruje proces sprawozdawczości finansowej i, w stosownych przypadkach, proces sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym proces sprawozdawczości elektronicznej, o którym mowa w art. 29d dyrektywy 2013/34/UE, a także proces przeprowadzany przez jednostkę w celu identyfikacji informacji przedstawianych zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętymi na podstawie art. 29b tej dyrektywy oraz przedkłada zalecenia lub propozycje w celu zapewnienia rzetelności tych procesów;
 - c) monitoruje skuteczność istniejących w jednostce wewnętrznych systemów kontroli jakości i zarządzania ryzykiem oraz, w stosownych przypadkach, jej audytu wewnętrznego w zakresie sprawozdawczości finansowej i, w stosownych przypadkach, sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostki, w tym jej procesu sprawozdawczości elektronicznej, o którym mowa w art. 29d dyrektywy 2013/34/UE, bez naruszania jej niezależności;

- d) monitoruje badanie ustawowe rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych oraz, w stosownych przypadkach, atestację rocznej i skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w szczególności ich wykonanie, z uwzględnieniem wszelkich ustaleń i wniosków właściwego organu zgodnie z art. 26 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 537/2014;
- e) kontroluje i monitoruje niezależność biegłych rewidentów lub firm audytorskich zgodnie z art. 22, 22a, 22b, 24a, 24b, 25b, 25c oraz 25d niniejszej dyrektywy i z art. 6 rozporządzenia (UE) nr 537/2014, w szczególności zasadność świadczenia usług niebędących badaniem sprawozdań finansowych na rzecz badanej jednostki zgodnie z art. 5 tego rozporządzenia;”;

28) w art. 45 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwe organy państwa członkowskiego rejestrują, zgodnie z art. 15, 16 i 17 niniejszej dyrektywy, każdego biegłego rewidenta pochodzącego z państwa trzeciego i każdą jednostkę audytorską pochodzącą z państwa trzeciego, w przypadku gdy taki biegły rewident pochodzący z państwa trzeciego lub jednostka audytorska pochodząca z państwa trzeciego przedstawiają sprawozdanie z badania dotyczące rocznych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych lub, w stosownych przypadkach, sprawozdanie z atestacji dotyczące rocznej lub skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostki zarejestrowanej poza Unią, której zbywalne papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym tego państwa członkowskiego zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 21 dyrektywy 2014/65/UE Parlamentu Europejskiego i Rady^{*}, z wyjątkiem sytuacji, gdy dana jednostka jest emitentem wyłącznie dłużnych papierów wartościowych znajdujących się w obiegu, w przypadku których spełniony jest jeden z następujących warunków:

a) wspomniane papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w państwie członkowskim zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 21 dyrektywy 2014/65/UE przed dniem 31 grudnia 2010 r., a ich jednostkowa wartość nominalna wynosi w dniu emisji co najmniej 50 000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w innej walucie, równowartość przynajmniej 50 000 EUR w dniu emisji.

- b) wspomniane papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w państwie członkowskim zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 21 dyrektywy 2014/65/UE w dniu 31 grudnia 2010 r. lub później, a ich jednostkowa wartość nominalna wynosi w dniu emisji co najmniej 100 000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w innej walucie, równowartość przynajmniej 100 000 EUR w dniu emisji.

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).”;

- b) ust. 4–6 otrzymują brzmienie:

„4. Bez uszczerbku dla art. 46 sprawozdania z badania dotyczące rocznych sprawozdań finansowych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych lub – w stosownych przypadkach – sprawozdania z atestacji rocznej lub skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wydane przez biegłych rewidentów pochodzących z państw trzecich lub jednostki audytorskie pochodzące z państw trzecich, którzy(-re) nie są zarejestrowani(-e) w państwie członkowskim, nie mają skutku prawnego w tym państwie członkowskim.

5. Państwo członkowskie może zarejestrować jednostkę audytorską pochodzącą z państwa trzeciego do celów badania sprawozdań finansowych tylko wtedy, gdy:
- a) większość członków organu administracyjnego lub zarządzającego jednostki audytorskiej pochodzącej z państwa trzeciego spełnia wymogi równoważne z wymogami określonymi w art. 4–10, z wyjątkiem art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 3 i art. 10 ust. 1 akapit drugi;
 - b) biegły rewident pochodzący z państwa trzeciego przeprowadzający badanie w imieniu jednostki audytorskiej pochodzącej z państwa trzeciego spełnia wymogi równoważne z wymogami określonymi w art. 4–10, z wyjątkiem art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 3 i art. 10 ust. 1 akapit drugi;
 - c) badania rocznych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przeprowadzane są zgodnie z międzynarodowymi standardami badania, o których mowa w art. 26, jak również z wymogami określonymi w art. 22, 22b i 25 lub z równoważnymi standardami i wymogami;

- d) jednostka audytorska pochodząca z państwa trzeciego publikuje na swojej stronie internetowej roczne sprawozdanie z przejrzystości, obejmujące informacje, o których mowa w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 537/2014, lub spełnia równoważne wymogi dotyczące ujawniania informacji.

Państwo członkowskie może zarejestrować jednostkę audytorską pochodzącą z państwa trzeciego do celów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju tylko wtedy, gdy:

- a) większość członków organu administracyjnego lub zarządzającego jednostki audytorskiej pochodzącej z państwa trzeciego spełnia wymogi równoważne z wymogami określonymi w art. 4–10;
- b) biegły rewident pochodzący z państwa trzeciego przeprowadzający atestację w imieniu jednostki audytorskiej pochodzącej z państwa trzeciego spełnia wymogi równoważne z wymogami określonymi w art. 4–10;
- c) atestacja rocznej lub skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o której mowa w ust. 1, przeprowadzana jest zgodnie ze standardami atestacji, o których mowa w art. 26a, jak również z wymogami określonymi w art. 22, 22b, 25 i 25b lub z równoważnymi standardami i wymogami;

- d) jednostka audytorska pochodząca z państwa trzeciego publikuje na swojej stronie internetowej roczne sprawozdanie z przejrzystości, obejmujące informacje, o których mowa w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 537/2014, lub spełnia równoważne wymogi dotyczące ujawniania informacji.
- 5a. Państwo członkowskie może zarejestrować biegłego rewidenta pochodzącego z państwa trzeciego do celów badania sprawozdań finansowych tylko wtedy, gdy taki biegły rewident spełnia wymogi określone w ust. 5 akapit pierwszy lit. b), c) i d) niniejszego artykułu.

Państwo członkowskie może zarejestrować biegłego rewidenta pochodzącego z państwa trzeciego do celów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju tylko wtedy, gdy taki biegły rewident spełnia wymogi określone ust. 5 akapit drugi lit. b), c) i d) niniejszego artykułu.

6. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 5 akapit pierwszy lit. c) i ust. 5 akapit drugi lit. c) niniejszego artykułu Komisja jest uprawniona do podjęcia – w drodze aktów wykonawczych – decyzji o równoważności, o której mowa w tym ustępie. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 48 ust. 2.

Państwa członkowskie mogą dokonywać oceny równoważności, o której mowa w ust. 5 akapit pierwszy lit. c) i ust. 5 akapit drugi lit. c) niniejszego artykułu, dopóki Komisja nie podejmie żadnej takiej decyzji.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 48a, aby uzupełnić niniejszą dyrektywę w celu określenia ogólnych kryteriów równoważności stosowanych do oceny, czy badania sprawozdań finansowych oraz, w stosownych przypadkach, atestacja sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są przeprowadzane zgodnie z, odpowiednio, międzynarodowymi standardami badania zdefiniowanymi w art. 26 i ze standardami atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 26a, a także z wymogami określonymi w art. 22, 24 i 25. Kryteria takie, które mają zastosowanie do wszystkich państw trzecich, są stosowane przez państwa członkowskie przy ocenie równoważności na szczeblu krajowym.”;

29) w art. 48a wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 26a ust. 2, powierza się Komisji na czas nieokreślony.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 26 ust. 3, art. 26a ust. 3, art. 45 ust. 6, art. 46 ust. 2 i art. 47 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 26 ust. 3, art. 26a ust. 3, art. 45 ust. 6, art. 46 ust. 2 lub art. 47 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie czterech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

Artykuł 4
Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 537/2014

W rozporządzeniu (UE) nr 537/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Na potrzeby ograniczeń określonych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu wyłącza się atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz usługi niebędące badaniem sprawozdań finansowych, inne niż usługi, o których mowa w art. 5 ust. 1, których świadczenie jest wymagane zgodnie z przepisami ustawodawstwa unijnego lub krajowego.”;

2) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit drugi lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) prowadzenie księgowości oraz sporządzanie dokumentacji księgowej i sprawozdań finansowych, a także sporządzanie sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;”;

b) w ust. 4 po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do przeprowadzania atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie jest wymagane zatwierdzenie przez komitet ds. audytu, o którym mowa w akapicie pierwszym.”;

Artykuł 5
Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1–3 niniejszej dyrektywy do dnia ... [18 miesięcy od wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej]. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.
2. Państwa członkowskie stosują przepisy niezbędne do wykonania art. 1, z wyjątkiem pkt 14:
 - a) w odniesieniu do lat obrotowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2024 r. lub po tym dniu:
 - (i) do dużych jednostek w rozumieniu art. 3 ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE, które są jednostkami interesu publicznego zdefiniowanymi w art. 2 pkt 1 tej dyrektywy, przekraczających na dzień bilansowy średnią liczbę 500 zatrudnionych w roku obrotowym;
 - (ii) do jednostek interesu publicznego zdefiniowanych w art. 2 pkt 1 dyrektywy 2013/34/UE, które są jednostkami dominującymi dużej grupy w rozumieniu art. 3 ust. 7 tej dyrektywy, przekraczających na dzień bilansowy, w ujęciu skonsolidowanym, średnią liczbę 500 zatrudnionych w roku obrotowym;

- b) w odniesieniu do lat obrotowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2025 r. lub po tym dniu:
- (i) do dużych jednostek w rozumieniu art. 3 ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE, innych niż te, o których mowa w lit. a) ppkt (i) niniejszego akapitu;
 - (ii) do jednostek dominujących dużej grupy w rozumieniu art. 3 ust. 7 dyrektywy 2013/34/UE, innych niż te, o których mowa w lit. a) ppkt (ii) niniejszego akapitu;
- c) w odniesieniu do lat obrotowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2026 r. lub po tym dniu:
- (i) do małych i średnich jednostek w rozumieniu art. 3 ust. 2 i 3 dyrektywy 2013/34/UE, które są jednostkami interesu publicznego zdefiniowanymi w art. 2 pkt 1 lit. a) tej dyrektywy i nie są mikrojednostkami zdefiniowanymi w art. 3 ust. 1 tej dyrektywy;
 - (ii) do małych i niezłożonych instytucji zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt 145 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, pod warunkiem że są one dużymi jednostkami w rozumieniu art. 3 ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE lub są małymi i średnimi jednostkami w rozumieniu art. 3 ust. 2 i 3 tej dyrektywy, które są jednostkami interesu publicznego zdefiniowanymi w art. 2 pkt 1 lit. a) tej dyrektywy i nie są mikrojednostkami zdefiniowanymi w art. 3 ust. 1 tej dyrektywy;

- (iii) do wewnętrznych zakładów ubezpieczeń zdefiniowanych w art. 13 pkt 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE¹ i wewnętrznych zakładów reasekuracji zdefiniowanych w art. 13 pkt 5 tej dyrektywy, pod warunkiem że są one dużymi jednostkami w rozumieniu art. 3 ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE lub są małymi i średnimi jednostkami w rozumieniu art. 3 ust. 2 i 3 tej dyrektywy, które są jednostkami interesu publicznego zdefiniowanymi w art. 2 pkt 1 lit. a) tej dyrektywy i nie są mikrojednostkami zdefiniowanymi w art. 3 ust. 1 tej dyrektywy

Państwa członkowskie stosują przepisy niezbędne od wykonania art. 1 pkt 14 w odniesieniu do lat obrotowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2028 r. lub po tym dniu.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

Państwa członkowskie stosują przepisy niezbędne do wykonania art. 2:

- a) w odniesieniu do lat obrotowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2024 r. lub po tym dniu:
 - (i) do emitentów zdefiniowanych w art. 2 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2004/109/WE, którzy są dużymi jednostkami w rozumieniu art. 3 ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE, przekraczających na dzień bilansowy średnią liczbę 500 zatrudnionych w roku obrotowym;
 - (ii) do emitentów zdefiniowanych w art. 2 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2004/109/WE, którzy są jednostkami dominującymi dużej grupy w rozumieniu w art. 3 ust. 7 dyrektywy 2013/34/UE, przekraczających na dzień bilansowy, w ujęciu skonsolidowanym, średnią liczbę 500 zatrudnionych w roku obrotowym;
- b) w odniesieniu do lat obrotowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2025 r. lub po tym dniu:
 - (i) do emitentów zdefiniowanych w art. 2 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2004/109/WE, którzy są dużymi jednostkami w rozumieniu art. 3 ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE, innych niż ci, o których mowa w lit. a) ppkt (i) niniejszego akapitu;

- (ii) do emitentów zdefiniowanych w art. 2 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2004/109/WE, którzy są jednostkami dominującymi dużej grupy w rozumieniu w art. 3 ust. 7 dyrektywy 2013/34/UE, innych niż ci, o których mowa w lit. a) ppkt (ii) niniejszego akapitu;
- c) w odniesieniu do lat obrotowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2026 r. lub po tym dniu:
 - (i) do emitentów zdefiniowanych w art. 2 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2004/109/WE, którzy są małymi i średnimi jednostkami w rozumieniu art. 3 ust. 2 i 3 dyrektywy 2013/34/UE i nie są mikrojednostkami zdefiniowanymi w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE;
 - (ii) do emitentów zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt 145) rozporządzenia (UE) nr 757/2013 jako małe i niezłożone instytucje, pod warunkiem że są one dużymi jednostkami w rozumieniu art. 3 ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE lub są małymi i średnimi jednostkami w rozumieniu art. 3 ust. 2 i 3 tej dyrektywy, które są jednostkami interesu publicznego zdefiniowanymi w art. 2 pkt 1 lit. a) tej dyrektywy i nie są mikrojednostkami zdefiniowanymi w art. 3 ust. 1 tej dyrektywy;

- (iii) do emitentów zdefiniowanych w art. 13 pkt 2 dyrektywy 2009/138/WE jako wewnętrzne zakłady ubezpieczeń lub w art. 13 pkt 5 tej dyrektywy jako wewnętrzne zakłady reasekuracji, pod warunkiem że są one dużymi jednostkami w rozumieniu art. 3 ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE lub są małymi i średnimi jednostkami w rozumieniu art. 3 ust. 2 i 3 tej dyrektywy, które są jednostkami interesu publicznego zdefiniowanymi w art. 2 pkt 1 lit. a) tej dyrektywy i nie są mikrojednostkami zdefiniowanymi w art. 3 ust. 1 tej dyrektywy.

Państwa członkowskie stosują przepisy niezbędne do wykonania art. 3 w odniesieniu do lat obrotowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2024 r. lub po tym dniu.

3. Przepisy określone w ust. 1, przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Państwa członkowskie określają sposób dokonywania takiego odniesienia o.
4. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 6
Przegląd i sprawozdawczość

1. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wykonania niniejszej dyrektywy zmieniającej, które obejmuje między innymi:
 - a) ocenę osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy zmieniającej, w tym konwergencji praktyk sprawozdawczych między państwami członkowskimi;
 - b) ocenę liczby małych i średnich jednostek dobrowolnie stosujących standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 29c dyrektywy 2013/34/UE;
 - c) ocenę tego, czy i w jaki sposób należy rozszerzyć zakres przepisów zmienionych niniejszą dyrektywą zmieniającą, w szczególności w odniesieniu do małych i średnich jednostek oraz jednostek z państw trzecich działających bezpośrednio na rynku wewnętrznym Unii bez jednostki zależnej lub oddziału na terytorium Unii;

- d) ocenę wdrożenia wymogów w zakresie sprawozdawczości w odniesieniu do jednostek zależnych i oddziałów jednostek z państw trzecich wprowadzonych niniejszą dyrektywą zmieniającą, w tym ocenę liczby jednostek z państw trzecich, które mają jednostkę zależną lub oddział, które składają sprawozdania zgodnie z art. 40a dyrektywy 2013/34/UE; ocenę mechanizmu egzekwowania i progów określonych w tym artykule;
- e) ocenę tego, czy i w jaki sposób zapewnić osobom z niepełnosprawnościami dostęp do sprawozdań w zakresie zrównoważonego rozwoju publikowanych przez jednostki objęte zakresem niniejszej dyrektywy zmieniającej.

Sprawozdanie publikuje się do 30 kwietnia 2029 r., a następnie co trzy lata, w stosownych przypadkach, wraz z wnioskami ustawodawczymi.

2. Do 31 grudnia 2028 r. Komisja dokonuje przeglądu poziomu koncentracji rynku atestacji zrównoważonego rozwoju i sporządza sprawozdanie na ten temat. W przeglądzie tym uwzględnia się krajowe systemy mające zastosowanie do niezależnych dostawców usług atestacyjnych oraz ocenia się, czy i w jakim stopniu te krajowe systemy przyczyniają się do otwarcia rynku atestacji.

Do 31 grudnia 2028 r. Komisja oceni możliwe środki prawne w celu zapewnienia wystarczającej dywersyfikacji rynku atestacji zrównoważonego rozwoju i odpowiedniej jakości sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Komisja dokonuje przeglądu środków określonych w art. 34 dyrektywy 2013/34/UE i ocenia potrzebę rozszerzenia ich na inne duże jednostki.

Sprawozdanie przekazuje się Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do 31 grudnia 2028 r., w stosownych przypadkach, wraz z wnioskami ustawodawczymi.

Artykuł 7

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 4 niniejszej dyrektywy stosuje się od 1 stycznia 2024 r. w odniesieniu do lat obrotowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2024 r. lub po tym dniu.

Artykuł 8

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Art. 4 wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowany we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodnicząca

W imieniu Rady

Przewodniczący / Przewodnicząca